

ปกหน้า น. ๑๑๐

ประสาธน์

2501

๙๙๙๙ กค๙๙๙๙.
๖๖ ก. ๑. ๖๕๐๓

R
11.1
2503

ประสานมิตร

รพช 370425

เอกสาร มคอ.

00413

ฉบับ

○ ทั่วคร

○ แสดงกิจกรรม

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๐๓

๔๔๔๔

“เราจะช่วยเหลือให้เขามีชีวิตอยู่ในสังคม
ได้อย่างมีความสุขที่สุด”

ศกมัสค

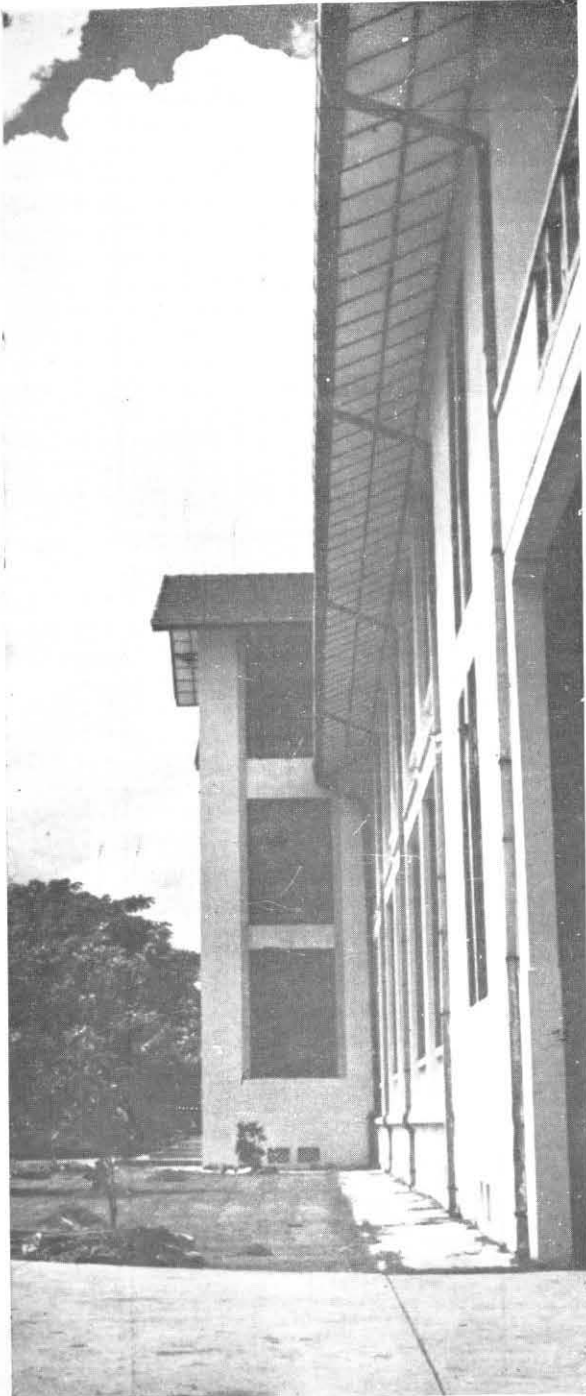
โอบาณตศนัษประณังณอตุมางค	
โอบอนอณลเบญจางค	ประตัญฐ
ทวเทพโสฬสทศหัยพิมานอมรอรศวร	
อหรงคทศพรหม	ภวค
นบขณาสพศนสนนบอตุลภณ	
สตุถาพโมกขมรรค	วิมุตติ
สตุวโลกถวนลธอบายลพามนพิศุทธ	
บว้งบาปกลีสหลด	มวิญญ
สงฆสาพภพจนากลาพระปรมัตถ	
ทานธรรมนเทศพรสน	วิธ
นบนอมองคพระคณศพเชฐครกว	
บรรัตนสมะธิ	พิตาน
สรวมขัพปนธรรณทรณวรามอวตาร	
รัฐราชณูพิสิฐสถานต	กมล
ขอบขันทสมาสยามนิสภผล	
ควชัยบุญญไคต	สฤษฏ
ขอทรงภพสพศรทวรววิธ	
ทนายกาลกิจ	มหารรณ
ทรงเป็นเอกอติสรณกรบชิตภักค	
ภุเบสวรอุตมอรรณบ	พินนุข
จอมปรานเปรียบคหทัยชวชิตอดุลย	
คจรัฐสยามปรณ	นิรันดร์

คณะนิติวิทยาลยวิชาการศึกษา

(สุธิวงศ พงศไพบูลย์ ประพันธ์)

R
11.1
2505

เอกสาร มศว.

00408

SHU370435

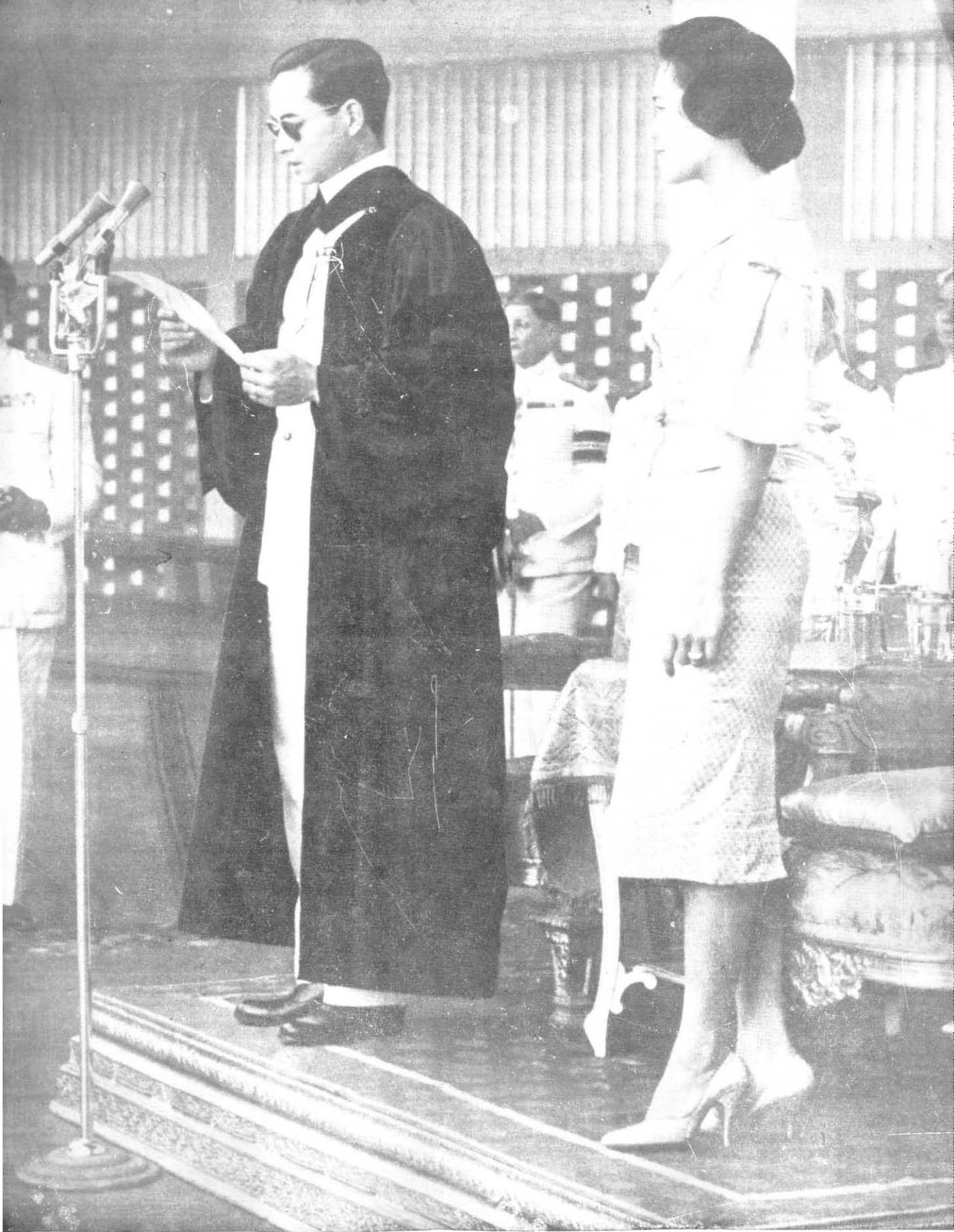
อาศิรวาท

สัททวลีกัณฑ์

กัมเภศกุมภกรประณตจกวาง
มานมนระลึกหมาย บุชิต
น้อมคัมภีร์พระคเนศมเหศวรศิลป์
ส้าศาสตรลัสมฤทธิ วิธาน
นบธรรมสงฆพระพุทธรุทธิวรณญาณ
สืบศาสน์ครันย์สานต์ สมิตธิ์
โณนเภศกรานปรมินทร์นินทรมหิศวร
ภูมิพลวราฤท ธิชิตย
ปิ่นขอบขันธศมนียศรีบรมฉัตร
คู่แผ่นไผทปรัด ยุบัน
อีกเอกองคัมภีร์สวโรสและสรรพ
อรทัยธิดาอัน พิลาส
ทวยชนขึ้นเพราพระปารเมศอติราช
แหล่งหล้าโรภาส วิรุพท์
กราบอาจารย์มนมนันบุรพกรณ
มารดาบิตรคุณ อนันต์
ดลด้วยเดชกตัญญูตาวิมลฉันท
แห่งข้า ฯ ประดาสรรพ นิสิต
จูงกอบการลประสงค์และทรงคุณลิต
บันดาลมดุงกิจ วิโรจน์
เพื่อไทยเยาว์ชนจักประสบปีติประโยชน์
เทอดรัฐจัดโทษ วิวิธ
นามปรากฏกิตติเฟื่องประเทืองครุวิจิตร
เชิดเกียรติประสานมิตร นรินทร์ เทอญ

คณะนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

สำรวย มีขนอน ประพันธ์

คำขวัญจากท่านอธิการ

แด่บัณฑิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรที่รักยิ่ง.

ในโอกาสวันไหว้ครู อันเป็นวันที่สำคัญยิ่งของชีวิต นิสิตฝึกหัดครูนี้ โปรดอย่าลืมว่า
วิทยาลัยเราต้องการให้เราทุกคน มีลักษณะเด่นดังต่อไปนี้ :

๑. มีวัฒนธรรม ความประพฤติ และศีลธรรมเป็นเยี่ยงจนประดุจเป็นผู้ทรงศีล
ผู้หนึ่ง
๒. มีความรู้ ความสามารถและวิทยาการ เป็นเยี่ยงจนประดุจเป็นนักปราชญ์
คนหนึ่ง

ด้วยความรักและความห่วงใยยิ่ง

สาโรช บัวศรี

๒๖ ก.ค. ๒๕๐๕

ศาสตราจารย์ ดร. สโรช บัวศรี
อธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษา

สภามหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประธานสภามหาวิทยาลัย

ม.ล. ปิ่น มาลากุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

รองประธานสภามหาวิทยาลัย

นายนาถ เทพหัสดิน ณ อยุธยา

อธิการ

นาย สโรช บัวศรี

รองอธิการ

นาย สดใจ เหล่าสุนทร

นาง อรุณ หุตะนันท์

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

นาย สมบูรณ์ แสงวิเชียร

หัวหน้าคณะวิชาการศึกษา

นาย สดใจ เหล่าสุนทร

หัวหน้าคณะวิชาวิจัยการศึกษา

นางสาว ตะม้ายมาศ ศรีทนต์

หัวหน้าคณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์

นาย เทือก กุศลมา ณ. อยุรยา

หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

นาย พิทักษ์ รัชชพลเดช

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

หลวงสวัสดิ์สารคำตรพุทธิ

นายอภัย จันทวิมล

นายรอง ศยามานนท์

นายฉันทน์ สุมิตร

นายบุญถิ่น ชัดถาวร

ผู้สังเกตการณ์

นายสวัสดิ์ บุษปาคม

ทำการแทนรองอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน

อาจารย์สมบุรณ์ แสงวิเชียร
เลขานุการสภาวิทยาลัย
และหัวหน้าสำนักงานอธิการ

ดร. สดใจ เหล่าสุนทร
รองอธิการ
และหัวหน้าคณะวิชาการศึกษา

ดร. เทือก กุสุมา ณ อยุธยา
หัวหน้าคณะวิชามนุษยธรรมศึกษา
และสังคมศาสตร์

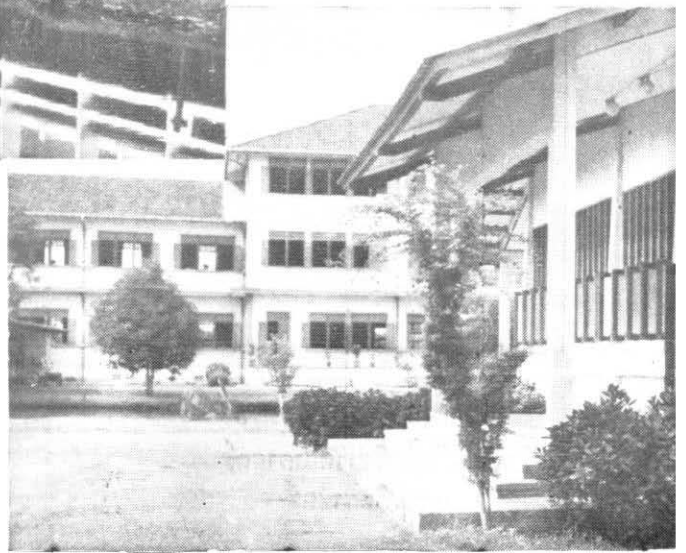
ดร. พิทักษ์ รัชพลเดช
หัวหน้าคณะวิชาวิทยาศาสตร์
และคณิตศาสตร์

ดร. ละม้ายมาศ ศรีหัต
หัวหน้าคณะวิชาวิจัยการศึกษา

ส่วนหนึ่งของ
สถาบันที่รักยิ่ง

คณาจารย์

๑. สำนักงานอธิการ

๑. นายดำโรช บัวศรี	อ.บ.,ป.ม.,M.A., Ph.D.
๒. นายถ่มบรรณ แสงวิเชียร	พ.ม.
๓. นายชัยวัฒน์ ยุกศิริตน	W.M., Cert. in Counseling & Registration
๔. นายสงวน กกกำแหง	ป.ม., Cert. in Student Personnel & Guidance
๕. นางมาเรีย เหล่าสุนทร	M.A., M.S. in Ed.,Ed.D.
๖. นางนิภา แฉวบุญเนียร	ประกาศนียบัตรวิชาการบัญชีชั้นสูงธรรมศาสตร์
๗. นางผุติ ชวรมรักษ์	อนุปริญญาพยาบาลผดุงครรภ์ อนามัย และ พยาบาล ตำราชนดุชศาสตร์
๘. นางกาญจนา ศรีกาพสินธุ์	ป.ม.,กศ.บ.
๙. นางจาวรรณ บุญโยบด	ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค (เคหศาสตร์) และ ป.ม.
๑๐. น.ส.จำรัส เดวีพันธ์	ป.ม.,กศ.,บ.
๑๑. นายตำนาน นครประศาสตร์	ป.ม.,กศ.บ.
๑๒. นางทองคำ รูปสุวรรณ	ป.ม.,กศ.บ.
๑๓. นายบุญถม กานดังวร	ป.ป.,กศ.บ.
๑๔. นายประเสริฐ ขดืบทอง	ป.ม.,ช.บ.
๑๕. นายเลิศ ชนาค	ป.ม.,กศ.บ.
๑๖. นายวิชัย ทบเที่ยง	ป.ม.,กศ.บ., M.A. in Library Science
๑๗. นายวิริต วิสิทธิ์วงศ์	ป.ม.,กศ.บ.,น.บ. และเนติบัณฑิตไทย
๑๘. น.ส.ถ่มเจตน์ เฉลิมชัย	ป.ม.,กศ.บ.
๑๙. นายสุพัฒน์ พิณจุมพิต	ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค (เลขานุการ) และ ป.ม.

๒๐.	นายสุข	เดชชัย	ป.ม., กศ.บ.
๒๑.	นายสุภรณ์	ศรีพหล	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๒๒.	น.ส.อารี	ฉายร	ป.ม., กศ.บ.
๒๓.	นางอำไพ	บุญฤกษ์	อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.

๒. คณะวิชาการศึกษา

๑.	นายสุคใจ	เหล้าสุนทร	ป.ม., อ.บ., M.A., M.S. in Ed., Ed. D.
๒.	นายตำรวจ	รัตนจารย์	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๓.	นายเกียรติ	ศรีพงษ์	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๔.	นายจรรยา	โกมลบุญย์	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๕.	น.ส.จันทนา	พรหมเศรษฐ์	ป.ม., อ.บ., M. Ed.
๖.	มร.ว. จุรีพรหม	กมลทัศน์	สถ.บ., Cert. of Handicrafts, Cert. of Arts & Crafts Design
๗.	น.ส.แนถัม	สุ่มสวัสดิ์	ประกาศนียบัตรผดุงครรภ์, B.S. in General Nursing, M.A. in Health & Safety
๘.	นายชม	ภูมิภาค	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed., Cert. in A-V Leadership
๙.	นายทรงศักดิ์	ศรีภาพดินธุ์	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๑๐.	นางนาฏเดธียว	สุมาวงศ์	อ.บ., ป.ม., M.A. (Ed.)
๑๑.	นายวิช	วงศ์สุวรรณ	ป.ป. อาชีวศึกษา, พ.ม.
๑๒.	นายนิคม	หิรัญบุษย์	ป.ม., กศ.บ.
๑๓.	นางบังอร	อินทรวรรัตน์	ป.ม.ช., กศ.บ.
๑๔.	น.ส.บุญชม	ไชโยโกษี	อ.บ., ป.ม., M.A., Ed. D.
๑๕.	นายบุญถึง	แน่นหนา	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๑๖.	นายประวิทย์	อัศวรัตน์	ป.ป., กศ.บ.
๑๗.	นายประสงค์	เอมรัฐ	ป.ม., กศ.บ.
๑๘.	นายปริญญา	อังค์สิงห์	สถ.บ., M.S. in Ed.
๑๙.	นายเป็รื่อง	กมล	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed. (Audio Visual), Cert. in Media Leadership Training

๒๐. นายพิชัย	ศิริทัศนกุล	วท.บ., ป.ม., Cert. in Vocational Ed., M.A. in Ed.
๒๑. นายไพบรณ	นวดแสง	ป.ม., กศ.บ., อนุปริญาตรัฐศาสตร์
๒๒. น.ส. มานิต	สาครินทร์	อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.
๒๓. น.ส. ตะอ	การณยะวนิช	อ.บ., พ.ม., M.S. in Ed.
๒๔. นายวรวิทย์	รักษา	ป.ม., กศ.บ.
๒๕. นายวิรัตน์	พิชญไพบูลย์	อน. ๓๓., ค.บ. (จุฬา), M.S. in Ed.
๒๖. น.ส. ศีดา	จายนัยโยธิน	A.A., B.S.E., M.A. (Elementary Ed.), M.S., Ed. D.
๒๗. นายสมควร	อภัยพันธุ์	พ.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๒๘. นายสมบุรณ์	พรรณากพ	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๒๙. นายสมพงษ์	ศิริเจริญ	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed., Dip. in A-V Leadership, Cert. in Professional- Photography
๓๐. นายถฤษฏีเดช	สมบัติพานิช	ป.ป., ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed., Cert. of Participation (Midwest Program on Airborne Television Instruction)
๓๑. นายสุเทพ	บรรลือสินธุ์	Dip. in Mechanics, ป.ม., กศ.บ.
๓๒. นายโสภณ	วิระชัย	ป.ม., กศ.บ., M.S. in Ed.
๓๓. น.ส. อัมพา	โชติกเสถียร	อ.บ., ป.ม., M.S., M.A., Professional Diploma
๓๔. นายอารี	สุทธิพันธุ์	ป.ม.ช., กศ.บ., M.F.A.
๓๕. นางอำไพ	กกกล้าแหง	อ.บ., ป.ม., Cert. in Student Teaching, M.S. in Ed.

๓. คณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์

๑. นายเทือก	กุดมา ณ อยุธยา	อ.บ., ป.ม., M.A. in Ed. (Ohio State)
๒. น.ส. กฤษณา	คชเสนี	ป.ป.ช., อนุจิตรกรรมและปริมาตรกรรมศิลป์ D.F.A. (Lon)

๓. น.ส.กานดา	ดินขวานนท์	อ.บ. (เกียรตินิยม), ป.ม., A.M. in Ed., Ed.D
๔. นายการว	สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	A.G.S.M., L.T.C.L., F.T.C.L., A.R.C.M., L.L.C.M., F.L.C.M. และ L.R.A.M.
๕. นายกิตติ	จรรย์ยานนท์	ป.ป., กศ.บ.
๖. นางโกศล	วรรณดิลก	อ.บ., ค.บ.
๗. นางฉวีวรรณ	ประกอบสันติสุข	ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค (เคหศาสตร์) และ ป.ม.
๘. นายชำนาญ	ประทุมสินธุ์	พ.ม., กศ.บ., M.A.T. (Geography)
๙. นางชวรงค์	สอนสมบูรณ์	อ.บ., พ.ม.
๑๐. น.ส.ณิพัณ	ชุมสาย ณ อยุธยา	B.S. (Home Economics)
๑๑. น.ส.ทวิรัตน์	ชนาคม	อ.บ., ป.ม., M.S, Ph. D.
๑๒. นางทักษิณา	ถ้วนานนท์	อ.บ. (เกียรตินิยม), M.S. in Ed.
๑๓. นางนงลักษณ์	บุญสิทธิ์	อ.บ., ค.บ.
๑๔. นางนงลักษณ์	บุญนาถ	อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.
๑๕. นางนันทา	โชติกะพุกณะ	B.A. (Hons.)
๑๖. นายนิยม	เรียงจันทร์	อ.บ., ป.ม., M.S. in Ed.
๑๗. น.ส.นิชอน	สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	B.A. (Hons), Ph. D.
๑๘. น.ส.เนอทิพย์	ดี้อารัง	B.A. (History), M.A.T. (Social Studies)
๑๙. นางประเทือง	มหารักษ์กะ	อ.บ. (เกียรตินิยม), ป.ม., M.S. in Ed.
๒๐. นายประสาธ	หลักศิลา	ป.ม., ศ.บ., ศ.ม., M.A. (Sociology)
๒๑. น.ส.ประภาภรณ์	อาคมานนท์	บช.บ., M.A. in Economics
๒๒. นายประเสริฐ	วิทยารัฐ	ป.ม., กศ.บ. (เกียรตินิยม), M.A. (Geog.)
๒๓. นางปราณี	ชนะชานนท์	วท.บ., B.A. (General) London, Cert. in Phonetics in English
๒๔. นางปราณี	วานิชเจริญธรรม	อ.บ. (เกียรตินิยม), ค.บ.
๒๕. นางปิยรัตน์	โสภณพิศ	อ.บ., ค.บ., M.A.T.
๒๖. นางเพ็ญจิต	ชินใจชน	ป.ม.ท.
๒๗. น.ส.เพ็ญใจ	พึงพระเกียรติ	อ.บ., ค.บ.
๒๘. นายมนู	วัดยะเพ็ชร	ป.ป., กศ.บ., M.A. (Geography)

๒๙. นางมยุรี	สุขวิวัฒน์	B.A.(English Honours) Nottingham, M.A.T.
๓๐. น.ส. โมรี	พิเศษกุล	อ.บ. , อนุปริญาคุณาศาสตร์
๓๑. นางวชิรญา	บัวศรี	อ.บ. , ป.ม. , M.A.
๓๒. น.ส.วรรณิ์	สังขนิยม	อ.บ. , ค.บ. , M.S. in Ed.
๓๓. น.ส.วรรณยุพา	ฉันทวงศ์ ณ อยุธยา	B.A. (Hons.)
๓๔. น.ส.วัฒนา	พินยนิศาาสตร์	B.A. ทางอักษรศาสตร์
๓๕. นางวารุณี	วงศ์ษา	กศ.บ. , พ.ม.
๓๖. นายวิจิตร	สินศิริ	อ.บ. , ค.บ. , สศ.บ. , M.A.T. in History
๓๗. น.ส.วิพุธ	โสภวงศ์	อ.บ. , ค.บ.
๓๘. นางถิตธนา	ศิริเจริญ	อ.บ. , ค.บ.
๓๙. นางสมบัติ	ธรรมครองอาตม์	อ.บ. , M.A.Ed., M.A. History
๔๐. นายสมบัติ	พริยกิจ	อ.บ. , ป.ม. , M.S. in Ed.
๔๑. น.ส.สมบัติภรณ์	ดาทรานนท์	อ.บ. , ป.ม. , M.S. in Ed.
๔๒. น.ส.สมบัติภรณ์	หิระศักดิ์	อ.บ. , ป.ม. . อนุ. พยาบาลและผดุงครรภ์, M.A. Health (Ann Arbor, Michigan)
๔๓. น.ส.ศิวา	เสนาณรงค์	อ.บ. , ป.ม. , M.A. (Geog.) Mass., M.A.T (Ind.)
๔๔. น.ส.ศากร	ช่วยประสิทธิ์	อ.บ. , ค.บ. , M.S. in Ed.
๔๕. นายตำรวจ	ถาวรยศม์	ป.ม. , กศ.บ. , M.S. in Ed. , M.A. (government) C.P.A.
๔๖. น.ส.ศิริมา	วเรียง	อ.บ. , ค.บ. , Dip. in Ed. (University of Sydney)
๔๗. น.ส.สิริรัตน์	ยุทธิรัตน์	ประกาศนียบัตรวิทยาลัยเทคนิค (เคหศาสตร์) และ ป.ม. , กศ. บ.
๔๘. น.ส.สุพัฒน์	โสภณิก	B.S. in Ed., M.S. in Ed.
๔๙. นางสุไ	พงษ์ทองเจริญ	อ.บ. , ค.บ. , M.A.
๕๐. นางเสาวณี	อินทรรักษ์	อ.บ. (เกียรตินิยม), M.A. (English)
๕๑. น.ส.อรศรี	กลางแก้ว	ป.ม. , กศ.บ.

๔. คณะวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

๑. นายพิทักษ์	รักษพลเดช	อนุ. คุรุมัธยมวิทยาศาสตร์. ข.ป. M.S., Ed. D.
๒. นายเจริญ	เกร็ดวัลย์	วท. บ., ป.ม. M.A. T. (Chemistry)
๓. ว่าที่เรือตรีชัยวัฒน์	ปานพลอย	วท. บ. (เกียรตินิยม), พ.ม.
๔. นายชัยโรจน์	ชัยอินคำ	ป.ป., กศ. บ.
๕. นายชาติ	เมืองนาโพธิ์	ป.ป., อ.กศ., B.S. M.A. in Math.
๖. นายชูเกียรติ	มณัชร	ป.ป., พ.ม., กศ. บ.
๗. นายไช	ดำดีฉิน	วท. บ., พ.ม.
๘. น.ส.ดวงแข	ทิวสิน	วท. บ., อนุปริญญาครูศาสตร์
๙. นายทองต่อ	แย้มประทุม	B. Sc., Dip. in Ed.
๑๐. น.ส.บุญมา	จาริก	ป.ป., ป.ม., กศ. บ.
๑๑. นายประธาน	พัฒนธีรยานนท์	ป.ป., B.S. (Ph.) M.A.T.
๑๒. นายประยงค์	พงษ์ทองเจริญ	ป.ม., B.Sc. (Hons. Physics), Dip. in Ed.
๑๓. นางปราณี	อัศเวศน์	วท. บ. (เกียรตินิยม), อนุปริญญาครูศาสตร์, M.S. in Ed.
๑๔. นางพิจิตร	สุทธิพันธ์	วท. บ., พ.ม.
๑๕. นายระวี	สงวนทรัพย์	ป.ม., อ.ป., M.S. in Ed.
๑๖. น.ส.ดาววัลย์	สุนทรยาตร	อ.ป., ค.ป.
๑๗. น.ส.วราพร	สุรวดี	วท.บ. (เกียรตินิยม) ค.ป., M.A.T.
๑๘. ว่าที่ รต. ศรีโรจน์	ปวนะฤทธิ์	กศ.ป., Cert. in Biology U.S.A.
๑๙. นายสมบัติ	สมบัติพันธ์	ป.ป., กศ.บ.
๒๐. น.ส.สมทรง	รัตนจารย์	ป.ป., B.Sc. (Hons.), Cert. in Ed., M.S. (Physics)
๒๑. นายสมบัติศักดิ์	แสนสุข	ป.ม., กศ.ป., M.A. (Botany) M.A.T. (Biology)
๒๒. นายดำคร	ตรีนันทวัน	ป.ม., กศ.ป., M.A., M.A.T.
๒๓. น.ส.สุชาติ	รัตนกุล	อ.ป., ป.ม., M.A. Ed.D., Professional Diploma

๒๔. น.ส.สุนทรี กุศลศรีโรจน์

วท.บ., ป.ม., M.S. in Ed.

๒๕. นายสุพจน์ ชะนะมา

วท.บ., พ.ม., M.A.T. (Mathematics)

๕. คณะวิชาวิจัยการศึกษา

๑. น.ส.ละม้ายมาศ ศรทัตต์

อ.บ.,ป.ม., M.S., Ed. D., Dip. in
Child Study

๒. นางจรรยา จินายน

อ.บ. (เกียรตินิยม), A.M. in Ed., Ed. D

๓. นายถาวร เกิดเกียรติพงศ์

ป.ม., กศ.บ., กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ)

๔. น.ส.บุญยิ่ง เจริญยิ่ง

อ.บ., ป.ม., Dip. in Child Study, M.A.

๕. นายปรีชา ชรรมา

ป.ม., M.A., M.S., Professional Dip.

๖. น.ส.เรืองโร พูนพิน

อ.บ., ป.ม., ก.บ., (เกียรตินิยม), M.S. in Ed.

๗. น.ส.ถาดทองใบ ภู่อภิรมย์

อ.บ., ป.ม., Dip. in Ed.

๘. นางวนิดา นิไลดม

อ.บ., พ.ม., M.S. in Ed.

๙. นางวรัญ คอมนันต์

อ.บ.

๑๐. นางสมนึก คำอุไร

อ.บ., ป.ม., กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ)
A.I.E.

๑๑. นายสมพร บัวทอง

B.A., M.S. Ed. D.

๑๒. น.ส.อำไพ อินฟ้าแสง

ป.ม., สส.บ., กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ)

๑๓. นายเอนกกุล กริแสง

ป.ป., กศ.บ., กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ)

๑๔. น.ส.ภทรา สุกนทรพัย

๑๕. นายชวาล แพร่ตฤณ

พ.ป., พ.ม., B.S. Ed. (Equivalent), M.S.
in Ed., Ed.D.

๑๖. ม.ด.ศัย ชุมล้าย

ป.ม., B.S., M.A., Ph.D.

๑๗. นายนิทัศน์ คุรุการโกวิท

พ.ม., กศ.บ.

๑๘. นางบุญกอบ เกตะวันดี

ป.ม., อ.บ., กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ)

๑๙. น.ส.มณฑนา กาญจนกุล

อ.บ., พ.ม.

๒๐. น.ส.ส่องแสง หงส์ประภาศร์

ป.ม., กศ.บ.

๒๑. นางอินทัย ปาตกระวงศ์ ณ ออยุธยา

พ.ม., กศ.บ.

๖. เจ้าหน้าที่

๑. ม.ด.ทักษิณ นวรัตน์ ประกาศนียบัตรพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัย
๒. น.ส.รัตนา ศรีรัตน์ ประกาศนียบัตรอาชีวศึกษาระดับสูง

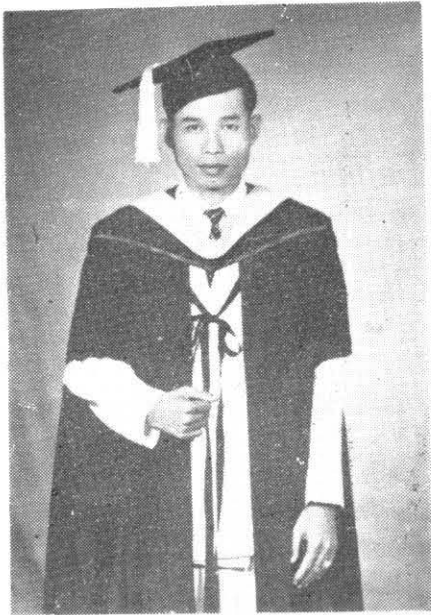
คณาจารย์ที่ศึกษาต่อต่างประเทศ

๑. นายพนทนา เลือกม่อง ป.ป., กศ.บ. (เกียรตินิยม)
๒. นายประกอบ ทองมา ป.ม., กศ.บ.
๓. นางมณี ควรพูนผล วท.บ., พ.ม., M.S. in Ed.
๔. นางวชิรวรรณ ชุมชัย อ.บ., ป.ม., ค.บ.
๕. น.ส. นวตผจง เสือตเวช อ.บ., ค.บ. (เกียรตินิยม)
๖. น.ส. ชวาลิต รัตนกุล ภ.บ., Diploma in Dietetics
๗. น.ส. รัสมิภา ชัยปาณี อ.บ., ป.ม., B.A. (Hons) History, Dip. in Ed.
๘. นายอุดม วโรตม์ลึกขจิตต์ ป.ป., กศ.บ. (เกียรตินิยม)
๙. น.ส. นิศา สายเชอ ป.ป., B.Sc. (Hons.)
๑๐. น.ส. สุนันท์ ตุงกระเด็น วท.บ.
๑๑. น.ส. กาญจนา มนูญปัจจุ ป.ม. กศ.บ. (เกียรตินิยม)
๑๒. น.ส. นวตเพ็ญ โกศลเสธรู อ.บ., พ.ม., กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ)
๑๓. นายพจน์ สะเพียรชัย ป.ป., กศ.บ.
๑๔. นายวิฑาห์ ถึงหวัดชัย ป.ป., กศ.บ.
๑๕. นางสุภาณี เบอช อ.บ.,

สถิติ

คณะวิชา	อยู่ในประเทศ			อยู่ต่างประเทศ			รวมทั้งสิ้น		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สำนักงานอธิการ	๑๓	๓๐	๔๓	๒	—	๒	๑๕	๓๐	๔๕
คณะวิชาการศึกษา	๒๕	๓๐	๕๕	—	๒	๒	๒๕	๓๒	๕๗
คณะวิชามนุษยธรรมศึกษา	๑๑	๔๐	๕๑	๑	๓	๔	๑๒	๔๓	๕๕
คณะวิชาวิทยาศาสตร์	๑๖	๙	๒๕	—	๒	๒	๑๖	๑๑	๒๗
คณะวิชาวิจัยการศึกษา	๗	๑๓	๒๐	๒	๓	๕	๙	๑๖	๒๕
เจ้าหน้าที่	—	๒	๒	—	—	—	—	๒	๒
รวม	๗๒	๑๒๔	๑๙๖	๕	๑๐	๑๕	๗๗	๑๔๕	๒๒๒

องค์การนิสิต

อาจารย์สำรวล รัตนจารย์

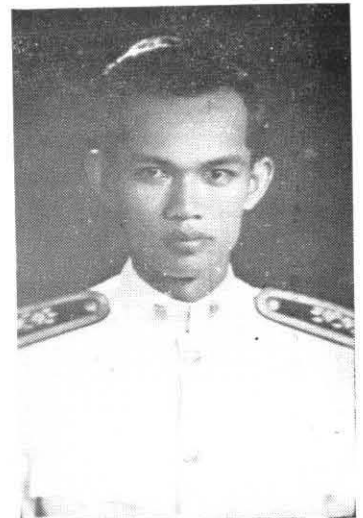
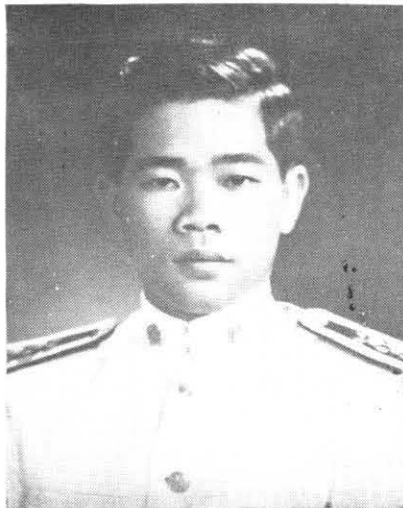
อนุศาสก

อาจารย์วิจิตร สิ้นสิริ

บรรบวณิช

อาจารย์สมควร อภัยพันธุ์

บรรบวณิช

สมัคร สุพรรณรัตน์
นายกองค์การนิสิต

บุญเพ็ญ ทองช่วย
อุปนายก (ชาย)

พ้านี้ วงศาโรจน์
อุปนายก (หญิง)

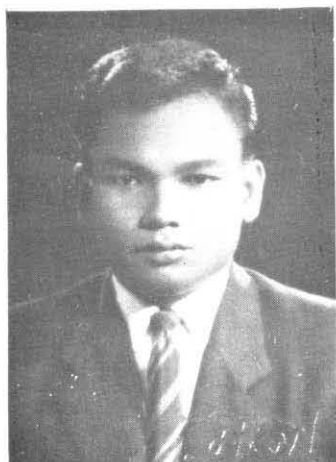
เมือง ทองยิ่ง
เลขาธิการ

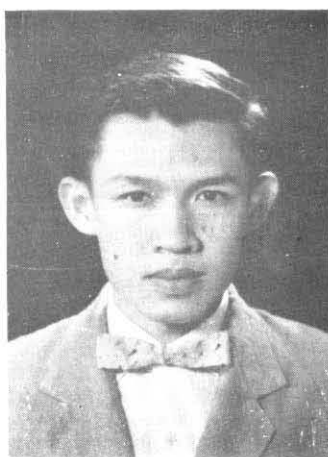
สุพจน์ พุทธาภิสิตธิกุล
ประธานชุมนุมวิชาการ

จุไรรัตน์ นิพัทธศักดิ์
เหรัญญิก

นิล เอี่ยมสำอางค์
เดชาอนุการ

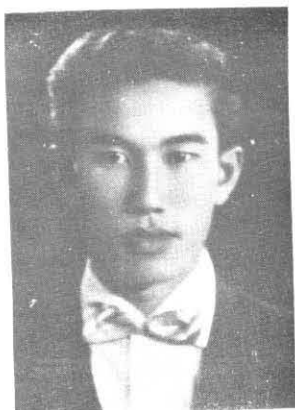
สุเวช ณ. หนองคาย
ปฏิคม (ชาย)

เสริมจิต พรหมหาญ
ประธานชุมนุมคหกรรมศาสตร์

ศรีธร สุวรรณ
ปฏิคม (หญิง)

ประกอบ คณะธรรม
ดารานีกร

วิณา ทรพสุทธิ
โฆษก (หญิง)

ยงยุทธ สังข์โกวิท
ประธานชุมนุมกีฬา

จิตรศักดิ์ ไชยสวัสดิ์
ประธานชุมนุมตัวแทนนักเรียน

ชำนาญ นิลสุข
ประธานกลุ่มพุทธจริยสังวรค์

อานวย คงมีสุข
ผู้แทนชั้นปีที่ ๔

บุญตัน ฉลวยศรี
ผู้แทนชั้นปีที่ ๓

ทองหย่ง สุขสุเพิ่ม
ผู้แทนชั้นปีที่ ๒

ยงยุทธ วิไลรัตน์
ผู้แทนชั้นปีที่ ๑

องค์การนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

นายก

อุปนายก (ชาย)

อุปนายก (หญิง)

เลขาธิการ

ปฏิคม (ชาย)

ปฏิคม (หญิง)

สวัสดิการ

ตำรวจนิกร

โฆษก (ชาย)

โฆษก (หญิง)

ประธานชุมนุมกีฬา

ประธานชุมนุมดนตรี

ประธานชุมนุมวิชาการ

ประธานชุมนุมสหกรณ์การ

ประธานชุมนุมคหกรรมศาสตร์

ผู้แทนชั้นปีที่ ๑

ผู้แทนชั้นปีที่ ๒

ผู้แทนชั้นปีที่ ๓

ผู้แทนชั้นปีที่ ๔

นายสมัคร ด้วงวรรณรัตน์

นายบุญเพ็ญ ทองช่วย

น.ส. พัทธนี วงศ์โรจน์

นายนิล เอี่ยมดำอังกค์

นายสุเวช เน. หนองคาย

น.ส. ศรัทธา ด้วงวรรณ

นายเมือง ทองยิ่ง

นายประกอบ คณะธรรม

นายชัย ศิย์

น.ส. วิภา ทรรพสุทธิ

นายยงยุทธ ดังขโกวิท

นายศุภวัฒน์ ญิงนิศรา

นายสุพจน์ พุทธาภิตติกุล

นายชูศักดิ์ ไชยสวัสดิ์

น.ส. เสร็จมจิต พรหมหาญ

นายยงยุทธ วิไลรัตน์

นายทองหย่อง ด้วงสุเพิ่ม

นายบุญทัน ฉดอยศรี

นายอำนาจ คงมีสุข

นิสิต ปี ๑

โกวิทย์ สงลา

กาญจนา อึ้งกุล

กอบกุล ปลื้มจิตรชม

กิตติ ไสภวชิรากร

เกอ สัตยาพงษ์

กุหลาบ ประสารนิล

เข้ม ใจทน

จงดี้ วงศ์พรภักดี

จำนง ชุกง

จำรงค์ บันปีตานุสรณ์

ใจ หนูขาว

เฉลิมศักดิ์ บ้างเมฆ

ฉวี พงษ์สวัสดิ์

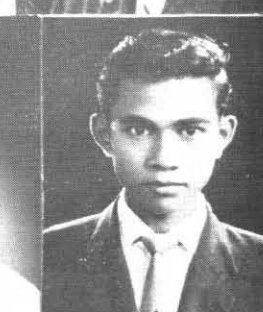
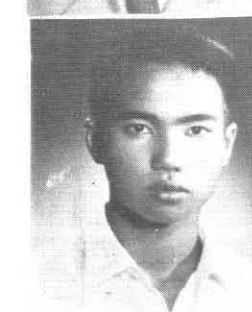
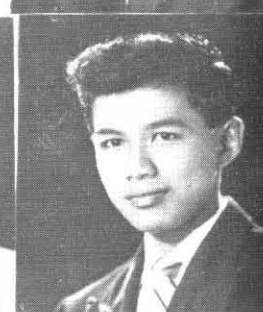
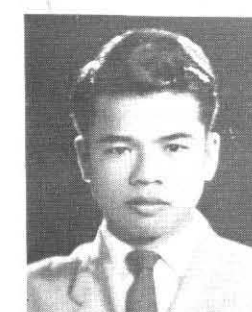
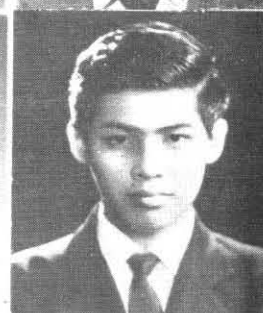
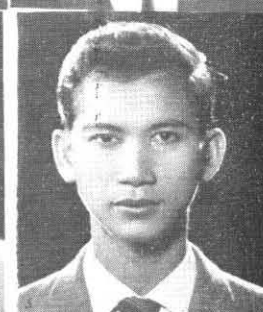
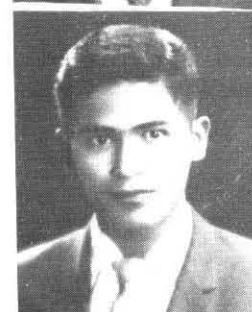
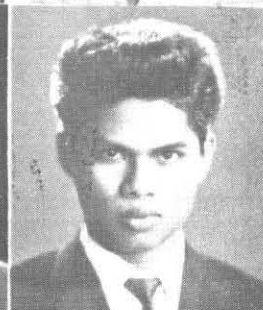
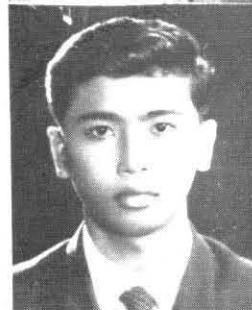
เฉลียว กันมด

ชูชาติ สงวนนาม

ชาญ ภูศรี

ชาญศักดิ์ บุญเรือง

ชาญชัย อินทรประวัต

ชัยสิทธิ์ ภูวภิรมย์ขวัญ

ชูศักดิ์ บุรณพันธ์

ชวลิต โชติกันตะ

ชนะ ผดุงอรรณ

ชวลิต ปฐมิกการ

ชำนาญ อินทจักร

ชาญ ดำริห์

ณรงค์ เทียมลาด

ดรณี หลิมไพโรจน์

ตวรรษัน พลบัลพิ

เตือนใจ เศรษฐศักดิ์โก

ถนอม วงศ์อาสา

ทัศนีย์ มโนมัยอุดม

ทองอยู่ แก้วไทรชะ

เทพ เพิ่มไทย

ธวัช ปูนอุดม

ธงชัย วงษ์สมบูรณ์

ธานี กาทอง

นวลศรี เพ็ญสุวรรณ

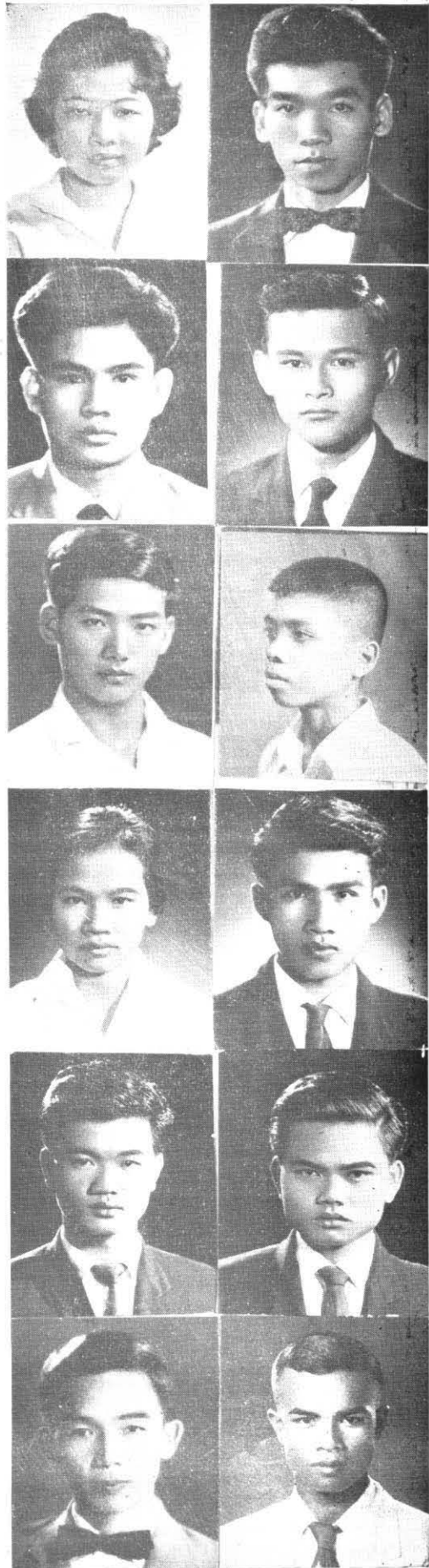
นิพัทธ์ พิเศษพงษา

น้อย สุปิงคลัด

เบียน โคถนนนท์

บุญธรรม อินทร์จันทร์

บุญสิน ชุ่นสั้น

บ้งอร อัมพันธ์วิรัตน์

ประกอบ หลิมวงศ์

ปรียา พิชิตกุล

ประเสริฐ อุไพฑูรย์

ปรียา โกมลวิชัย

ประกอบ อยู่ชมบุญ

ประยงค์ สุขภาพันธุ์

ปรีชา ตั้งมาลา

ประเทือง ชีระปัญญา

ประสิทธิ์ สุรศิลป์

ประยูร บุญประเสริฐ

ปฐม พรรณประสารณ์

ปรีชา รัตนสังข์

ปริญญา พลาบดีวัฒน์

ประทีน ทิพย์ชัน

ประไพ มุ่งกำจัด

ประสิทธิ์ สง่าเนตร

ประเสริฐ โทนไธ้ะ

ปรีชา อัครเอกปัญญา

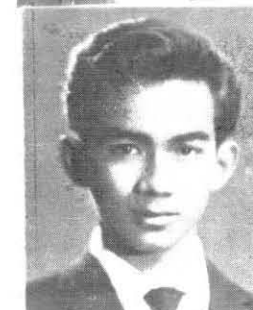
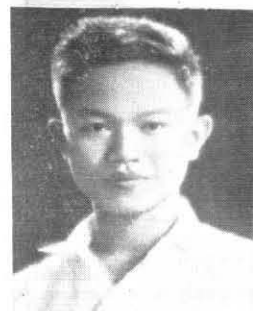
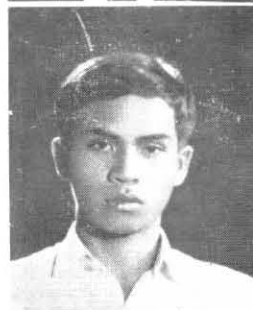
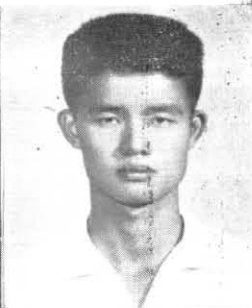
พลลภ วินิจ

พิพัฒน์ หงษ์เหมือน

ไพบูลย์ อินทวิชา

พูนศักดิ์ ภัทรจินดา

พิชัย เทพนมิตร

ไพบูลย์ เสี่ยงก้อง

พร้อมพรรณ รุจิรกุล

เพ็ง แสนโสม

ไพศาล หวังพานิช

ไพโรจน์ จวนทองรักษ์

มนัส เกิดปรำงค์

มงคล เอี่ยมลำอ่างค์

มาลี รังสิตพล

มาลี สัจจวรรณ

มานิจ ปสันตา

มาลี ธงธวัช

มานพ ปวนแร่

ยุพิน ธาศรี

ยงยุทธ วิไลรัตน์

ระวีวรรณ พรหมสาขา ณ. สกลนคร

รัตนา ประเสริฐสม

เล็ก จันทรวงศา

ลัดดา เหมทานนท์

ลัดดาวัลย์ สมิตะมาน

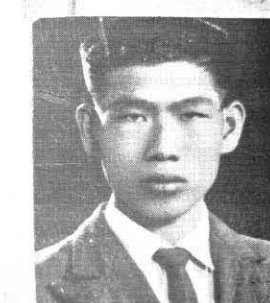
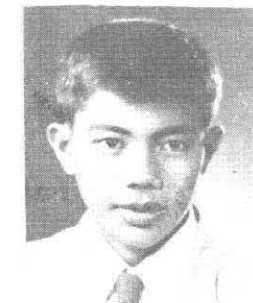
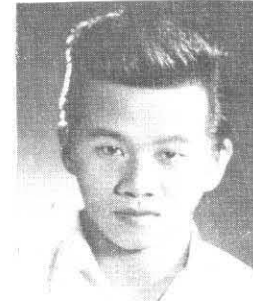
ละอียด ศิริโพธิ์

ลิขิต วิเศษสินธุ์

ลดาวลัย จันทรรัตน์

วลี แซ่หลี่

วสันต์ รัตนอักษรศิลป์

วิณา นิจจะยะ

วิชัย สุขะมงคล

วิชัย ราษฎร์ศิริ

วีระวัชร ลำราญจิตต์

วิชิต สุวรรณรัตน์

วีระ พุฒกลาง

วารี ศิริเจริญ

วิรัช ทักกรง

วินัย ท่าพริก

วนิดา แฮคำ

วีรพล ดวงสูงเนิน

วิชัย พุนนารถ

ศิริพร วิสารทะ

ศิริ อ่องศรี

สกุลรัตน์ ม่วงเดช

สमान เกษมสันต์

เสรี หร่ายเจริญ

สมลักษณ์ ณรงค์ชวนะ

สายพิน พงษ์ไทย

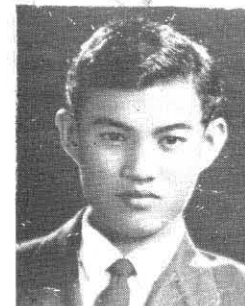
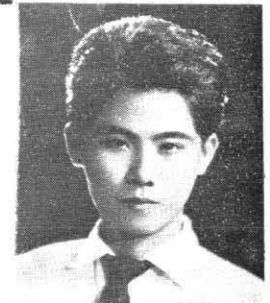
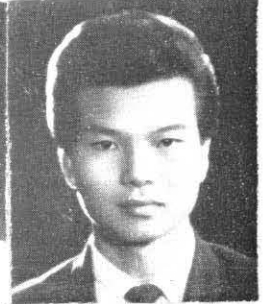
สุเมธ แซ่ตั้ง

สมเจตน์ กาญจนะ

สุมาลี ศรีสุมานันท์

สิริมา เอี่ยมตระกูล

สมนึก วาสประสงค์

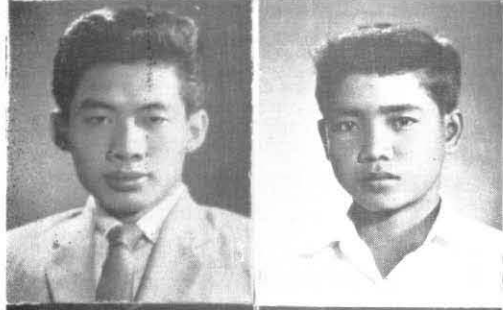

สมมาตร กันหเวก

สมาน กระระนันท์

สมชาย ทองทิพย์

สาลี บุญจื้อ

สมศักดิ์ เอี่ยมธรรมชาติ

สมัคร ไก่แก้ว

สงคราม รอดเชอ^๒

สงคราม บุญเกียรติ

สุวิทย์ ศรีบุญ

สินชัย ไยใหม่

สุรพล โพพิศ

สัมฤทธิ์ เรืองสนาน

สำเริง บุญเรืองรัตน์

สิทธิชัย ตันตะกุล

สุบิน บัวทอง

เสน่ห์ กระจุกเมือง

สมพร เทศะบำรุง

เสน่ห์ เข้มหนู

สาคร บัวแก้ว

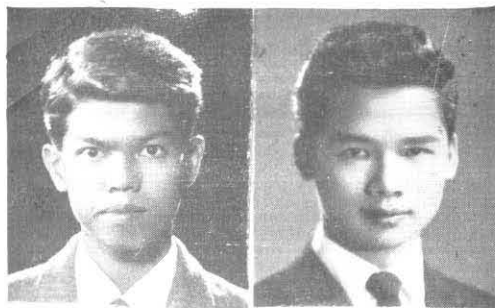
สมบูรณ์ ชิดพงษ์

สุพัตรา แซ่ตั้ง

สงเสริม วรรณประเสริฐ

สมภรณ์ หุยากรณ์

อึ้ง แซ่ตัน

อุดมสิน คุโรวาท

เอิบ หมวกงาม

อรรณ มะลิสุวรรณ

อังคณา ตันติรัตนานนท์

อุดม มุ่งเกษม

อาภา ถนัดช่าง

อารมณั์ ตรีเพชร

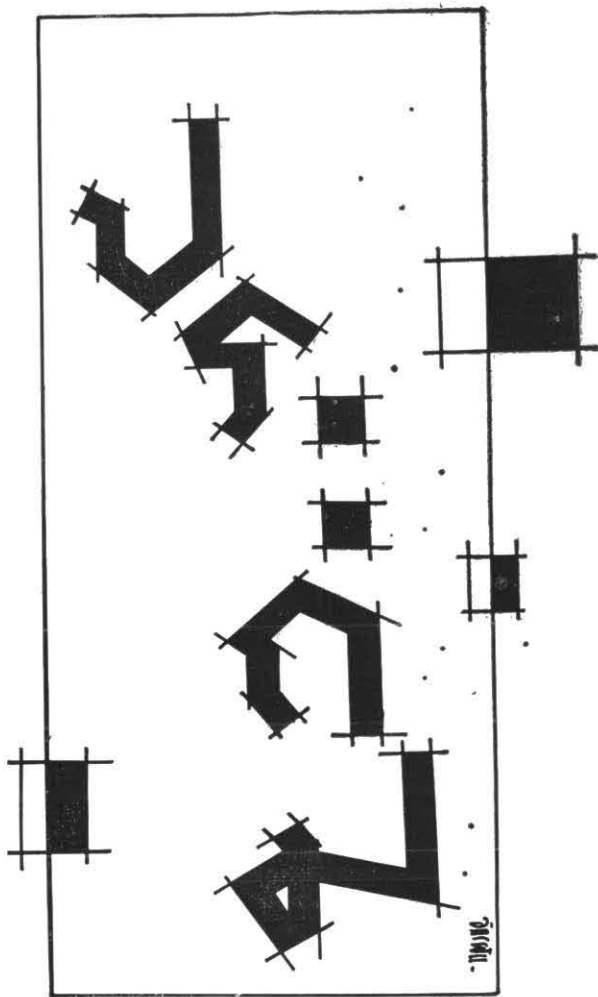
อุดม นางพินิจ

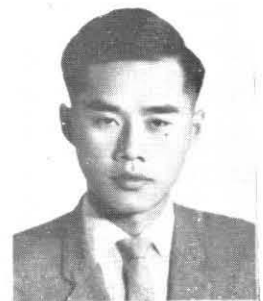
อุดม คงหมวก

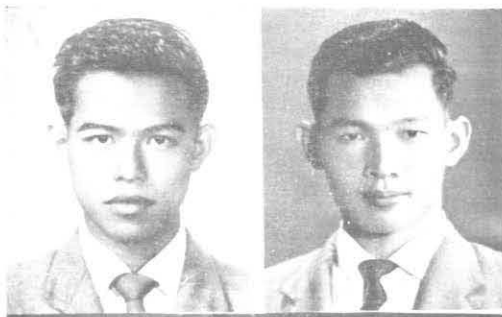
151

151

สกัต สันตะพันธ์
 กิตติมา วิจิตรนสาร
 จรัส จันทรทองแก้ว
 จอมใจ วงศ์สวรรค์
 จำรูญ พริกบุญจันทร์
 จิรพร สาครรัตน์
 ขวน ไชยสิทธิ์

โมสิต ชาคำแหง

ดำรง ตุละเสวี่

ดาวเรือง ลังกาฟ้า

ถาวร สายสมุทร

ธีระ หาชนะนั

บุญเสริม ฤทธาภิรมย์

บุญทัน ฉลวยศรี

ประสิทธิ์ เครือสิงห์

ประสงค์ ทักษิณ

ประมวณ วิทยากรณ์

ประภาพรรณ งามศักดิ์

ปอง ดวงอุดม

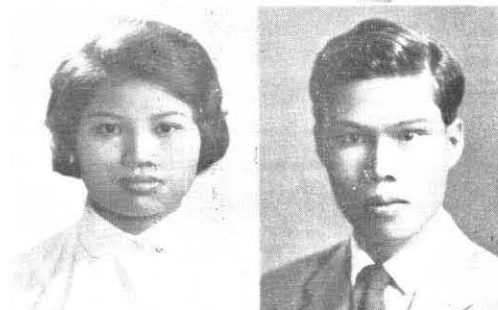
ประวีณ ดุลยพรรณ
ประยงค์ สารากิจ

พิเชฐ วรรณ
เพ็ญศิริ เปรมสมิท

พริณ ธาตุท่าเล
พิศิษฐ์ ศรีสังข์

พัฒน์ น้อยแสงศรี
มานิชญ์ บุญญานวัตร

รัตนา สุกัณห์เกตุ
ระวีวรรณ เจริญนาน

ลูกอิน แสงอากาศ
ลาวัลย์ ทองเจิม

วันเพ็ญ จันทรวีเชียร
วิลาศ วงศ์สุวรรณ

วนิดา แก้ววิเชียร
วัฒนา บุรรัตน์

วิจิตรา ศรีสุขสวัสดิ์
วิสุทธิ์ วิสเพ็ญ

วุฒิชัย มุลศิลป์
วิไล พันธุ์พานิช

สมสุข ธีระพิจิตร
สมศักดิ์ สุขเจริญ

สมยศ เม่นแถม
โสภิศร์ จันทรโชติ

สุนันtha จารุณี
สุนทร คัยนันท์

สุชาติ จิรนนท์
สนอง ไกรเนตร

สุดา ณ. น่าน
สมหมาย พลเดช

สมพร ญาณสุคนธ์
สุขิน อภิรัฐนันท์

สนอง สิริสุวักขณ์
สุมน เครือพานิช

สนั่น สิทธิวัจ
อัมพวัน สุริยกุล ณ. ออยุธยา

มธยม

กฤษณะ ไก่แก้ว
คง โพธิบัณฑิต

จำนง ศรีสมบัติ
จรูญ คุณมี

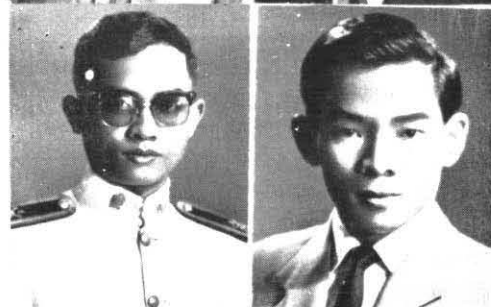

จิตต์ ศรีสุโร
จรินทร์ บัวพิมพ์

จินดา จัชนะโพธิ์
จรัส โพธิ์ศิริ

จำ ทองบุญชู
ชาญ ทองอยู่สุข

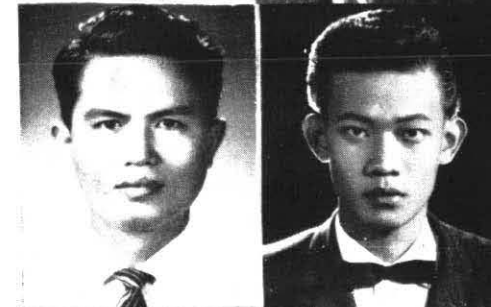
ชูศักดิ์ ไชยสวัสดิ์
ชัยฤทธิ์ โพธิ์สุข

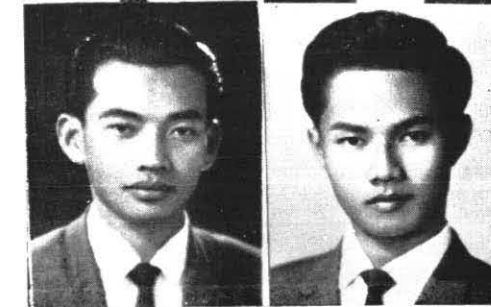
ชลวาลย์ สุรัสวดี
ชุมพล แก้วตาทิพย์

ชิต ภิบาลแทน
ชวนนท์ รัชตกุล

ชำนาญ นิลสุข
ณรงค์ รักเดช

ดารา ศรีอุปถ
เต๋ยง ผาดโรสง

ทองใบ เจ็วเข้ว
ทองใบ แสสลับ

ทวี่ รัดนา
ธานี พวงอาจ

ธีรรัตน์ กิจจาร์กัษ
ธงชัย จิวปรีชา

นิรันดร์ ศรีสะอาด
นิตส์นั แดงสุริยศรี

นพ เพชรมณ
หนูจุ่ม หนูยมชัย

นันทิยา งามข้า

นันทา นนทจิตต์

บุญอ้อม โกษีเนตร

บุญจิต พรหมวาที

บุญส่ง ชิตตระกูล

บริบูรณ์ วงศ์สารศรี

บุญช่วย ฑิมายู

บุญเกิด ศรีปรีวูฒิ

บัวผัน พุทธิศรี

บุญเรือง อินทวสันต์

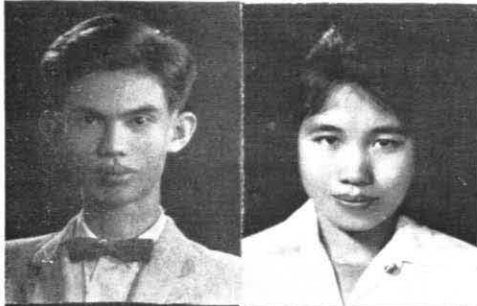
ประจิต หุ่นนาครินทร์

ประหยัด ธรรมสุนทร

ประยูทธ เกิดนวล
ประเทือง ณ ระนอง

ประจักษ์ เต็ดแก้ว
ไพฑูรย์ คำจันทร์

พวงมาลัย เวียงใต้
ไพจิตร บุญโน

ไพบูลย์ วิชัยวงศ์
พิศมัย ประทับศักดิ์

พวงรัตน์ ชลมุสิก
พนัสมิ์ เหมทานนท์

มานิต สุทธจิตต์
มนต์ ทองซัซ

รังสรรค์ เป็รวกะโทก
ละเอียด โพธิ์ดำ

ละออ ชาญวิทย์การ
วิโรจน์ ศรีอรุณสว่าง

วิจิตร โกละกะ
วัฒภรณ์ จิตรอารีเมธวงษ์

วลีวัลย์ ชำนาญพุด
วิวัฒน์ บุรทัต

วิเชียร ใหญ่สูงเนิน
วิชัย ประเสริฐกิจ

วิเชียร วรินทร์เวช
ศรัทธัน ศรีบรรเทิง

สุวัฒนา พรหมศรี
สถาพร โฮมจูจ้ง

สมพงษ์ พยุงกิจ
สุพรรณ เข้ายี่

สุรางค์ สุวรรณมนี
สุพรรณ ไวลิจิต

สมโภช วิสารทนนท์
สมชัย ยุติธรรม

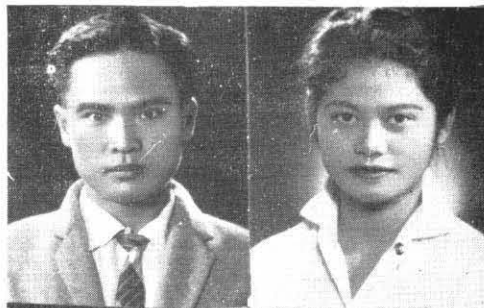

สุรัตน์ ศิลปอนันต์
สายสมร พิชิตกุล

สมบูรณ์ แก่นจันทร์วงศ์
แสง ขำวัฒนพันธุ์

สมชาติ มนัสรังษี
อำภา วงษ์ลือชา

อำนาจ เกิดปราชญ์
อาลักษณ์ อนุมาศ

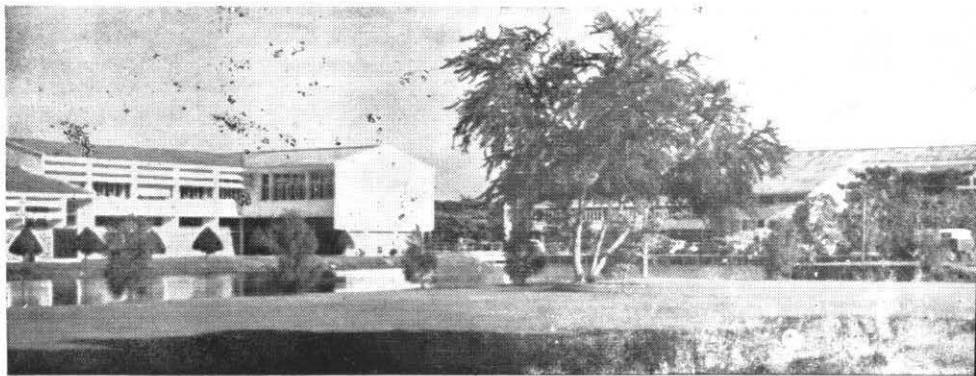
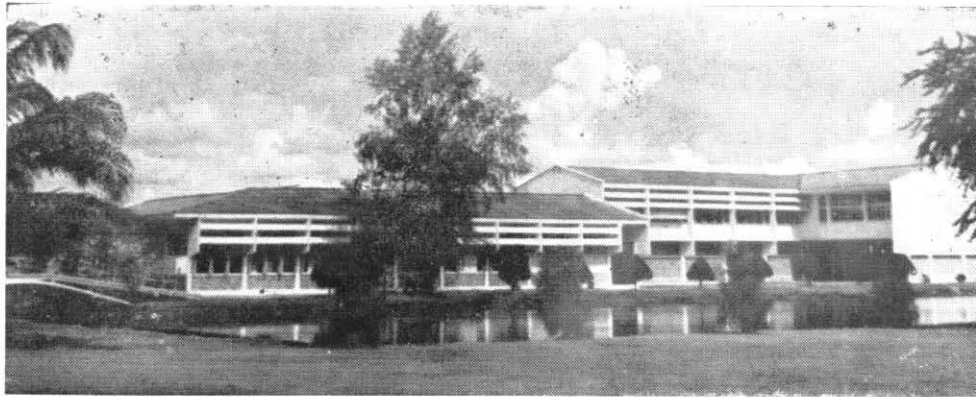

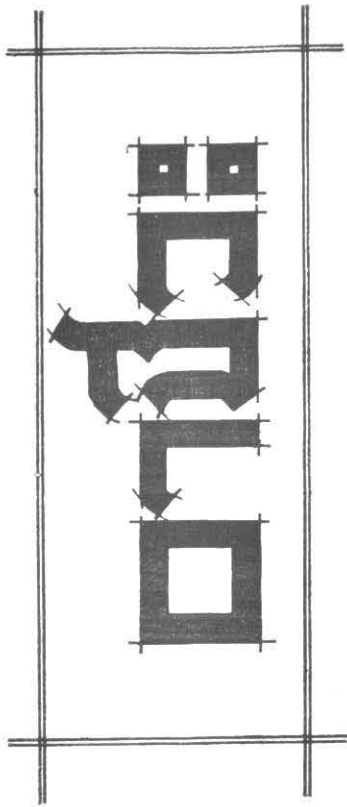
อนุสรณ์ พิชพันธ์
อาจ โทณานนท์

ประสิทธิ์ สุขเขียว

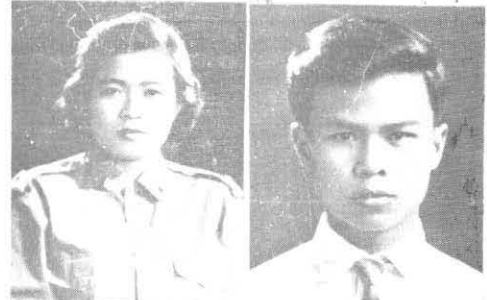

จันทร์ทอง ประจักษ์วงศ์
ชัยวุฒิ เกาจีน
ณรงค์ จำนงผล

เกษร สุพรรณพ่ายัพ

ฉวีวรรณ วงศ์สง่า

ชาญวิทย์ มั่นคง

อุงเพชร บ่อคำ
ทัศนีย์ จำศรีบุญ

เทพนม บัวหิรัญ
นพคุณ ศิริวรรณ

นางเยาว์ ชำนาญสวน
นรินทร์ ผุดเพชรแก้ว

นวลแข ตันทวิรุพห์
บรรยงค์ โตจินดา

บุญนาค ธรเสนา
ประจักษ์ ภักดีรัตน์

ปทุม นิมพันธ์
พิชชัย จันทรางศุ

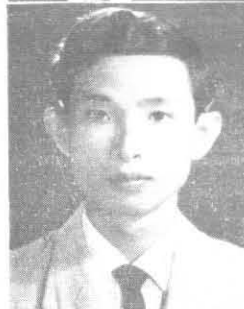
มณี แก้วมณี

เรืองพร เทวาคูดี

รุทธิ์ กล่อมชุ่ม

วิเชียร บุญเลิศ

วรุณี ยุววรรณะ

วราภรณ์ ไคววนิช

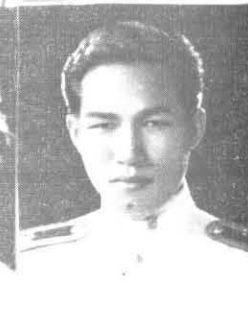
ศรีสด พานิช

สมเกียรติ เนาวเพ็ญ

สมศรี ลิขิต วัฒนกุล

สุพัฒน์ ศรีสวัสดิ์

สายหยุด มีวาสนา

ไสว เลี่ยมแก้ว

สุรเทพ อภัยจิตร

สุวรรณี เอมประดิษฐ์

สมานจิตต์ แสงวชิเียร

เสถียร พัทธกะวาปี

สายัณต์ บันทิตวงษ์

สมชัย วันดี

สงุ่น จินนคร

สิทธิชัย เทียมรัตน์

องอาจ จิยะจันทน์

อรุณ ก้อนมณี

อุดม ไยเจริญ

ม.ศ.
น.ศ.

ช่วง ฤชา

ทองดี นายสุริยะ

ชนะ จุฑะสร

บุญเสริม อุทัยผล

ประกอบ บุญยการ

ประยูร วงษ์ทับทิม

พรรณเพ็ญ กองบุญ
พิจิตร ศรีรักษ์

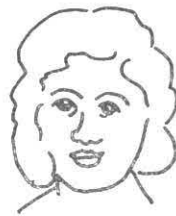
วัน ศรีเปารยะ
สุวิทย์ สิมรัมย์

สุวัฒน์ พินิจพงศ์
สรรเสริญ เอี่ยมเศรษฐี

ป ร ิ ญ ญ า โ ท

ขึ้นปริญญโท สาขจิตวิทยาพัฒนาการ
ปีการศึกษา ๒๕๐๕

วารี เพชรบุต.

โชติธ งามอ่อน

บุรี กุลพิจิตร.

รัตนา เลิศพาณิช.

วารี สุขสง.

ชลิ ศักดิ์

ประภา รัตนวอณณ

จิระ วิวัฒน์ วงศ์วรวิวัฒน์

วารี แสงนิมิต

ชลิศ งามสง

ไพฑารณ ธงมแสง

อันทร์ ตรีฐาน

เพ็ญศรี หวังแก้ว

จิตภา มิ่งศรี:๐๓

สมปะสงค์ สถาปัตตณ

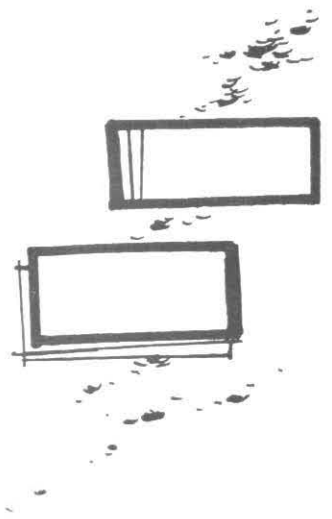
วัน เดชเทรล

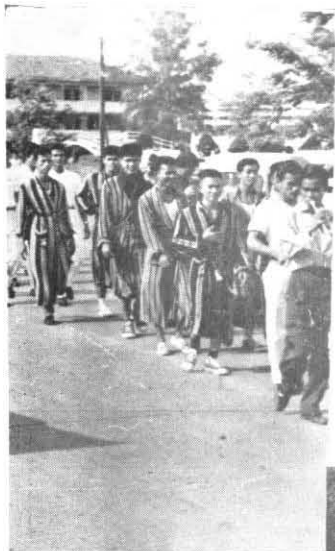
ไพฑารณ กิ่งการปญญา

นิคม หิรัญมณฑล

ส่วนหนึ่งในรอบปี
ที่ผ่านมา

คณะผู้จัดทำ

ประกอบ คณะธรรม
เอกศักดิ์ พันปี
นิล เอี่ยมสำอางค์
วีระ ไชยธรรม
บุญเพ็ญ ทองช่วย
วิทยา นิยมกุล
ชวน จิรัชศรี
ประเสริฐ ทองประเจียด

สารานุกรมองค์การ ฯ
บรรณาการ
บรรณาการผู้ช่วย
บรรณาการผู้ช่วย
บรรณาการผู้ช่วย
ศิลปกร
ศิลปกรผู้ช่วย
ศิลปกรผู้ช่วย

สารานุกรมประจำชั้น

ปีที่ ๑ F1 มงคล เอี่ยมสำอางค์
F3 ปรีชา ตั้งมาตา

F2 ชัยสิทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ
F4 ปรีชา อัครเอกปัญญา

F5 วิจิต สุวรรณรัตน์

ปีที่ ๒ S1 ดมศักดิ์ เอี่ยมทองวงษ์
S3 ชาศิต นรเวทวงศ์กุล
ปีที่ ๓ JD. ชวง ฤชา
Math. บุญเกิด ศรีปวิฑูมิ
Eng. A พัฒน์ น้อยแสงศรี
Thai. วิวัฒน์ บุรทัต
Physic. ณรงค์ รักเดช

ปีที่ ๔ B1 วีระ บำรุงรักษ์
B3 ประเสริฐ ทองประเจียด
B5 บุญรอด วิวัฒน์ชัย
C. สุภาพ ภิรมย์ราช

S2 ปกัมภ์ สร้อยสุนทร
S4 สุวาท ไพฑูรย์ณรงค์
Health Science. ดาวเรือง ดังกาพ
Bio. ชีวรัตน์ ภิจจาร์ักษ์
Eng. B สัมหมาย พดเดช
Chem. หงษ์ บุญโยดม
Geo. สุพัฒน์ มนต์ไพบุลย์
B2 เอกศักดิ์ พันปี
B4 สัมบัติ บุญยเวช
D. ชวน ชัยเจริญ
A¹ ชวน จิรัชศรี

A2 ประพัทธ์ ชัยเจริญ

สารบัญ

หน้า

คูรวาร	...	...	...	...	สังเวียน พัฒนมงคล	
สาส์นจากนายกองค์การนิสิต	...	...	...	...	สมัคร สุพรรณรัตน์	๑
เรื่อง ของ อ.ว.ศ.	...	...	...	...	อาจารย์ สมควร อภัยพันธุ์	๒
ย่องเทา - แดง.	...	...	...	...	ทหารราบ	๕
เบอ	...	...	...	...	อ. พันธุ์เมือง	๑๕
แกงจืดน้ำย	...	...	...	...	นายสม	๑๖
กุญแจ ๑๘ ดอกของความสำเร็จ	...	...	...	...	พัฒน์-นรินทร์	๑๘
ประมวลนิสิตปริญญาโทสาขาจิตวิทยาพัฒนาการ	...	...	...	...	นายเป้	๒๒
การอ่านในทัศนะใหม่	...	...	...	...	ประเทิน มหาจันทร์	๒๓
ไหว้ครู	...	...	...	...	อาจารย์ บุญถึง นันทนา	๒๕
สมบัติเพื่อน	...	...	...	...	สุรัตน์ ศิลปอนันต์	๓๒
บรรณาการแถลง	...	...	...	...		๓๕

ครุवार

๑ ครวถ่วงคติฤกษ์
ลัดแสงสีกาวัน
๑ บบผาส้างบาน
โชนอ่อนละบัดไบ
๑ หิงหิงแมลงภู่
เกลือกกลดวณกาเพียง
๑ มณฑลหมู่พิชชาดิ
แซ่คัพทลำนียงไกล
๑ บรรจบและครบกาล
คิษย์ปลื้มปีติอัน
๑ ดั่งจิต ณ ผ่องผุด
เทิดทำนหทัยหมาย
๑ พระคุณดีทอมนั้น
เปรียบเท่ากระแฉกร
๑ มอขวิทย์ารัตน์
ดั่งชัชวาลครอง
๑ ให้อภัยคนนั้บ
สถิตดาวตะตะแดน
๑ ขั้ขอประนตน์อม
กตัญญูตาไฟ
๑ ดั่งจิตปณิธาน
โปรดเอ้ออำนวยพร
๑ ให้อ่านเกษมสุข
ผ่องแผ้วฤติคาด

สุริย์เมิกระพิพรณ
รตรังละเลื่อมพราย
สุธมาลย์จรงไกล
ขณะต้องพระพายเคียง
ดุจระห่มเตียง
จะมีท่างมิเหินโย
กิดลาค์พนาไพร
เสนาะเร้าประโลมกรรณ
ครุวารระบอบพด้น
มันมั่งมิเลื่อมคลาย
บริสุทธิกำจาย
บุรพคณาจารย์
ฤจะค้นคว้ปาน
ขณะหลั่งระรินของ
วรอรตประเสริฐผอง
ดีวิจันภาแมน
ดุจทรัพย์ก้นบ้แดน
สุขชื่นภิรมย์ใจ
วชิระอมมนต์ใน
จิตรเพ็ญสตาพร
จิรกาลพระไตรล่งณ
วรเอกอาจารย์
นิรทุกข์เกษมคานต์
ตลอดนิรันดร์

ถึงเวียน พ้นนวมงคล.

ลาล์นจากนายกองค์การนิสิต

เนื่องในโอกาสวันไหว้ครูนี้ ข้าพเจ้าในนามของนิสิตทั้งหลายรู้สึกความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่คณะนิสิตได้จัดให้จัดงานไหว้ครูขึ้น ซึ่งเป็นประเพณีอันดีงามที่เรายึดถือกระทำติดตอมาเพื่อเป็นการรำลึกถึงบูรพคณาจารย์ และคณาจารย์ปัจจุบันที่ได้อบรมสั่งสอนให้เราเจริญขึ้นมาจนทุกวันนี้

ในโอกาสนี้คณะนิสิตเกาหงหลายขอแสดงความยินดี แต่ผู้เข้ามาร่วมในดีเทหาแดงของเรา ซึ่งมีใช้เป็นรองง่ายนั้ก พวกท่านคงทราบกันดีอยู่แล้ว ท่านทั้งหลายควรภาคภูมิใจว่า ขณะนี้ท่านเป็นสมาชิกของเทหา-แดง โดยสมบูรณ์ และพวกท่านทั้งหลาย จะเป็นผู้ทำให้สถาบันของเราแข็งแกร่งขึ้น ถ้าพวกท่านมีเลือดดีเทหาแดงอย่างแท้จริง ในกรณีนี้แทบจะไม่มีปัญหาเลย เพราะจากผลงานการจ้ดงานไหว้ครู ซึ่งนิสิตดีเทหา-แดง ทุกท่านมีส่วนร่วมในการจัดให้มัน เป็นการตอบปัญหาไปในตัวแล้วว่า ท่านเป็นดีเทหา-แดงอย่างแท้จริง และพร้อมกันนี้แสดงให้เห็นว่าท่านเข้าใจในฐานะการเป็นนิสิตชาวเทหา-แดง เป็นอย่างดี ถึงนี้ขอให้ท่านทั้งหลายตระหนักไว้ให้มากกว่า ถ้าท่านทำอะไรลงไป ส่วนดี เลีย จะต้องดกอยู่กับวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถาบันของท่าน ฉะนั้น ถึงที่ท่านควรทำก็คือความดี อันเป็นศรีแด่วิทยาลัย เพื่อก่อให้เกิดความภาคภูมิใจต่อตัวท่านเองว่า ครึ่งหนึ่งท่านอยู่ในวิทยาลัย ก็ยังมีผลงานอันเป็นส่วนดีมอบให้แก่วิทยาลัย ขอให้ินิดิตทุกท่านหาโอกาสเช่นนี้ด้วย

เพราะเหตุที่งานด้านบริหารส่วนใหญ่ เป็นขององค์การนิสิต ๑ จึงจำเป็นเหลือเกิน ย่อมมีส่วนผิดพลาดขาดตกบกพร่อง ถ้าท่านเห็นว่า องค์การนิสิต ๑ สมควรจะแก้ไขหรือปรับปรุง ก็ขอให้ท่านแนะนำ จะเป็นทางส่วนตัว หรือทางจดหมายก็ได้ ทางองค์การนิสิต ๑ จะรับไว้ด้วยความรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่งและจะพยายามปฏิบัติตามเท่าที่สามารถจะทำได้.

ขอแสดงความนับถือ
สมันดร สุพรรณรัตน์
นายกองค์การนิสิต ๑

เรื่องของ อ.ว.ศ.

□ สมควร อภัยพันธุ์

...เราไม่มุ่งแต่เพียงฝึกผู้เรียนให้เรียนรู้วิชาการต่างๆ เท่านั้น หากยังมุ่งให้
ผู้เรียนเป็นผู้เจริญด้วยวุฒิภาวะ (maturity) โดยรอบด้าน.....

□

เมื่อเห็นอักษร อ.ว.ศ. บางท่านอาจสงสัยว่าเป็นอักษรย่อของ
อะไร อาจนึกว่าเป็นชื่อองค์การที่สำคัญเกี่ยวกับการเมืองก็ได้ หาก
เฉลยให้ทราบก็จะต้องร้อง “อ้อ” หรือ “พิไรนี้กว่าอะไรเสียอีก”
ก่อนที่จะอ่านต่อไปลองนึกดูสักนิดสิว่าเป็นอะไร - - - -

อ.ว.ศ. เป็นชื่อย่อของ “องค์การนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา” ใช้ภาษาอังกฤษ
ว่า “The Students Organization of the College of Education” (SOCE)

องค์การนิสิตนี้ ถือกำเนิดขึ้นในวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ในปี ๒๔๙๗
มีนิสิตที่ได้รับเลือกเป็นนายกองค์การนิสิตโดยลำดับดังนี้

พ.ศ. ๒๔๙๗	นายเต็มอ	นาคพงศ์
พ.ศ. ๒๔๙๘	นายชม	ภูมิภาค
พ.ศ. ๒๕๐๐	นายผดุงศักดิ์	อดรพิมพ์
พ.ศ. ๒๕๐๑	นายวิจิตร	ภักดีรัตน์
พ.ศ. ๒๕๐๒	นายประพันธ์	วิทยาวโรจน์
พ.ศ. ๒๕๐๓	นายพิตร	ทองชน
พ.ศ. ๒๕๐๔	นายประสิทธิ์	กระตฤกษ์
พ.ศ. ๒๕๐๕	นายสมัคร	สุพรรณรัตน์

รวมทั้งต้นแล้วองค์การนิสิตมีอายุได้ประมาณ ๘ ปี มีนายกองค์การนิสิตต้นเป็นชายทั้งต้น ความจริงนิสิตหญิงก็มีสิทธิ์สมัครเข้ารับเลือกเป็นนายกองค์การนิสิตได้เหมือนกันเท่าที่ปรากฏรู้สึกว่าจะมีคนเคยสมัครคนเดียว แต่ขัดข้องด้วยคุณสมบัติบางประการ จึงเป็นอันว่าไม่ได้เข้ารับเลือกตั้ง อย่างไรก็ตามเชื่อว่าปีต่อ ๆ ไปก็คงจะมีนิสิตหญิงสมัครเข้ารับตำแหน่งบ้างเป็นแน่

การที่วิทยาลัยจัดให้มืองค์การนิสิตชนกเพื่อให้นิสิตได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานในวิทยาลัย ตามหลักการศึกษาซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปก็คือ เราต้องไม่มุ่งแต่เพียงฝึกผู้เรียนให้เรียนรู้ในวิทยาการต่าง ๆ เท่านั้น หากยังมุ่งฝึกให้ผู้เรียนเป็นผู้เจริญด้วยวุฒิภาวะ (Maturity) โดยรอบด้าน กล่าวคือ

- (๑) จะต้องเป็นผู้ที่นำเอาความสามารถที่มีอยู่ในตัวออกมาใช้อย่างเต็มที่
- (๒) จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมให้เป็นคนใจคอหนักแน่นไม่ดู่วาม
- (๓) เมื่อมีปัญหายุ่งยากต่าง ๆ ก็หาทางแก้ปัญหาโดยใช้สติปัญญาใคร่ครวญ

อย่างรอบคอบ

(๔) จะต้องได้รับการฝึกฝนให้เป็นผู้ไม่คิดถึงเฉพาะตนเองเท่านั้น หากพิจารณาถึงประโยชน์ของผู้คนอื่นด้วย

(๕) จะต้องได้รับการฝึกฝนให้เป็นผู้มีความคิดริเริ่มหาทางปรับปรุงสังคมที่ตนอยู่ให้เจริญก้าวหน้าไปให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

บุคคลผู้ที่ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี จะไม่เป็นเพียงผู้คอยรับความรู้จากบรรพบุรุษ เพื่อจะได้นำไปมอบให้แก่เยาวชนรุ่นต่อไปเท่านั้น หากจะต้องนำความรู้ความคิดต่าง ๆ ที่ได้มานั้นมาประมวลเป็นความคิดอันใหม่ขึ้น มิฉะนั้นแล้วโลกเราจะเจริญไปไม่ได้

การที่จะฝึกให้บุคคลมีความเจริญด้วยวุฒิภาวะดังกล่าวนั้น เพียงการให้นักเรียนเรียนภายในห้องเรียนเท่านั้นย่อมยากที่ผู้เรียนจะบรรลุถึงจุดประสงค์อันเป็นที่ต้องการได้ ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษาที่จะต้องให้โอกาสนักเรียน ที่จะประกอบกิจกรรมอย่างเป็นอิสระโดยมีครูหรืออาจารย์เป็นผู้ควบคุมดูแลให้ความช่วยเหลืออยู่ห่าง ๆ พยายามให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการกระทำของเขาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ องค์การนิสิตเป็นสื่ออันสำคัญที่จะเปิดโอกาสให้นิสิตเรียนรู้จากการกระทำ

กิจกรรมต่างๆ ที่องค์การนิสิตในปัจจุบันจัดขึ้นนั้นพอจะแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ

๑) กิจกรรมที่จัดตามเทศกาล ได้แก่ งานพิธีไหว้ครู งานทอดกฐิน งานวันขึ้นปีใหม่ งานวันบิณฑบาต เหล่านี้เป็นต้น

๒) กิจกรรมซึ่งจัดอยู่เป็นประจำในรอบปี ซึ่งเป็นงานของชุมนุมต่างๆ ได้แก่ ชุมนุมกีฬา ดนตรี ศกกรรมศาสตร์ ด้นถนาการ และวิชาการซึ่งสมาชิกชุมนุมเหล่านี้ อาจจัดกิจกรรมขึ้นได้หลายอย่างเช่นการฝึกฝนอบรมสมาชิกให้มีความรู้และทักษะพิเศษต่างๆ สุดแต่ว่าใครจะสังกัดอยู่ในชุมนุมใด นอกจากนี้อาจจัดให้มีการแข่งขันกีฬา นิทรรศการ การฉายภาพยนตร์ การออกหนังสือพิมพ์ การเขียนวิทยุวิทยุการมาบรรยาย การประชุมปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกด้วยกัน การทัศนศึกษาเหล่านี้ เป็นต้น

จากการเข้าร่วมกิจกรรมซึ่งอาจจะเป็นไปในฐานะสมาชิกที่ดี หรือกรรมการที่ดี นิสิตย่อมจะได้เกิดประโยชน์และการเรียนรู้กับตัวเองหลายอย่าง ซึ่งจะกล่าวโดยสังเขปดังต่อไปนี้

๑. การฝึกฝนตนเองให้เป็นนักประชาธิปไตยโดยแท้จริง นิสิตวิทยาลัยการศึกษาย่อมทราบดีว่า คำว่า ประชาธิปไตยนั้น ท่านอธิการศาสตร์จารย์ ดร. ดำโรช บัวศรี ได้กล่าวไว้ว่า เป็นลัทธิพหุภาพชนิดหนึ่ง ซึ่งยึดหลัก ๓ ประการคือ

(ก) ต้องมีความเคารพซึ่งกันและกัน

(ข) ต้องมีการร่วมกันกระทำกิจกรรมต่างๆ มีการร่วมกันทั้งกำลังกายกำลังทรัพย์ และกำลังความคิด

(ค) ใช้วิธีการที่ชอบหรือวิธีการซึ่งใช้ดีปัญญา

จากการร่วมกิจกรรม นิสิตย่อมจะได้รับประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งเปิดช่องทางให้ฝึกฝนตนให้เป็นบุคคลซึ่งกระทำสิ่งต่างๆ โดยดำเนินการตามหลักสำคัญ ๓ ข้อข้างบนนี้ ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ต้องมีคณะกรรมการชั้นบริหารงาน ในการบริหารงานนั้น ก็จะต้องมีการประชุมปรึกษาหารือ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นการฝึกฝนตนเองให้รู้จักฟังความคิดเห็นและเคารพในความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ว่าความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความคิดของตนหรือไม่ก็ตาม

เมื่อองค์การนิสิตจัดกิจกรรมต่าง ๆ นิสิตก็ย่อมมีโอกาสที่จะให้ความร่วมมือ ผู้ที่เป็นคณะกรรมการก็ต้องให้ความร่วมมือมากหน่อย ส่วนผู้ที่เป็นสมาชิกก็ต้องร่วมมือเหมือนกัน เช่น ไปออกเสียงเลือกตั้ง ไปร่วมงานแสดงหรือการกีฬาต่าง ๆ ถ้าไม่ใช่ในฐานะผู้เล่น ในฐานะผู้ดู ฉะนั้นผู้ที่พยายามไปร่วมงานกับเขาอยู่เดิมก็ย่อมจะเกิดทักษะในการร่วมมือ อันจะเป็นคุณลักษณะที่ดีประจำตัวต่อไป สำหรับคนที่ไม่ค่อยไปให้ความร่วมมือกับใครก็เกิดนิสัยขี้ขลาดเหมือนกัน แต่เป็นนิสัยไม่ค่อยให้ความร่วมมือกับใคร นับเป็นนิสัยที่ไม่ดี ถ้าไม่คิดแก้ไขนานไปภายภาคหน้าไปทำงานกับใครที่ไหนก็ตาม ย่อมเป็นที่รังเกียจเสียตั้งแต่ต้นจากเพื่อนร่วมงาน ฉะนั้นขณะที่อยู่ในวิทยาลัยนี้ ย่อมเป็นโอกาสอันดีแล้วที่จะฝึกตนให้รู้จักเป็นคนให้ความร่วมมือกับคนอื่น ๆ ในสังคมไปร่วมประชุมเมื่อมีหน้าที่ช่วยกิจกรรมต่าง ๆ เท่าที่สามารถจนเกิดเป็นนิสัย ต่อไปไม่ว่าจะทำงานที่ใดย่อมมีแต่คนยินดีต้อนรับเสมอ

การใช้สติปัญญาเป็นสิ่งที่ผู้เป็นนักประชาธิปไตยจะขาดเสียมิได้ การใช้เสียงข้างมาก ไม่ใช่วิธีการที่ถูกเสมอไป ถ้าเสียงของคนส่วนหนึ่งได้มาจากบุคคลที่ไม่ใช้สติปัญญา ถ้ามีนักเรียนกลุ่มหนึ่งไม่ยอมเรียนหนังสือ โหวตกันแล้วปรากฏว่าเสียงส่วนมากเห็นว่าการเรียนหนังสือ การปฏิบัติตามมตินั้นหาได้แสดงว่าเป็นนักประชาธิปไตยไม่ โดยปกติคนเราจะรู้จักใช้สติปัญญาก็ต่อเมื่อมีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้น ปัญหาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการทำกิจกรรมต่าง ๆ เมื่อเกิดอุปสรรคปัญหาใด ๆ ก็มาร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ไข กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้มีขึ้นในองค์การนิสิต จึงเป็นการส่งเสริมให้นิสิตรู้จักทำงานโดยใช้สติปัญญาโดยตรง

๒. เป็นการส่งเสริมการเรียนภายในชั้นเรียน การส่งเสริมการเรียนอาจกล่าวได้เป็น ๒ ทาง คือ

(ก) ทางตรง เช่น การที่จัดให้มีชุมนุมภาษาอังกฤษ ภาษาไทยชั้น ก็เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจร่วมกันมาประกอบกิจกรรมร่วมกัน อย่างการจัดงานเลี้ยงนำชา เล่นเกมต่าง ๆ ของชุมนุมภาษาอังกฤษ สมาชิกก็จะได้มีโอกาสสนทนากับแขกเหรื่อที่มาเป็นภาษาอังกฤษ การออกหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษก็จะช่วยฝึกการเขียนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น เหล่านี้เป็นต้น

(๖) ทางอ้อม คนเราก็เหมือนกับเครื่องจักร ทำงานแล้วจะต้องมีการพักผ่อนบ้าง การที่จะเรียนแต่อย่างเดียวโดยไม่เปลี่ยนบรรยากาศไปทำอย่างอื่นบ้าง สมองและร่างกายก็อาจทนไม่ไหว หรือไม่ก็เสื่อมโทรมลงโดยเร็ว การมีการเรียน และการเล่นสลับกันเสียบ้าง จะเป็นเครื่องช่วยให้การเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น

(๗) ส่งเสริมความเป็นผู้นำ คำว่า เป็นผู้นำ (Leadership) หมายถึงการเป็นผู้ริเริ่มนำทาง และควบคุมให้ผู้อื่นมีการกระทำหรือทัศนคติไปในทางหนึ่งทางใด ซึ่งผู้ทำตามนั้นจะต้องมีความเต็มใจทำตามบ้างไม่มากนัก การที่บุคคลไหนจะเป็นผู้นำในทางใด บุคคลนั้นก็ควรจะมีความสามารถในทางนั้นบ้างพอสมควร บุคคลผู้ใดมีความสามารถในทางใดเป็นพิเศษ เขาก็ควรจะได้นำแสดงความเป็นผู้นำในทางนั้นได้ดีเป็นพิเศษด้วย คนเรามีความสามารถต่าง ๆ กัน บางคนมีความสามารถในทางการเรียนคณิตศาสตร์ บางคนสามารถในทางเล่นกีฬาฟุตบอล บางคนถนัดในทางศิลปวาดเขียน ฉะนั้น ถ้าสถาบันการศึกษา ได้จัดให้บุคคลเหล่านั้น ได้รวมพวกเข้าด้วยกัน และให้คนที่มีความสามารถมาก ในแต่ละพวกได้เป็นผู้นำในพวกของตน เขาจะประสพการและความสามารถที่มีอยู่มาแบ่งปันช่วยเหลือเพื่อนฝูง ก็ย่อมเป็นการส่งเสริมความเป็นผู้นำของผู้เรียน การที่จะพบว่าใครเก่งในทางใด เช่น คณิตฯ ศิลปะ และอื่น ๆ นั้น อยู่เฉย ๆ หามิทางทราบโดยไม่ต้องมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น เช่น มีการแข่งขันกีฬา มีการจัดงานแสดงบนเวที มีการจัดนิทรรศการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น นักเรียนจึงจะได้มีโอกาสแสดงความสามารถ เช่น เป็นนักร้อง นักว่ายน้ำ นักเขียนฉาก ฯลฯ ออกมา การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นภายในโรงเรียน จึงเป็นการส่งเสริมความเป็นผู้นำของแต่ละคน

๔. เรียนรู้ในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในชีวิตของคนเรานั้นเวลาที่เรานำไปใช้ในการพักผ่อนนั้นมีมากกว่าตอนที่ทำงานเสียอีก ปัญหาเรื่องการใช้เวลาว่างจึงเป็นเรื่องสำคัญ ผู้ที่ได้รับการศึกษาจึงต้องเป็นผู้รู้จักฝึกฝนตนเองให้ใช้เวลาว่างไปในทางที่ถูก ฉะนั้น นิสิตจึงน่าจะได้ออกไปหาทำนอกรอกเหินหนีไปจากการทำงานในหน้าที่ได้ เช่น เล่นกีฬา เป็น มังานอดิเรกเป็นประจำ เหล่านี้เป็นต้น ในขณะที่เป็นนิสิตอยู่นี้ นิสิตน่าจะได้ออกไปหาโอกาสเล่นกีฬา หรือทำกิจกรรมอะไร ซึ่งจะได้ติดตัวไปใช้ประโยชน์ในภายหน้า เมื่อออกจากวิทยาลัยไปแล้วด้วย

ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้น นอกจากนิสิตจะได้เรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว วิทยาลัยจะมีความมุ่งหมายที่จะให้นิสิตเป็นผู้มีรสนิยมในสิ่งดีงามด้วยการจัดกิจกรรม ถ้าจัดโดยสักแต่ความเป็นกิจกรรม อาจไม่ช่วยให้ นิสิตมีรสนิยมในสิ่งที่ควรรักได้ การเล่นตลก หยาบ ๆ คาย ๆ อาจเป็นสิ่งที่บุคคลในระดับหนึ่งชอบ แต่นิสิตจะต้องเป็นผู้ที่มีรสนิยมสูงกว่านั้น ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมทุกครั้ง วิทยาลัยจึงจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์บวรยเวชกั เข้าไปช่วยเหลือให้คำแนะนำ เพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปในลักษณะที่ส่งเสริมเกียรติ ถิ่นเป็น นิสิตในสถาบันการศึกษาชั้นสูง

ปัญหาอันอาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการเริ่มกิจกรรมเป็นไปใน ๒ ทาง คือ

- (๑) ไม่ให้ความร่วมมือ หรือให้ความช่วยร่วมมือน้อยเกินไป
- (๒) ให้ความร่วมมือมากเกินไปจนล้นตก

สำหรับปัญหาแรกนั้น เท่าที่ลองนึก ๆ ดู คิดว่ามีสาเหตุที่สำคัญอยู่ ๒ ประการ

(๑) นิสิตที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยนี้ เปลี่ยนระดับและวิธีการศึกษาไปทันควัน เป็นการศึกษาในระดับสูง และต้องค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ สำหรับตำรา ส่วนมากก็เป็นภาษาอังกฤษ จากการสำรวจกับเรื่องการเรียนมากนักเอง ซึ่งทำให้ไม่มีเวลา และพลังงานไปสนใจในกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการเรียน (๒) เกิดจากการไม่เคยร่วมมือมาก่อน เมื่อจะเข้าไปร่วมก็ไม่ทราบว่าจะเข้าไปในลักษณะใด เมื่อเข้าไปแล้วจะไปทำตัว อย่างไร เหล่านี้เป็นต้น

สำหรับปัญหาที่สองนั้น ทางวิทยาลัยก็ได้พยายามหาทางป้องกัน โดยหาทางให้ผู้เรียนดีพอสมควรเข้ามาทำงานในองค์การ จะเห็นได้ว่า ผู้ที่จะสมัครเป็นนายกขององค์การนิสิต นั้นต้องทำหน่วยคิดเฉลี่ยได้ไม่ต่ำกว่า ๒.๐

ในการเข้ามาเรียนในวิทยาลัยนี้นั้น สิ่งทีมนิสิตตั้งจุดมุ่งหมายมาก่อนแล้วก็คือ การ ดำเนินการศึกษาได้ปริญญาทางการศึกษา การเรียนจึงมีความสำคัญเป็นอันดับแรกในบรรดา กิจกรรมทุกอย่างที่นิสิตพึงกระทำ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนได้กล่าวไว้แต่ต้นแล้วว่า ในฐานะที่ นิสิตจะเป็นบัณฑิต ก็ควรที่จะเป็นผู้รอบรู้ในสิ่งต่าง ๆ พอสมควร จึงน่าจะหาโอกาสเข้าไป ร่วมกิจกรรมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าการเรียนอยู่ในระดับดีอยู่แล้วก็อาจให้ความร่วม

มีอยู่มากหน่อย ส่วนที่ยังหนักใจเรื่องเรียนอยู่ ก็อาจจะร่วมกิจกรรมแต่พอดีสมควร แต่ที่จะไม่ร่วมเลยเดี๋ยวนี้ไม่ถูกแน่

นับแต่นิสิตเริ่มเข้ามาเป็นนิสิตในสถาบันแห่งนี้ นับได้ว่าเริ่มมีส่วนเป็นได้ของวิทยาลัยคนหนึ่งเหมือนกัน การที่วิทยาลัยจะดีหรือไม่เพียงไร นิสิตทุกคนมีส่วนร่วมด้วย

ถ้านิสิตส่วนมากรักวิทยาลัย พยายามเสียสละเพื่อวิทยาลัย ความเจริญรุ่งเรืองก็ย่อมมาสู่วิทยาลัยอย่างแน่นอน ในระยะเวลาที่เข้ามาอยู่ในวิทยาลัยนี้ จะเป็น ๒ ปีก็ได้ หรือ ๔ ปีก็ได้ นิสิตน่าจะลองถามตนเองว่าได้เคยทำอะไรให้เป็นประโยชน์แก่วิทยาลัย หรือคณะ นิสิตส่วนรวมหรือไม่ ถ้าเคยแล้วก็ขอให้ทำต่อไป ถ้ายังก็ควรที่จะเริ่มต้นเสีย ไม่มีคำว่า “สายเกินไป” ที่จะให้ร่วมมือกับวิทยาลัย โดยเฉพาะในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ซึ่งองค์การ นิสิตเป็นฝ่ายจัดขึ้น

ธรรมดา จะเกิดกว้างทองให้ผิควิสัยมิได้ แต่กระนั้นพระรามยังโลก-
เลอะต่อกว้างชนิดนี้ เพราะฉะนั้น เมื่อคราวพิณาศจะมาถึง แม้ปัญญาของบุรุษ
ก็กลับมืดมนอยู่บ่อย ๆ.

หิ โตปเทศ.

ช่องเทา-แดง

□ ทหารราบ

ในรายการช่องเทา-แดงนี้ เขียนขึ้นด้วยเตนาที่จะให้คนนิสิตใหม่ รู้จักอะไรดีขึ้นภายในรั้วของ วิทยาลัยวิชาการศึกษา อาจจริงบ้างไม่จริงบ้างก็ตดสินเเอง บางอย่างเป็นระเบียบที่นิสิตเก่าๆ ปฏิบัติกัน มา บางอย่างก็เป็นประเพณีของเทา-แดง สิ่งเหล่านี้ไม้อาจจะบอกเล่าแก่สืบกันได้ คุณๆ ต้องศึกษาตัวอย่างรุ่นพี่ๆ เขาทำกัน ในรายการช่องเทาแดงนี้ อาจจะมีบางสิ่งบางอย่างที่ผู้เขียนพยายามเก็บตคมารวบรวมไว้ ในรั้วเทาแดงนี้กว้างเหลือเกินที่จะศึกษากันได้หมดทุกซอกทุกมุม แม้แต่ในห้องสมุดซึ่งมีเนื้อที่ไม่ก็ตารางเมตร คุณๆ และผู้เขียนยังไม่ทราบว่ายู่ที่ไหน เช่น คุณอยากจะดู Microfilm ก็ไม่รู้ว่ายู่ที่ไหน และใช้อย่างไร (ตอนนีทางนี้ทางหอสมุดเก็บไว้หรือเปล่า ผู้เขียนไม่ได้เช็ดดู) หรืออยากจะหาอ่านหนังสืออ่านเล่นหาได้อย่างไรเหล่านี้ เป็นต้น

ก่อนอื่นผู้เขียนเริ่มต้นไปตั้งหลักที่ปากซอย (ประสานมิตร) แล้วเดินเข้ามาเห็นป้าย “วิทยาลัยวิชาการศึกษา” ตัวโตๆ

- วิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นสถาบันชั้นสูงสุดในกระทรวงศึกษาธิการ
- เทา-แดง เป็นดีประจำวิทยาลัยวิชาการศึกษา
- เครื่องหมายประจำวิทยาลัยคือ กราฟของสมการ $Y = e^x$
- วิทยาลัยวิชาการศึกษาเป็นสถาบันที่มีบริเวณสนาม, อาคาร สะอาดที่สุด สะอาดมานานแล้ว และทำก่อนที่อื่นๆ ในประเทศไทย (ท่านอธิการกล่าวในวันประณมนิเทศ)
- บริเวณวิทยาลัยมีเนื้อที่ประมาณ ๗๘ ไร่ เป็นรูปสี่เหลี่ยมคางหมูมีอาคารเรียน หอพัก โรงฝึกงานตึกวิทยาศาสตร์ โรงอาหาร หอสมุด และอื่นๆ อีกมากมาย มีแล้วประมาณ ๘-๙ อาคารใหญ่ๆ
- นิสิตในวิทยาลัยทุกคนแต่งตัว สุภาพ เรียบร้อย (เข่าว่ากันอย่างนี้)
- วิทยาลัยวิชาศึกษามีหอสมุดทันสมัยในภาคตะวันออก (คุณๆ เชื่อไม)
- หอสมุดของเราสร้าง พ.ศ. ๒๔๘๘ ผู้ออกแบบ Dr. Paul W. Seagers, Miss Margaret และอาจารย์เจนจิต กุดทนต์ร แห่งวิทยาลัยเทคนิค
- บริษัทรับเหมาก่อสร้างคือประเท็บอินจิเนียริง สร้างด้วยเงิน ก.ศ.ศ. (คงจะไม่ไรที่คุนติดใบส้มคั่น) ราคาตึกประมาณ ๕ ล้านบาท (สร้างโรงเรียนประมาณได้หลายสิบโรง)

- หอสมุดเปิดใช้วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๐ (ก่อนนี้ห้องสมุดอยู่ชั้น ๓ ตึก ๓ ซึ่งขณะนั้นใช้เป็นสโมสรอาจารย์ ห้ามนิสิตขึ้น)
- คุณทราบหรือไม่ว่ามีหอสมุดที่ไหนบ้างในประเทศไทย (รวมทั้งลาว และเขมร) ที่บรรณารักษ์ได้ปริญญาเอก ถ้าคุณไม่ทราบไปตามอาจารย์ ดร. มาเรีย เหล่าสุนทร คุณเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ หอสมุดมีหนังสือไม่มากนัก แต่เจริญรวดเร็วโดยได้รับความช่วยเหลือตามสัญญาความช่วยเหลือ ระหว่างวิทยาลัยวิชาการศึกษา และ Indiana, Bloomington University ปัจจุบันมีหนังสือทั้งหมดกว่า ๓๕,๐๐๐ เล่ม เป็นภาษาไทยราว ๓๐,๐๐๐ เล่ม ภาษาอังกฤษราว ๒๕,๐๐๐ เล่ม
- หอสมุดรับหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย (อาจจะมีภาษาอื่นด้วย) นอกจากนั้นมี Motion Picture, Filmstrip, Phonotape, Phonodisc, Microfilm, Chart Diagram, Slide, Map, ดูกโลก, Phamplets, Standardize test และสมบัติของห้องสมุดอีกมากมาย (ใครเรียน Course ห้องสมุดต้อง Check ดู แต่ละชนิดมีเท่าไร ผู้เขียนบอกไม่ได้)
- หอสมุดมีหนังสือประมาณ ๕๐,๐๐๐ เล่ม มีที่อ่านหนังสือ ๕๑๐ ที่ (ไม่รวมกับที่ขึ้นอ่านตามห้อง คงเพิ่มอีกหลายร้อยที่)
- สถิติผู้ใช้ห้องสมุดเฉลี่ยประมาณ ๕๐๐ คนต่อวัน มีคนยืมหนังสือออกประมาณ ๔๕๐ เล่มต่อวัน (น้อยกว่าปีก่อน ๆ มีผู้ใช้ห้องสมุด ๓๓๐๐ คนต่อวัน ยืมหนังสือออก ๓๐๐๐ เล่มต่อวัน)
- صندوقของห้องสมุดทางซ้ายมือบางส่วนเป็นที่ตั้ง สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก (International Institute for child study) ชั้นล่างเป็นที่ตั้งของศูนย์โสตทัศนศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา มีสถานวิทยุกระจายเสียง C.C.R.S.
- ค่าปรับอากาศของหอสมุด เพื่อให้ผู้คงแก่เรียนได้ทำงานสบาย ตกขาว ๆ เคืองตา ๔-๕ พันบาท (คุณ ๆ เข้าค้นหาวิชาได้สมกับเงินที่ต้องเสียไปหรือเปล่า)
- กฎของหอสมุด คุณอย่าพยายามที่จะขโมยหนังสือหรือสมบัติใด ๆ อย่างเด็ดขาด ถึงแม้ว่าคุณจะทำลายบัตรแล้วก็ตาม เพราะหน้า ๒๓ ของหนังสือทุกเล่ม มีตราของสมุดปรากฏอยู่เสมอไม่เช็ดองเช็ดคุ ถ้าเจ้าหน้าที่หอสมุดจับได้ คุณจะต้องถูกไล่ออกหรือพักการเรียน มีตัวอย่างมาแล้ว

- นิสิต (ประธานนิสิต) มี ๘๓๓ คน ผู้ชาย ๔๘๘ คน วิทยาลัย ๓๕ คน (นิสิตชายส่วนมากบอกว่านิสิตหญิงมากกว่า)
- นิสิตชายแต่งงานแล้ว x คน (ไม่ยืนยัน) ส่วนมากบอกว่าเป็นโสด (ดูยาก คุณๆอย่าเชื่อมากนักครับ) นิสิตหญิงแต่งงานแล้วประมาณ ๓๐ คน นอกนั้นเป็นโสด
- นิสิตได้รับทุนอุดหนุน ๑๓๐ คน นอกนั้นได้รับเงินเดือน และใช้ทุนส่วนตัว (ไม่ต่ำกว่า ๔๐๐ บาทต่อเดือน)
- นิสิตมีหลายรุ่นหลายวัยด้วยกัน เคยเป็นครูอาจารย์แล้ว มาเรียนกับศิษย์ก็มี (ความรู้ อาจเรียนกันหมด) ตั้งเกตยากนิสิตบางคนแก่กว่าอาจารย์ก็มี
- นิสิตบางคนเข้าใจว่านิสิตฝรั่งมาเรียนด้วยกัน ที่จริงมีใช้ครับ ผู้เขียนขอกระซิบว่า หุ่นเขาเป็นฝรั่งแต่ชื่อๆเขาเป็นคนไทย ส่วนฝรั่งอื่น ๆ นั้นเป็นอาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญ มาช่วยเหลือตามโครงการ
- นิสิตที่เป็นข้าราชการแล้วมี ๑๘๐ คน มีทั้งชั้นโท ชั้นตรี ชั้นจตุรา นิสิตที่ผ่านต่างประเทศมาแล้วมี ๕ คน (ไม่นับรวม ดาว เขมร ปีนัง Victoria Point)
- นิสิตชายห้ามม้วนแขนเสื้อ ถ้าพบคนม้วนแขนเสื้อประคุดไปพัฒนาการ (ภายในบริเวณวิทยาลัย) ดึงตัวไว้ก่อนว่าจะเป็นภารโรงหรือคนขับรถ หรือแขกขายผ้า
- อาจารย์ส่วนมาก และนิสิตทุกคนไม่เดินสลับบูท ควรสลับที่วิทยาลัยจัดไว้เฉพาะ ถ้าเห็นคนเดินสลับบูท ฟังเข้าใจว่าเป็นคนขับรถ ภารโรง หรือคนนอก
- ภายในบริเวณวิทยาลัยห้ามทั้งเศษขยะ ดักรถเมด เศษกระดาษเป็นอันขาด ถ้าพบคนทิ้งของเหล่านี้ ฟังเข้าใจว่าเป็นคนบ้า เพิ่งมาจากโรงพยาบาลประสาท หรือปากคลองด่านเป็นแน่
- ถ้าเห็นคนแอบเดินถือดอกกันข้างหอสมุด ฟังเข้าใจว่าเป็นเด็กรถเมด หรือคนขับสามล้อเครื่อง
- นิสิตชายห้ามใส่เสื้อกั๊กลงไปเล่นกีฬาในสนามใหญ่ แต่งชุดกีฬาให้เหมาะสม
- นิสิตที่ยืมหนังสือหอสมุด (๑๕ วัน) ไปไว้ระดับตู้สมุดที่บ้านของตน โดยไม่ได้อ่านจริงๆ ฟังเข้าใจว่าเป็นมดแดงหวงมะม่วง (ถ้าคนอ่านจริงๆ ๓-๔ วันก็พอ คนอื่นเขาจะไ้บ้าง)

- นิสิตที่ว่างชั่วโมงหนึ่งชั่วโมงใด หรืออาจารย์ไม่เข้าห้องสอน คุยกันฉันนั้นโดยไม่เกรงใจ ห้องข้างเคียง พึงเข้าใจว่าเป็นพวกมารสังคม
- กีฬาสีในวิทยาลัยขึ้นคงจะสนุกกว่าปีกลาย เพราะมีนักกีฬาเก่งๆ เข้าใหม่เยอะ (ชาวหอไม่เห็นซ้อมวายนักกันเลย)
- มีนิสิตที่สำเร็จ ก.ศ.บ. ตั้งแต่ปี ๒๔๘๗ จนถึงปัจจุบัน ๑๙๘๗ คน (รวมทั้งปทุมวันและบางแสนด้วย) นิสิตส่วนมากเรียนสาขามัธยมมากที่สุด และส่วนมากก็กวดวิชาภาษาอังกฤษด้วย & มากที่สุดด้วย (ไม่ทราบเพราะเหตุใด)
- เป็นวิทยาลัยตั้งรับเข้าแข่งขันอีก พบกับทีมตำรวจก่อน (อาจจะชนะถ้ามีกำลังใจไปเชียร์กันมาก ๆ) นอกจากนั้นก็มี ฟุตบอล บาสเกตบอล ชาย-หญิง บิงปอ ฯลฯ
- ทราบหรือเปล่ามันได้คิดดีเดินขึ้นลงทุกวันมี ๒๐ คน นิสิต Freshies ส่วนมากเรียนดี
- อาจารย์ วิทยาลัย (ประธานมิตร) มีคณาจารย์ทั้งหมด ๑๗๑ คน อาจารย์ชาย ๗๗ คน อาจารย์หญิง ๙๔ คน ผ่านต่างประเทศมาเป็นส่วนมาก กำลังศึกษาอยู่ในต่างประเทศ ๑๓ คน
- อาจารย์สำเร็จปริญญาเอก ๓๒ คน อาจารย์หัวหน้าคณะวิชาทั้งหมดสำเร็จปริญญาเอก
- นิสิตส่วนมากบอกว่าไม่ค่อยรู้จักอาจารย์ เลยเดินผ่านไปเฉยๆ งานนิดเดียวครับ อาจารย์ผู้ชายส่วนมากมักผูกไท หรือแต่งชุดใหญ่ (ไม่รวมคณาธิการ และครูใหญ่ที่มาอบรม) ส่วนอาจารย์ผู้หญิงแต่งชุดสุภาพเรียบร้อย
- อาจารย์ในวิทยาลัยนี้ทุกท่านไม่สามารถจะบอกคะแนนหรือ Grade แก่ นิสิตได้ (นอกจากแผนกทะเบียน) เสียเวลาที่คุณจะไปถาม “อาจารย์คะหนูได้คะแนนเท่าไร Grade อะไรคะ แหม! หนูแย่มากคะตกแน่ๆ”
- อาจารย์ปรีชา พิมพ์พันธ์ (อาจารย์ประจำประถมสาริตฯ) เลือดเขาแดงแท้ ทำชื่อเสียงให้แก่วิทยาลัยของเรา และประเทศไทยโดยการเดินทางรอบโลกด้วยจักรยาน (ขณะกำลังศึกษาต่อที่อเมริกา)
- นักศึกษา วิทยาลัย (ประธานมิตร) มีนักศึกษาทั้งหมด ๑๒๗๐ คน นักศึกษาที่จบ ก.ศ.บ. คนแรกคือ น.ส. สัมศรี ภิมย์รัตน

- นักศึกษาที่สำเร็จ กศ.บ. แล้ว ๖๔๑ คน นิสิตชายส่วนมากบอกว่า นักศึกษาหญิงส่วนมากสวยกว่านิสิตหญิง (จริงหรือเปล่า)
- นักศึกษาเรียนมากที่สุดในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ (นิสิตคนใดกลับบ้านตอน ๑๘.๐๐ น. ๑๘.๓๐ น. รับรองว่าต้องเดินไปปากซอยแน่)
- นักศึกษามีเข้าเรียนทุกเทอม และจบ กศ.บ. ทุกเทอมเช่นเดียวกัน
- วิทยาลัยมีคณาจารย์โรงประมาณ ๕๖ คน (มากพอคูน น่าจะเปิดสัก Course อบรมวิชาการโรศาตร์ นิสิตใครต้องเรียนซ่อม ก็มีโอกาสดูได้แก้ตัวใน Course นี้บ้างจะเหมาะ)
- เดียวนี้คนงานแต่งตัวดูภาพพจน์ กับนิสิตอายุมาก
- นิสิตชาวหอมีประมาณ ๑๐๗ คน เรียกชื่อย่อว่า BMOC หรือ DORM STAR (ใครไม่ทราบความหมายถามชาวหอ)
- นิสิตชาวหอเป็นหัวใจของการจัดกิจกรรมภายในวิทยาลัย (ใครไม่เชื่อตั้งเกิดดูตอนมีงานเวลาดองยาม ตี ๑ ตี ๒) นอกจากนี้ ในด้านการกีฬา ดนตรี และด้านบริการอื่นๆ ทุกอย่าง
- ชาวหอถืออุดมคติว่า “เรียนดี กีฬาเก่ง เคร่งกิจกรรม” ชาวหอทุกคนเป็นผู้ที่หน้าใจกว้างขวาง เสียสละ ช่วยเหลือและบริการเพื่อนนิสิตด้วยกัน ไม่เชื่อคุณลุงใช้จำนวนนิตก็ได้:-

นิสิตสายใจ: คุณคะ ขอโทษ คุณเป็นนิสิตชาวหอหรือเปล่าคะ

นิสิตชาวหอ: ครับ ถูกทีเดียว ถูกทีเดียว (นิสิตชาวหอตอบด้วยความภาคภูมิใจ)

นิสิตสายใจ: อ้า.....ดิฉันต้องการพบคุณร่วม.....อ้า..... หรือกรุณาช่วยเอาไม้ปิงปอง,

ลูกเนตบอล ลูกบาสเกต ฯลฯ

นิสิตชาวหอ ยินดีครับ (ว่าแล้วนิสิตชาวหอก็ไปอย่างรวดเร็ว ประจวบด้วยฟ้าแลบ หอบเอาสิ่งที่มีดีคล้ายใจต้องการมาให้อย่างครบถ้วน) และถ้าให้ไปตามใครคนหนึ่ง เราก็ลงมารายงานอย่างรวดเร็ว (แหม)

- นายองค์การนิสิตปี ๒๕๑๕ คุณสมัคร สุพรรณรัตน์ คว่าัยชนะได้อย่างงดงามจากผู้สมัคร ๗ คน

- นายกองค์การนิสิตปี ๒๕๐๔ ได้แก่คุณประดาท กระตุกฤษ
- กีฬาดัมพ์พันธ์ (ประธานมิตร บางแสน ประทุมวัน) ปีที่แล้ว ทีมประธานมิตรชนะเลิศ ถ้วยโซ่อยู่ในหอสมุด
- เทพพิภพดัมพ์พันธ์ปีที่แล้ว คุณอัจฉราวรรณ เสาธานนท์ (ปีนี้จะไม่มีใครช่วยส่งสตั๊มป์คุณเฉลิมคงจะเก่งตัวไว้แล้ว)
- กีฬาทีมชนะเลิศปีที่แล้ว ได้แก่คณะสิ่งที่เท่ากับสายฟ้าครองได้เหมือนกัน
- ประธานสิ่งที่เท่าคุณว่าปีนี้จะครอง โล่ อีกตามเคย (จริงหรือเปล่า)

พอฉันที่คว้า รู้สึกว่ารบกวนหน้ากระดาษของคุณๆ มากไปหน่อยแล้ว คราวหน้าฟ้าใหม่มีเรื่องดีๆ มาคุยกันอีก สุดท้ายนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์แผนกทะเบียนแผนกการเงิน และอาจารย์ วิชญ์ ที่กรุณาให้รายละเอียดบางอย่าง คุณๆ อ่านแล้วโปรดให้ข้อความทั้งหมดอยู่ในหนังสือ และกรุณาย่นำไปแปลเป็นภาษาต่างประเทศเป็นอันขาด

สวัสดิ์

ทหารราบ ๑๒๔

เกิดมาเป็นหญิงนั้นเสียเปรียบมาตั้งแต่เกิดแล้ว ยังจะมานั่งท้าวแขนให้ผู้ชายเขาเลือกอีกหรือ ทำไมเราไม่เลือก คนที่เขายอมไม่รังเกียจที่จะไปพบผู้ใหญ่ที่บ้าน ถ้าคนไม่ดีจึงชอบชวนไปให้พ้นผู้ใหญ่ อย่าอยู่ตามลำพังต้องค่อตอต้องค่อตอ หาใครเป็นพยานรับรู้ไว้ แต่ต้องไม่ใช่ผู้สมัคร

(จากคติคำของกรมพระยาคำรง ฯ พระบิดาแห่งประวัติศาสตร์)

ทหารราบ

เบื่อ!!

▷ เบื่อสิ่งใดไม่ยิ่งกว่าเบื่อหน้าเธอ ◁

เบื่อทิวาราตรีที่แปรผัน

เบื่อดวงจันทร์แจ่มกระจ่างกลางเวหา

เบื่อปุยเมฆลอยเลื่อนกลื่อนนภา

เบื่อคาราพรวาระยัปดาห์โพยม

เบื่อกระท่อมเก่าชราที่ชำรุด

เบื่อนอนเคยพำนักรักจนสุดฝัน

เบื่อเสียงเพื่อนสรวลเสเฮฮาครื้น

เบื่อกมลที่ต้องชื่นทำชื่นตา

เบื่อแสงสุริยาทาอาบแผ่นโลก

เบื่อยลลพัตถ์ไกรกกรรโชกโหม

เบื่อยลธารชัดฝั่งต่งครันโครม

เบื่อเรไรเร้าระงมในราตรี

เบื่อวิหคนกร้องก้องเสนาะ

เบื่อเพลงเพราะพาครวญให้หวนหา

เบื่อทั้งโลกเบือชวนสิ้นศรัทธา

เบื่ออุราที่คอยตรึงรักถึงเธอ

เบื่อขุนเขาสูงทะมึนยื่นคำโลก

เบื่อเสียงสนชวนโศกไม่สู้

เบื่อเสียงไฟชันพิณไม่ยินดี

เบื่อแม่ฝันปฐพีพิชชาขึ้น

เบื่อลมชายหลายเล่ห์รวนเร้น

เบือความรักที่ปลิ้นปล้อนหลอนเสมอ

เบื่อดวงใจตัดไม้ขาดเป็นทาสเธอ

เบื่อดวงตาที่เฝือประคองใจ

เบือทนความสวดย่ำรายร้าง

เบือความว่างเหวว่าจะหาไหน

เบือตนที่ไม่รู้จักหักจิตใจ

เบื่อสิ่งใดไม่ยิ่งกว่าเบื่อหน้าเธอ

อ. พันธุ์เมือง

แกงจับฉ่าย

● ● ● โดย นายสม

.....ผมก็เคยนึกจัดภาพ “นิทรรศการท่าน้ำหลัง” ในห้องสมุดชั้นชุดหนึ่ง มี
“หนังสือบั้งน้ำ นังตาปรีอ มื่อทาบปราง คางเกยโค๊ะ” ฯลฯ ไปจบลงตอน “อวก
เซพาอ้าปากหาว”

พอรู้ว่าสอบเข้าวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรได้ ผมก็รู้สึกเหมือนอยากจะมา
เรียนงานการไม่เป็นอันทำ ใจคอยมุงอยู่แต่ว่าเมื่อไรวิทยาลัยจะเปิดภาคถัดที่ จะไม่ให้ผมเห่อ
อยากมาเรียนอย่างไร ในเมื่อผมพยายามสอบเข้ามาศึกษาที่นั่นหลายครั้งหลายหน จนค่า
สมัครสอบทั้งหมดนั้น เข้าแท็กซี่ไปเที่ยวบางแสนได้อย่างสบาย ผมก็ยังสอบไม่ได้สักครั้ง
เพื่อน ๆ ที่มาสอบพร้อมกันครั้งแรกจำได้ว่าเป็นบันทึกหนุ่ม บันทึกสาว จนเกือบจะเป็น
บันทึกตกกันแล้ว ผมก็ยังต้องมาสอบเป็นกิจวัตรประจำปี นี่ไหนไม่ได้มาสอบเป็นต้อง
หงุดหงิดทั้งปีทีเดียว

ต้องวันแรกที่วิทยาลัยเปิดภาคเรียนต้น จัดเป็นวันประเพณีเทคนิคดีใหม่ ชัดแจ้ง
และแนะนำสิ่งต่าง ๆ ให้มากมาย ที่ผมติดอกติดใจจำเป็นพิเศษก็คือ เวลารอกจากห้องนำ
ควรล้างมือทุกครั้ง ผมปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด เป็นที่แน่ใจว่ามือผมสะอาดปราศจากเชื้อ
โรค แต่เจ้ากระเป๋ากางเกงนี่กลับสกปรกกว่าเดิมมาก

ผมชอบเดินตรวจบริเวณตึกวิทยาลัย เป็นการทำความรู้จักกับสถานที่ ที่
วิทยาลัยกวาดล้างเรื่องความสะอาดมาก ทุกตึกจะมีถังใส่ขยะสำหรับใส่เศษกระดาษ ตัวรถเมล์
 ฯลฯ ในด้านนาคมนักมกรรมครองทำนาเย็น ครั้งแรก ๆ คิมไม่ค่อยอิม ช่ายังเลอะเทอะบริษั
เดียอีก ต้องศึกษากลวิธีเสียหลายวัน เดือนพอรู้สึกหิวข้าวต้องรีบมาตมนาคกรรมครองทำนาเย็น
ทุกครั้ง พอประทัง ๆ ไปจนถึงเที่ยงได้

วันประณามนิเทศอาจารย์แผนกหัตถศึกษาด้วยใจแข็งว่า ทางวิทยาลัยจะจัด School lunch โดยยึดหลัก “ของดี ราคาถูก ถูกอนามัย ได้ประโยชน์ครบ” ผมก็ตั้งหน้าตั้งตาเมื่อไรจะจัดสักที เพราะชอบใจที่ว่ามันนอกจากกับข้าว ๒ อย่าง และผลไม้แล้ว ข้าวสุกตักได้เต็มอ้อมไม่จำกัด วันแรกผม School lunch ผมไปต่อทางคิ่วที่ยาหยียดเพื่อจะซื้อบัตรไปขอรับถาดอาหาร ตากก็คอยมองป้าย “อาหารพร้อมแล้ว” ตลอดเวลา ใจก็นึกกระหยิ่ม อาหารดี ๆ หนึ่ง ช้อน อีกต้องถามคนผมก็จะถึงอาจารย์จำหน่ายบัตร แผ่นป้ายที่ผมจับตามองแต่แรกก็หันกลับ เป็น “ขอโทษ อาหารหมด” เจ็บใจจริง ๆ

เพราะความใจดีของ School lunch ที่อนุญาตให้ตักข้าวได้ไม่อั้น ผมก็เลยไม่สนใจเพาะ พอถึงชั่วโมงเรียนตอนบ่ายหนึ่งของผมก็ถึง ทำให้หนังตาหย่อนลง ๆ พอจะเคลิ้ม ๆ ครบรอบผมก็รีบแก้ไขตนเอง โดยพยายามเลือกที่นั่งให้ตรงหน้าอาจารย์ที่สุด แต่ก็ไม่วายเผละหนึ่งหลับให้อาจารย์เห็นจนได้ ผมจะได้ตี (ฝรั่ง) ก็เพราะ School lunch นี่แหละ

“ห้องสมุดของวิทยาลัยใหญ่โตที่สุด ทันสมัยที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงใต้” เพื่อนที่ดำเร่จากที่บอกผมอย่างภาคภูมิใจ ผมเองก็ไม่กล้ายืนยัน แต่รู้ดีกว่าในห้องสมุดเงียบ อากาศเย็นสบาย น่านอนจริง ๆ มีบางคนนั่งเกือบหลับด้วยอิริยาบถต่าง ๆ กัน ผมก็เลยนึกถึงภาพ “นิทรรศการท่าน้ำหลับ” ในห้องสมุดชั้นชุดหนึ่งมี “หนังสือบั้งนำ นังตาปรีอ มื่อทาบปราง คางเกยโต๊ะ” ฯลฯ ไปจบละตอน “อดเขาอาปากหวอ” ต้องทำหลังนี้ยังหาแบบไม่ได้ รับรองว่าหากภาพนิทรรศการชุดนี้ดำเร่ ไม่มีใครกล้าเข้าไปนั่งหลับในห้องสมุดแน่ แต่ส่วนมากผู้เข้าห้องสมุดต่างคันคว้าความรู้ยังไม่หมด เวลาของวิทยาลัย ๆ เป็นเวลาแห่งการเรียนรู้ทั้งชั้น

ผลแห่งความอยากเป็นผู้รอบรู้ให้ผมกับที่เป็นลูก “เทาแดง” ผมก็ตกลงใจว่าจะสนใจต่อข่าวสารการเมืองสักที ไปด้อม ๆ มอง ๆ อยู่แถว “ธนาคารคนยาก” หาซื้อวิทยุคุณภาพดีราคาถูกได้เครื่องหนึ่ง ก่อนจะตกลงราคากัน ทดลองเปิดฟังดูชัดเจนนี่ พอกลับถึงห้องพักรีบเปิดฟังใหม่ (เหอ) ซอวิทยุเครื่องเดียวเปิดฟังได้ครั้งละ ๓ สถานี มัน “แสนโย” เหมือนยี่ห้อจริง ๆ คิดจะทุบ (ตัวเอง) ลักขุมที่ไปซื้อของไปเกมา แต่ก็ทุบไม่ลง ซ้ายนี้รักชมตัวเองออกทมิฬยุค เปิดครั้งแรกได้สามสถานี ของวิทยาลัย ๆ ก็ครั้ง ๆ ก็สถานีเดียว มีหน้าข่าว เพลงมาร์ช ๆ ก่อนต้นทว่า ดีเทาแดง เกรียงไกร เราได้ฝัน.....” ผมฟังเป็น “ท้องทะเล.....” บางคนบอกว่าเหมือน “ผีทะเล.....”

ไหน ๆ ก็มีโอกาสดำเนินมาเป็นลูกเตาแดงแล้ว ผมก็ตั้งใจว่าจะบำเพ็ญตนให้สมกับที่เป็นเลือดเตาแดงที่แท้ โดยจะเข้าเป็นสมาชิกในชุมนุมกิจกรรมของวิทยาลัย ๆ ให้ครบทุกชุมนุม เพื่อปีหน้าจะได้ยกตัวเองเป็นประธาน ๘ ชุมนุม วันหนึ่งชุมนุมภาษาอังกฤษนัดประชุม ชุมนุมห้องสมุดเขาก็นัดด้วย ผมตั้งใจจะเป็นสมาชิกทั้งสองชุมนุม เผอิญตอนถึงเวลาที่นัดประชุม ผมเดินผ่านกระดานหมากรุก ซึ่งผู้เล่นทั้งสองฝ่ายมีเสียงสนับสุนอย่างสนุกสนาน นึกสนุกแฉะเข้าไปดู เลยลืมเข้าประชุมทั้งสองชุมนุม

ต่อมาไม่นานนัก ชุมนุม A. V. นัดประชุม เวลาเดียวกับชุมนุมภาษาไทยนัดประชุม ผมก็ตั้งใจว่าจะไปเป็นสมาชิกทั้งสองชุมนุม เผอิญถึงเวลาที่นัดประชุม ผมเดินผ่านกระดานหมากรุก ซึ่งผู้เล่นทั้งสองฝ่ายมีเสียงสนับสุนอย่างสนุกสนาน นึกสนุกแฉะเข้าไปดู เลยลืมเข้าประชุมอีก เห็นทีจะต้องสมัครเข้าชุมนุมกีฬาแผนกหมากรุก มิฉะนั้นจะต้องเป็นสมาชิกไร้ชุมนุมแน่ ๆ

ผมอ่านประกาศ เรื่องการวางตัวของนิสิตและนักศึกษาภายนอก ทั้งฉบับแรก และฉบับเพิ่มเติม แล้วก็ตั้งใจปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะข้อที่กล่าวถึงการวางตัวของ นิสิตเวลาพบปะหรือเดินสวนทางกับอาจารย์ ตั้งใจจะปฏิบัติเป็นพิเศษ ผลก็คือผมไปยืนคำนับ อาจารย์ใหญ่โรงเรียนต่าง ๆ ที่มารับการอบรมในระยะภาคต้นนี้หลายท่าน เพราะเห็นว่าท่าน ผูกเน็คไทจึงเข้าใจว่าเป็นอาจารย์ประจำที่วิทยาลัย แต่นักยังไม่เป็นไร เย็นวันหนึ่งผมเห็น อาจารย์หญิงต้องท่านเดินมา ผมก็เตรียมยืนทำความเคารพ พอผ่านมาถึงผมก็คำนับให้อย่าง งดงาม ได้ยินเสียงท่านหัวเราะคิกคัก ๆ จึงหันมองตาม ปรากฏว่าเป็นอาจารย์ที่กำลังสอนอยู่ ตามโรงเรียนต่าง ๆ ที่มาเรียน Twilight (ผมเห็นท่านเดินเข้าห้องเรียนห้องเดียวกันทั้งสองคน) อ้อ ! เกือบลืมเล่าเสียแล้ว เมื่อเข้าเรียน ๒-๓ วันแรก ผมเห็นสุภาพสตรีคนหนึ่งเดินเข้าเดิน ออกในห้องพักการเงินและห้องสำนักงานวิชาการเป็นประจำ ผมก็นึกว่าเป็นอาจารย์ เตรียมจะยืน คำนับอยู่แล้ว เพื่อนเห็นท่าที่ผมรีบสะกิดแล้วกระซิบบอก.....แห่ม ! เกือบไปเจ็บใจจริง ๆ ที่นิสิตละก็ก็มีเครื่องหมายแสดงให้รู้ ที่อาจารย์ไม่เห็นจะมีเครื่องหมายติดให้ดูเลย ผมนำเรื่อง นี้ไปเล่าให้เพื่อนที่กล้าแฉะไปจากที่ฟัง เขาหัวเราะชอบใจ แล้วตอบผมเป็นภาษาไทยสมัยพ่อ ขุนรามคำแหง แปลเป็นภาษาปัจจุบันได้อย่างนี้

“เมื่อผมเป็นนิสิตใหม่ ๆ ผมยังไม่เชื่อเท่าคุณเลย”

กุญแจ ๑๘ ดอก ของความสำเร็จ

● แปลและเรียบเรียงเรียงโดย พัทธน์-นรินทร์

ในการศึกษาชั้นวิทยาลัย หรืออุดมศึกษา^๑ หากท่านไม่มีหลักในการศึกษาแล้วอาจจะทำให้ท่านลำบากใจในการศึกษาได้ แต่ถ้ามีหลักบ้างก็ช่วยนำไปสู่จุดหมายที่วางเอาไว้ได้รวดเร็วขึ้น ฉะนั้นจึงใคร่เสนอหลักหรือกุญแจ ๑๘ ดอกที่จะไขไปสู่ความสำเร็จในการศึกษา ซึ่ง Norris Ely Orchard ได้เขียนไว้ใน “Study Successfully 18 Keys to Better Work” ดังต่อไปนี้ :

ข้อที่ ๑ รื้อฟื้นสิ่งที่ท่านยังไม่เข้าใจ พยายามทำความเข้าใจกับปัญหาต่างๆ ที่เคยเรียนหรือศึกษามา เมื่อไม่เข้าใจอย่าปิดบังไว้ โดยเกรงว่าจะขายหน้า หรือเกรงคนอื่นดูถูกว่าต้ง

ข้อที่ ๒ ใ้ถามปัญหาที่ไม่เข้าใจ โดยถามผู้สอน เช่น ครู อาจารย์ ผู้ฝึก ฯลฯ อันอาจทำได้ในขณะที่เรียนในชั้น นอกชั้น (ทั้งนี้ไม่ควรให้มากเกินไปจนเป็นที่น่ารังเกียจ ควรให้เหมาะกับกาลเทศะและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นซักถามบ้าง)

ข้อที่ ๓ ฝึกฝนหรือทำงานโดยมิให้คนอื่นเตือน ไม่ปล่อยให้เสียไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่รอให้คนอื่นตักเตือนเสียก่อนจึงค่อยทำ

ข้อที่ ๔ มีความเชื่อมั่นในตนเอง จงมั่นใจเสมอว่า งานที่จะทำจะต้องสำเร็จแน่นอน จงทำด้วยความหวัง เพราะบางทีงานที่ทำไปอาจเป็นผลดีกว่าที่คาดไว้ก็มี ฉะนั้นจงทำด้วยความเชื่อมั่น โชคดีอยู่กับผู้ที่กล้าเสี่ยงเสมอ

ข้อที่ ๕ หาสถานที่ศึกษาให้เหมาะสม ควรเป็นที่เงียบสงบ, สะดวกสบาย, สะอาด, ใกล้เคียงรถบัส, แสงสว่างพอเพียง เป็นต้น

ข้อที่ ๖ เก็บและรักษาอุปกรณ์ต่างๆ ที่จะใช้สอยให้เป็นระเบียบ ลำดับข้าวของที่ จะใช้ในการทำงานต่างๆ ไว้ตามที่ ใกล้มือ หยิบใช้ได้สะดวกโดยไม่ต้องเสียเวลา ถู ก หนึ่ง หยิบ ยืม... ฯลฯ เป็นการเสียพลังงาน

ข้อที่ ๗ เลือกเวลาทำงานที่ตนจะทำได้ดีที่สุด หลังจากการงานที่ต้องทำมา อย่างหนักแล้วงานใหม่ที่ทำไม่ควรเป็นงานหนักติดต่อกันไปอีก ควรเป็นงานเบาๆ เช่น อ่าน หนังสือสนุกๆ ที่ให้ความรู้ ทำงานอดิเรก ฟังวิทยุ ฯลฯ ซึ่งเป็นการทำงานชนิดพักผ่อนไป ในตัว

ข้อที่ ๘ ทำงานให้เสร็จในเวลาที่กำหนดไว้ ไม่ควรปล่อยให้ยืดเยื้อต่อไป โดยไร้ثمرผลภาพ ผลทำให้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนดเสมอ อย่าผัดวันประกันพรุ่ง

ข้อที่ ๙ ทำงานให้ตรงต่อเวลา ในการศึกษาในวิทยาลัย เมื่อมีการให้ทำงาน เพื่อส่ง หรือนำไปตรวจ หรือไปแสดง ฯลฯ มักจะมีการมอบหมาย กำหนดเวลา วันส่ง หรือวันสุดท้ายเอาไว้ เรียกกันว่า "Deadline" ผู้ศึกษาจะต้องจัดปัญหาโดยการทำงานให้ ตรงเวลา ไม่ใช่รีบเร่งทำในวันส่ง หรือรุ่งขึ้นจะส่ง การงานอย่างอื่นอาจเสียไปด้วย ผู้ศึกษา ต้องมีแผนงานของตนอย่างเป็นระเบียบและแน่นอน

ข้อที่ ๑๐ รู้จักใช้ห้องสมุดอย่างฉลาด ศึกษาวิธีการใช้บัตรรายการต่างๆ ที่จะ ช่วยร่นรัดเวลาในการหาหนังสือ นิสิตใหม่มักจะประสบปัญหาเช่นเสมอ เมื่อหาหนังสือไม่พบ พยายามสอบถามบรรณารักษ์ให้ช่วยเหลือ รู้จักใช้หนังสืออุทิศ ที่จัดเอาไว้ให้

ข้อที่ ๑๑ รู้จักวิธีทำบันทึกย่อ การบันทึกไม่ควรให้ละเอียดนัก เพียงให้พอ ระวังได้คร่าวๆ. จุดหัวข้อที่จำเป็น มิใช่กัมมหนักรตามบันทึกจนไม่มีเวลาฟังคำอธิบาย อย่างอื่น การเขียนควรให้เป็นระเบียบอ่านง่าย

ข้อที่ ๑๒ รู้จักจัดเรียงกระดาษวิชาการเป็นหมวดหมู่ เพราะนอกจากการ บันทึกแล้ว ยังมีการแจกกระดาษพิมพ์ เอกสารต่างๆ อีกด้วย มักจะสูญหายได้ง่าย ถ้า สูญหายก่อนสอบจะสร้างปัญหายุ่งยากแก่ผู้ศึกษาเอง

ข้อที่ ๑๓ ศึกษาและทำความเข้าใจศัพท์ต่าง ๆ ให้มากขึ้น อาจทำได้โดยการค้นหากับผู้ที่มีความรู้ อ่านหนังสือเพิ่มเติม ทำความเข้าใจจากศัพท์หรือหนังสือที่อธิบายความหมายเฉพาะ ควรใช้พจนานุกรมทั้งไทยและอังกฤษให้มากที่สุด

ข้อที่ ๑๔ รู้จักฝึกทำงานและอ่านให้เร็วขึ้น พยายามอ่านหนังสือที่ทานเลือก และพอใจที่สุดให้รวดเร็ว ซึ่งอาจทำได้โดยการฝึกเล่ม่อ ๆ เพิ่มสมรรถภาพการอ่านให้มากขึ้น

ข้อที่ ๑๕ ฝึกความจำของตน หาวิธีฝึก ทบทวนทำเครื่องหมาย ชีตเด่นได้ ฯลฯ ให้เป็นที่สะดุดตา น่าสังเกต แปลก หรือน่าจดจำ

ข้อที่ ๑๖ ทำอารมณ์ปกติในเวลาสอบ จงคิดว่าการสอบเป็นการวัดผลความรู้ที่เรียนมาแล้ว พยายามทำจิตใจให้สงบ ตอบคำถามด้วยความรอบคอบ มีสมาธิ และมั่นใจ

ข้อที่ ๑๗ รู้จักศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เฝ้าหาสิ่งที่มีคุณค่าเหมาะสม หรือช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น กิจกรรมพิเศษเกี่ยวกับความรู้ คำแนะนำจากเพื่อน หรือผู้รู้ปรึกษาผู้ที่อยู่ใกล้ชิดซึ่งจะเกิดประโยชน์มาก

ข้อที่ ๑๘ สร้างเสริมความสนใจในด้านอื่นนอกเหนือออกไป ทุกคนย่อมไม่สามารถจะศึกษาจำเจตลอดเวลาเพียงอย่างเดียว หรือเฉพาะอย่างที่ทำมาตลอดไป ความจำเริญทั้งหมดจะบังเกิดผลดีด้วยการรู้จักสร้างสมดุลผลในการปฏิบัติกิจกรรมอื่น ๆ อีกด้วย

จาก ๑๘ หัวข้อที่กล่าวมา ผู้ประสงค์จะประสบความสำเร็จ ควรได้ไปแยกแยะ คิด อ่าน หรือศึกษาเพิ่มเติมจากที่ต่าง ๆ เองเองเกิด หนังสือที่บอกชื่อไว้ในคำนำนั้นก็ควรได้ไปอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมตามหัวข้อ ความสำเร็จจะเป็นของท่านด้วยความปรารถนาแน่นอน!

ประมวลสถิติขั้นปริญญาโท สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ

สมาชิกทั้งหมด ๑๘ คน (พอดีไม่ขาดและไม่เกิน)

เป็นชาย ๘ คน แต่งงานแล้ว ๓ คน มีแฟนแล้ว ๓ คน ยังว่าง ๑ คน

เป็นหญิง ๑๐ คน แต่งงานแล้ว ๔ คน มีแฟนแล้ว ๓ คน ยังว่าง ๔ คน

จำนวนบุตรที่เกิดแล้ว ๓ คน กำลังจะเกิด ๑ คน

อายุมากที่สุดเป็นหญิง คือ ๓๓ ปี ๓ เดือน

อายุน้อยที่สุดเป็นหญิง คือ ๒๔ ปี ๓ เดือน

มาจากกรรมการฝึกหัดครู ๑๔ คน

มาจากกรมวิสามัญ ๑ คน

ไม่มีกรม ๑ คน

น้ำหนักมากที่สุด ๖๓ กิโลกรัม น้ำหนักน้อยที่สุด ๔๖ กิโลกรัม

สูงที่สุด ๑๗๑ เซนติเมตร เตี้ยที่สุด ๑๕๗ เซนติเมตร

เย็บที่สุด ๑๘ คน ขี้เกียจที่สุด ๑๘ คน

ผู้ที่ยมหนังสือมากที่สุด คือ คุณอาร์ แสงนิมมรด ผู้ที่ยมน้อยที่สุด คือ -

คุณนิคม หิรัญบุศย์

มีคนอุปการะเป็นชายรวม ๒ คน รายเฉลี่ยวันละ ๑๘๖ มวน

หญิงทาปาก ๖ คน ทาบ้างไม่ทาบ้าง ๓ คน ยังไม่เคย (เห็น) ทา ๔ คน

มีคนใส่แว่นตาชาย ๑ คน หญิง ๑ คน

สถิติสำรวจเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๐๕ ดังนั้น ขณะที่ผู้อ่านกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้ สถิติบางข้ออาจคลาดเคลื่อน เช่น จำนวนคนที่มแฟนแล้ว กับคนที่ยังไม่มีแฟน เพราะเห็นสมาชิกบางคนบอกที่กำลังจะมีแฟน บางคนบอกว่าจะเปลี่ยนแฟนจึงไม่ขอรับรองในขณะนี้

นายเป้ ผู้รวบรวมสถิติ

สำนักงานแถลงข่าว จี.ซี. (ซีเอส.)

การอ่านในทัศนะใหม่

□ ประเทิน มหาบัณฑิต

การอ่านคืออะไร

ก่อนที่จะพูดถึง “การอ่าน” จะได้กล่าวถึง “การเขียน” เสียก่อน เพราะทั้งการอ่านและการเขียนนี้ มีความสัมพันธ์กันอยู่ การเขียน หมายถึงการที่ ผู้เขียนถ่ายทอดอารมณ์, ความรู้สึกนึกคิด, ภาพพจน์, ประสบการณ์, และความรู้ ความสามารถของผู้เขียน ให้เป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น ถ่ายทอดออกเป็นตัวอักษร, เป็นรูปภาพ, เป็นแผนที่ เป็นต้น การอ่าน ก็คือการแปลสัญลักษณ์เหล่านี้ให้ถูกต้องตรงกับความตั้งใจเดิมของผู้เขียน เช่นการอ่านหนังสือ อ่านแผนที่, อ่านกราฟ, อ่านโน้ตเพลง, เหล่านี้เป็นการอ่านทั้งสิ้น.

การอ่านเพียงเพื่อให้เข้าใจความหมายแต่อย่างเดียว นับเป็นการอ่านที่ยังไม่สมบูรณ์ เพราะบรรลุดังความมุ่งหมายของการอ่าน เพียงข้อเดียวเท่านั้น ผู้อ่านที่ดีมิใช่จะอ่านเพื่อความเข้าใจแต่อย่างเดียว ยังจะต้องอ่านให้รวดเร็ว ทำความเข้าใจให้ถูกต้องละเอียดถี่ถ้วน ที่สำคัญคือ จะต้องมีความคิดไตร่ตรองหาเหตุผลให้รอบคอบประกอบกันไปด้วย.

การอ่านอย่างใช้ความไตร่ตรองนั้นคืออย่างไร

การอ่านอย่างใช้ความไตร่ตรอง (Critical Reading) หมายถึงการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดพยายามค้นหาความจริงจากเรื่องที่อ่านแล้วไตร่ตรองหาเหตุผลอย่างถี่ถ้วน รอบคอบ ใช้ความคิดถกเถียงเรื่องราวต่างๆ เพื่อให้ได้ความจริงที่ถูกต้อง การอ่านแบบนี้เปรียบได้กับการรับประทานอาหาร โดยในขั้นแรกจะต้องย่อยอาหารให้ละเอียดด้วยการเคี้ยวเสียก่อน แล้วจึงให้ลำไส้ย่อยอาหารอีกชั้นหนึ่ง มิใช่กลืนอาหารเข้าไปโดยเคี้ยวอย่างไม่ละเอียด ซ้ำยังดื่มมากดองคอตกลงไปอีก ซึ่งผิดหลักการรับประทานอาหารอย่างยิ่ง การอ่านดวกๆ ก็เหมือนกับ การเคี้ยวไม่ละเอียดนั่นเอง

การอ่านอย่างใช้ความไตร่ตรอง มิใช่จะอ่านเพื่อความเข้าใจแต่อย่างเดียวผู้อ่านจะต้องรู้จักใช้ความพินิจพิจารณาข้อความนั้นๆ แต่ละตอนให้รู้แจ้งเห็นจริง แล้วประเมินผลของ

ความนั้น ๆ จากประสบการณ์ของผู้อ่านเอง ว่าขอความเหตานั้นถูกต้องเป็นทฤษฎีใดหรือไม่ การอ่านแบบนั้นจะได้ผลมากน้อยเพียงไรย่อมขึ้นกับเรื่องราวที่อ่าน, ประสบการณ์ของผู้อ่านและแนวการเขียนของผู้เขียนเป็นสำคัญ ขอยกตัวอย่างข้อความจากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่งซึ่งเขียนไว้ว่า

“ถ้าให้รัฐจัดการช่วยเหลือ ลาวจะได้รับความลำบากมาก”

ก่อนอื่นผู้อ่าน ต้องทราบว่าใครเป็นผู้เขียนข้อความนี้ ทั้งยังจะต้องตีความในถ้อยคำต่าง ๆ อีกด้วย เช่น คำว่า รัฐ หมายถึงใคร คำว่า การช่วยเหลือหมายความว่าความลึกซึ้งเพียงไร และคำว่า ลาว หมายถึงอะไร หมายถึงประเทศลาว, รัฐบาลลาว, ประชาชนชาวลาทั้งหมดทั้งประเทศ หรือเป็นแต่เพียงบางพวก บางหมู่ ข้อความที่กล่าวข้างต้นนี้ ควรเชื่อถือได้มากน้อยเพียงไร ผู้อ่านที่จะเข้าใจข้อความนี้ได้อย่างถูกต้องนั้น นอกจาก จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในทางภาษาเป็นอย่างดีแล้ว ยังจะต้องเป็นผู้ที่มึเหตุผล มีความรอบรู้ทั้งในด้านภูมิศาสตร์, ประวัติศาสตร์, เศรษฐกิจ, และการเมือง เกี่ยวกับลาวเป็นอย่างดีด้วย ทั้งนี้จะต้องเป็นผู้ที่ได้อ่านได้ฟังมานาน อันเป็นการปูพื้นฐานสำหรับการอ่านอย่างไตร่ตรองให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นจะเห็นได้ว่าการอ่านโดยใช้ความพินิจพิจารณาอย่างรอบคอบนั้น นอกจากผู้อ่านจะต้องเป็นผู้มีพื้นฐานมาดี หมายถึงมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ มากพอสมควรแล้ว ยังต้องได้รับการฝึกฝนสำหรับการอ่านแบบนั้นมานานและถนัดอีกด้วย

การอ่านโดยใช้ความไตร่ตรองนั้นจำเป็นอย่างไรในปัจจุบัน

ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าการเผยแพร่ข่าวสารวิทยาทานต่าง ๆ เป็นไปอย่างกว้างขวาง มีทั้งการพูด, การพิมพ์, วิทยุ, โทรทัศน์, และอื่น ๆ อีกมากมาย การที่จะฝึกเด็กให้เพียงแต่อ่านออกเขียนได้นั้น ย่อมยังไม่เป็นการพอเพียง เพราะไม่ว่าจะเป็นการอ่านก็ดี การฟังก็ดี การพูดก็ดี หรือแม้การเขียนก็ดี ต้องมีการคิดรวมอยู่ด้วยทุกครั้ง การคิดอย่างรอบคอบ คิดอย่างใช้ความไตร่ตรองหาเหตุผล มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ในสมัยปัจจุบัน ได้กล่าวแล้วว่า การโฆษณาเผยแพร่เป็นไปอย่างกว้างขวางทุกอย่างเช่น การโฆษณาขายผืนผ้าอย่างอย่าง มีเพียงการแช่ การบิด การตาก ๓ ขั้นตอนผู้ที่ได้ยินได้ฟังหากไม่คิดหาเหตุผลไตร่ตรองดูให้รอบคอบ อาจหลงเชื่อ และปฏิบัติตามอย่างเข้าใจผิดได้ หรือยาบางอย่าง เพียงได้ยินชื่อก็ก่อให้เกิดความเลื่อมใส เช่น ยาปลุกผม ยารักษา ยาลดความอ้วน เหล่านี้เป็นต้น ผู้ที่ได้ยินได้ฟังทเชื่อง่าย อาจหลงเชื่อในกลวิธีโฆษณาเผยแพร่ของผู้อื่นได้โดยง่าย ไม่แต่การโฆษณา

เพื่อขายสินค้าเท่านั้น ค้าแข่งต่าง ๆ, ประกาศ, หรือแม้แต่ข่าวลือการเมืองต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนในทุกวันนี้อย่างแยกกันไม่ออก ผู้ที่ใคร่ได้เห็นถ้าหากไม่รู้จักคิดย่อมปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เหมาะสมได้ยาก โดยเฉพาะผู้ที่มีพินิจความรู้ต่ำ ขาดการคิดอย่างรอบคอบย่อมจะตกเป็นเหยื่อหลงเชื่อ บุคคลที่แสดงหาประโยชน์จาก การโฆษณาชวนเชื่อได้ในชนบทเรามากได้ขึ้นซ้ำเกี่ยวกับการหลอกลวงเอาทรัพย์สิน เช่น การทำเงินน้อยให้เป็นเงินมาก, การตั้งบริษัทเถื่อน, การตั้งตัวเป็นผู้พิเศษ, และที่สำคัญคือการชักชวนให้ไม่เลื่อมใสในรัฐบาลเหล่านี้ ผู้หลงเชื่อมักเป็นผู้ขาดการคิดอย่างใคร่ครวญเป็นส่วนใหญ่

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย การสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทสำคัญในการปกครองแบบนั้น การโฆษณาหาเสียงย่อมจำเป็น การใช้ความคิดอย่างรอบคอบของผู้ไปเลือกนั้นจะเป็นเครื่องตัดสินว่า ผู้ใดควรได้รับเลือกและผู้ใดไม่ควรได้รับเลือกจากตน มิใช่จะถือเอาดีนจ้างรางวัลมาเป็นเครื่องตัดสิน ถ้าหากประชาชนพลเมืองของประเทศเรารู้จักใช้ความคิดใคร่ครวญที่สุจริตรอบคอบ เรื่องดีนจ้างรางวัลจะไม่มาทำให้เราผู้ชนเลือกผู้แทนที่ผิดพลาดได้ อนึ่ง ทุกวันนี้มีการโฆษณาชวนเชื่อในลัทธิการปกครองของฝ่ายตรงข้ามกับเรา ถ้าผู้ใดเห็นได้ฟังขาดการพินิจพิจารณาหาเหตุผลให้รอบคอบแล้ว ย่อมจะหลงเชื่อโดยง่าย แล้วเลือกเดินทางที่ผิดได้ การคิดด้วยการใช้ความใคร่ครวญหาเหตุผลให้รอบคอบนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับความเป็นอยู่ในปัจจุบัน

จะฝึกให้เด็กอ่านอย่างไรใคร่ครวญได้อย่างไร

การฝึกฝนสำหรับการอ่านแบบนั้น ผู้อ่านจำเป็นจะต้องได้รับการฝึกฝนมาตั้งแต่เด็ก และใช้เวลาฝึกฝนติดต่อกันเป็นเวลานานพอสมควร จึงจะเกิดความชำนาญชำนาญในการอ่านแบบนั้นได้ ยิ่งกว่านั้นวิธีการฝึกฝนก็จะต้องเป็นไปอย่างถูกต้องด้วย หนังสือที่จะนำมาใช้ในการฝึกฝนนั้นควรเป็นหนังสือประเภทบทความ บทวิจารณ์ หรือเป็นหนังสือที่มีข้อความชวนให้เกิดความคิด ไม่ควรใช้หนังสือที่เสนอแต่เพียงข้อเท็จจริง เช่น หนังสือพจนานุกรม ประวัติศาสตร์ และตำราบางประเภท ขอยกตัวอย่างข้อความที่เสนอแต่ข้อเท็จจริงแต่อย่างเดียว ไม่ชวนให้ผู้อ่านได้เกิดความคิดงอกงามเลย เช่น

“ความกตัญญูของคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีคุณอื่น ๆ เหล่านี้ เป็นเครื่องหมายของคนดี”

จะเห็นได้ว่าข้อความที่ยกมากล่าวนี้ เป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ชวนให้ผู้อ่านใช้ความคิดอย่างกว้างขวางเลย ขอยกตัวอย่างข้อความอันพอที่จะเปรียบเทียบกับตัวอย่างข้างต้น ให้เห็นข้อแตกต่างได้บ้าง เช่น

“ถ้าเราไปยืนอยู่ขั้วโลกใต้ เราจะไม่ตกออกไปนอกโลกหรือ”

“ถ้าเครื่องบินบินขึ้นไปสูงๆ แล้วหยุดอยู่กับที่ เครื่องบินนั้นจะไปถึงสหรัฐอเมริกาได้ เพราะโลกหมุนไปเอง”

ข้อความอย่างที่ยกมากล่าวข้างบนนี้จะช่วยให้การฝึกอ่านโดยใช้ความไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เป็นไปด้วยดี ถึงสำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ควรให้เด็กได้มีโอกาสอ่านหนังสือ “เรื่องเดียวกัน” จากหนังสือหลาย ๆ เล่ม ซึ่งแต่งโดยผู้เขียนหลายคน ทำให้ผู้อ่านได้ทราบแนวความคิดอย่างกว้างขวางจากผู้เขียนแต่ละคน อนึ่ง พื้นฐานของผู้อ่านย่อมเป็นสิ่งสำคัญต่อการอ่านแบบนั้นเท่า ๆ กับเรื่องราวของหนังสือที่อ่านนั้นด้วย อย่างไรก็ตามผู้อ่านที่ประสพความสำเร็จในการอ่านอย่างใช้ความไตร่ตรองนี้ จะต้องเป็นผู้ที่มีเขาผู้นั้นอยู่ในระดับปกติ หรือสูงกว่าปกติ ทั้งยังจะต้องเป็นผู้ที่มีประสพการณ์ในเรื่องนั้น ๆ มาพอสมควร สิ่งที่จะช่วยให้การฝึกอ่านแบบนี้เป็นไปอย่างได้ผลก็คือ การปรับปรุงตัวของผู้อ่าน การที่ผู้อ่านมีมโนคติ เชื่อตัวเองมากเกินไป เชื่ออย่างไรก็ยึดมั่นอยู่แต่กับสิ่งนั้น ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงความคิดความเห็นไปอย่างมีเหตุผล เช่นนี้เป็นอุปสรรคต่อการฝึกฝนการอ่านอย่างใช้ความไตร่ตรองอย่างยิ่ง ในการอ่านหนังสือแต่ละเรื่อง แต่ละประเภท แต่ละความมุ่งหมาย ย่อมต้องการการปรับการอ่านให้เหมาะสมกับเรื่อง กับประเภทและความมุ่งหมายที่จะอ่าน การประเมิผลผลการอ่านก็คือ การตัดสินข้อความใด ๆ ก็ดี ย่อมต้องผันแปรไปตามโอกาสของการอ่าน คุณสมบัติเหล่านี้จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ฝึกฝนการอ่านอย่างใช้ความไตร่ตรอง

ในเด็กเล็กที่เริ่มเรียนอ่าน นอกจากจะฝึกให้อ่านออกเสียงแล้ว ยังต้องฝึกให้เด็กรู้จัก “คิด” ไปด้วยทุกครั้ง การที่จะช่วยให้เด็กคิดหรือรู้จักคิดนั้น ครูควรเลือกต้นคิดเก่า ๆ ที่เชื่อมั่นในตำราเล่มเดียว คือยึดถือแต่ “พระตำรา” เป็นสรณะ ครูควรจัดหาหนังสืออ่านประกอบให้พอเพียง ในเรื่องราวเดียวกันควรจัดหาหนังสือให้ได้หลาย ๆ เล่ม แต่เป็นหนังสือที่มีผู้เขียนโดยผู้เขียนคนเดียว เป็นการฝึกให้เด็กได้อ่านมากๆ ทำให้ได้รับแนวความคิดแปลกๆ

จากผู้เขียนแต่ละคนอีกด้วย หลังจากที่ได้ทบทวนแล้วทุกครั้ง ครูจะต้องพยายามติดตามผลอย่าได้ขาด เช่นพยายามถามเรื่องราว ถามข้อปัญหา ถามความคิดเห็น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักออกความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านเหล่านั้นบ้าง ครูควรคอยยอมรับรู้ถึงคำถามที่เหมาะสม อันจะช่วยให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นของตนออกมาได้อย่างกว้างขวาง ในการฝึกฝนสำหรับการอ่านแบบเน้นอุปกรณที่ช่วยให้เด็กได้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ วิชชุ โทททัศน์ ปาฐกถา การศึกษานอกสถานที่ ภาพยนตร์ และแหล่งวิชาอื่น ๆ

ข้อปฏิบัติในการอ่านโดยใช้การไตร่ตรอง

ในการฝึกอ่านแบบเน้นผู้อ่านจะต้องได้รับการฝึกฝนให้มีความรู้, อยากรู้อยากเห็น, อยากสอบถาม, รู้จักคิดอย่างรอบคอบ ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ รู้จักตัดสินใจด้วยเหตุผล ผู้อ่านที่จะฝึกฝนให้อ่านได้ถูกวิธีต้องนึกถึงคำถามเหล่านั้นทุกครั้งที่อ่าน คือ.

๑. เรื่องราวผู้ใดเป็นผู้เขียน ควรแก่การที่จะเชื่อถือได้หรือไม่
๒. ความมุ่งหมายในการเขียนเรื่องนั้นมีอย่างไร
๓. ความคิดเห็นของผู้เขียน เป็นไปอย่างมีเหตุผลหรือไม่
๔. มีข้อสนับสนุน, ข้อโต้แย้ง, เกี่ยวกับเรื่องนั้น มากน้อยเพียงไร
๕. เรื่องราวนี้มีหลักฐานอื่น ๆ ยืนยัน จนเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปหรือไม่
๖. ข้อความในเรื่องราวนี้เป็นไปในแบบโฆษณาชวนเชื่อหรือเปล่า
๗. หลังจากได้อ่านข้อความนั้นแล้ว ผู้อ่านคิดว่าจะสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้หรือไม่
๘. มีข้อคิดเห็นของนักเขียนอื่น ทดสอบเรื่องนั้น ๆ อย่างไรบ้าง
๙. ผู้อ่านมีความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านนั้นอย่างไรบ้าง มีข้อที่ควรแก้ไขเพิ่มเติมหรือข้อวิจารณ์เพียงไร

คนไทยกับการอ่านอย่างไตร่ตรอง

การอ่านแบบเน้นยังเป็นความคิดใหม่สำหรับประเทศไทยเรา ด้วยแต่เดิมนั้นมุ่งเพียงให้เด็กอ่านออก เขียนได้ เท่านั้น เช่นนี้แล้วการที่จะฝึกฝนเด็กให้อ่านอย่างไตร่ตรอง จึงเป็นเรื่อง

ยาก เพราะแนวความคิดเก่าๆ เกี่ยวกับการศึกษา ยังไม่หมดไปโดยสิ้นเชิง ฉะนั้นจึงเป็นอุปสรรคสำหรับการที่จะส่งเสริมให้เด็กรู้จักอ่านด้วยคามพินิจพิจารณาที่เป็นอันมาก อุปสรรคต่างๆ นั้นพอจะสรุปได้ดังนี้ :

๑. แต่เดิมนั้นการอ่าน ยึดตำราแต่เพียงเล่มเดียวเป็นหลักเด็กไม่ค่อยได้มีโอกาสอ่านหนังสือประกอบอื่น ๆ จึงมีความเชื่อมั่นในตำราเล่มนั้นอย่างฝังจิตฝังใจ เชื่อมั่นโดยขาดการคิดหาเหตุผล
๒. ผู้สอนขาดการฝึกเด็กให้แก้ข้อปัญหา ข้อปัญหาเหล่านั้นอาจมีอยู่ในหนังสือที่เด็กอ่าน, ปัญหาเล็กๆ น้อยๆ ในห้องเรียน, ปัญหาในชีวิตประจำวันของเด็กเอง ผู้สอนขาดการฝึกหัดเด็กให้รู้จักใช้การตัดสินใจของตนเอง แสดงความคิดเห็นของตนเอง
๓. สภาพสังคมแบบเก่าๆ ระบบการศึกษาแบบเก่า ไม่สร้างเสริมให้เด็กรู้จักคิดหาเหตุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเชื่อมั่นทางศาสนา ความเชื่อในเรื่องผีต่างๆ
๔. การถือมิชนาตวิธี การไม่รู้จักปรับปรุงตัวให้เป็นไป ตามสถานการณ์ ย่อมเป็นอุปสรรคอย่างสำคัญ สำหรับการฝึกฝนการอ่านอย่างไต่ตรองที่จะได้ผลเร็ว นั้น ผู้รับการฝึกฝนจะต้องละทิ้งวิธี และรู้จักปรับปรุงตัวเองให้เป็นไปตามสถานการณ์ทั้งยังต้องเปลี่ยนทัศนคติที่ผิดๆ ของตนอีกด้วย
๕. ผู้รับการฝึกฝน ไม่ได้รับการส่งเสริมให้ตระหนักในคุณค่าของการอ่านโดยใช้เหตุผล จึงขาดการเอาใจใส่ในการที่จะชวนช่วยเพื่อช่วยให้การอ่านของตนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ไหว้ครู

□ บุญถึง แนนหนา

....การหลบหลีกเช่นนั้นหาได้พ้นเสมอไปไม่ เพราะมีคุณครูบางท่านเหมือนกัน ที่ชอบคนเจอไป
ในตรอก ข้าพเจ้าไม่ทราบเหมือนกันว่า คุณครูไปทำไม หรือท่านจะไป บิณฑบาต คำนี้จากพวก
นักเรียนที่ชอบเดินตามตรอก.....

สมัยข้าพเจ้ายังเป็นนักเรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยม เมื่อถึงคราว
พิธีไหว้ครู ครึ่งหนึ่งเกิดมีคนยกปัญหาขึ้นถามในระหว่างเพื่อน ๆ ว่าจะไหว้
ครูไปทำไม เราพบครูทุกวัน และก็ได้อ่านให้ด้วยความเคารพอยู่เป็นนิจ
แล้ว มีเพื่อนอีกคนหนึ่งเปิดอกว่า สำหรับเขาไม่อย่างนั้น เขาไม่อยากจะ
ไหว้ครูเลย ทั้งนี้เพราะเขารู้สึกอาย ถ้าไม่จำเป็นแล้วเพื่อนคนนั้นไม่อยากจะ
ออกนอกบ้าน เพราะกลัวจะไปพบคุณครูเข้า เมื่อถึงคราวจำเป็นจะต้อง
ไปตลาด เขาไม่ยอมเดินถนนใหญ่ มักชอบลัดเลาะไปตามตรอกซอก
ด้วยเกรงว่าถ้าเดินถนนใหญ่เป็นต้องไปพบคุณครูแน่ ลำบากที่ต้องทำความ
เคารพ

มีนักเรียนในสมัยนั้นเป็นอันมากในโรงเรียนของข้าพเจ้า ไม่อยากพบคุณครูนอก
โรงเรียน พวกนี้จึงชอบเดินลัดเลาะดังกล่าวแล้ว การหลบหลีกเช่นนั้นหาได้พ้นเสมอไปไม่
เพราะมีคุณครูบางท่านเหมือนกันที่ชอบคนเจอไปในตรอก ข้าพเจ้าไม่ทราบเหมือนกัน คุณครู
ไปทำไม หรือท่านจะไป บิณฑบาต คำนี้จากพวกนักเรียนที่ชอบเดินตามตรอกก็ไม่ทราบได้

ในครั้งนั้นพวกเพื่อน ๆ ไม่ทราบเหมือนกันว่า ทำไมถึงมีพิธีต้องมาทำพิธีไหว้ครู
กันครึ่งหนึ่ง และการไหว้ครูก็ง่าย ไม่เหมือนไหว้เจ้า เพราะไม่ต้องการหมั้นเห็ดเบ็ดไก่ สุรา
และประทัด ของที่จะไหว้ครู ก็มีเพียงหญ้าแพรกกับดอกมะเขือเท่านั้น ของเหล่านี้นักเรียนใน
ครั้งนั้นไม่ต้องเตรียมตัวจากบ้าน เพราะหญ้าแพรกมีอุดมในสนามโรงเรียน ดอกมะเขือก็แถว

สอนครวที่นักเรียนทำเป็นแปลงๆ ในโรงเรียน นักเรียนบางคนอาจจะไม่ได้ดอกมะเขือ เพราะมาสายไปหน่อย แต่ก็ยังมีดอกมะเขือที่ระดาดอยู่รอบขอบรั้วโรงเรียน ดูก็น่าใช้การได้ดี คุณครูผู้รับให้วักยอมารับเท่าๆ กับดอกมะเขือ

เพื่อนบางคนคิดตามภาษาเด็กว่า ที่ให้วักยอจำกัดเครื่องบูชาแต่เพียงหญ้าแพรก และดอกมะเขือนั้น อาจเป็นนโยบายของอาจารย์ใหญ่ก็ได้ ที่ต้องการให้หญ้าในสนามเตียน

เพื่อนบางคนบอกว่าในชีวิตของเขาไม่เคยขาดการให้วักยอ เพราะเกรงว่าศิษย์ที่ไม่ให้วักยอนั้นอาจต้องตาย

เพื่อนบางคนบอกว่าชอบวันให้วักยอจริงๆ เพราะเช้าห้องพิธีเดียวเดียว กลับออกมาแล้วก็ไม่ต้องเรียนหนังสือ

เรื่องที่เล่ามานั้นเป็นเรื่องที่คิดอย่างเด็กๆ ต่อเมื่อข้าพเจ้ามาเป็นครูแล้ว จึงทราบจุดหมายของพิธีให้วักยอ

ในโรงเรียนที่ข้าพเจ้าเป็นนักเรียนนั้น วันให้วักยอโรงเรียนเป็นผู้กำหนด ซึ่งไม่เหมือนกับที่วิทยาลัย นิสิตสมัครใจทำกันเองด้วยความกตเวทิตาอาจารย์

การที่โรงเรียนของข้าพเจ้า “เกณฑ” นักเรียนให้มาให้วักยอนั้น จุดประสงค์อันยิ่งใหญ่ของคุณครูเพื่อจะฝึกหัดอบรมนักเรียนให้เป็นคนรู้จักมีความกตัญญูกตเวทิตามากกว่าอื่นใด

ความจริงแล้วคุณครูไม่ต้องการให้เด็กมาราบไหว้ แต่ต้องการทำก่เพื่อจะสอนอบรมให้เป็นคนมีมรรยาทงาม

ความจริงแล้วคุณครูไม่ต้องการของไหว้ จึงได้กำหนดของไหว้แต่เพียงหญ้าแพรก ดอกมะเขือ

ความจริงแล้วที่ลูกศิษย์มาให้วักยอนั้น ครูไม่ได้อะไรขึ้น การไหว้ของศิษย์มิได้ทำให้ครูอ้วนขึ้นหรือผอมลง

การที่ศิษย์มาให้วักยอนั้น ศิษย์เป็นผู้ได้แต่ฝ่ายเดียว คือ อย่างน้อยก็ได้มีเวลาสงบอารมณ์นึกถึงพระคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่เคยสอนเรามา ศิษย์คนใดมีความรู้สึกเช่นนั้นคือ ดอกผลที่ได้จากวันให้วักยอ

ในปัจจุบันนี้ ความเจริญในด้านวัตถุกำลังเจริญก้าวหน้าอยู่มาก ทำให้เรามีหุ
ทิพย์, ตาทิพย์, ไตยินได้เห็นของที่อยู่ไกล ๆ, สามารถเหาะเหิรเดินอากาศอย่างผู้วิเศษ, ร่าง
กายที่ไม่ส่วยงามก็จะดบแต่งให้แน่นน้อยอรรชรอย่างใดก็ได้ ในไม่ช้ามมนุษย์จะเหาะจากโลกนี้
ไปในจักรวาลได้ ดังเหล่านั้นนับว่าเป็นของดี

แต่ขณะที่โลกกำลังเจริญในทางด้านวัตถุอย่างไม่หยุดยั้ง โลกก็ต้องการความ
เจริญงอกงามในทางจิตใจด้วย ความเจริญในด้านวัตถุและทางใจต้องไปพร้อมกัน มิฉะนั้น
สิ่งที่มีมนุษย์ได้เป็นผู้สร้างสมขึ้นไว้ มนุษย์จะเป็นผู้ทำลายด้วยตนเอง ในที่สุดเราจะถอยหลัง
เข้าสู่สมัยของอนารยชนอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน

การรู้สึกถึงบุญคุณของครูบาอาจารย์นั้นเป็นความเจริญในด้านจิตใจอันหนึ่ง
แม้เป็นความเจริญที่เราอาจมองไม่เห็น แต่ก็มีความเจริญที่มีล้นเกล้าโลกให้ยั่งยืนไม่สลาย

ครูไม่ใช่จำวัดติดอยู่ที่ศาล ขอนิธิอย่าได้อ่อนน้อมอำนาจของครูบาอาจารย์ เพื่อ
ให้ได้ลาภอามิตใด ๆ

ครูไม่ใช่เจ้าดั่งมิงพราย ขอนิธิอย่าได้อ่อนน้อมเพื่อให้เรียกให้ใครกลับมา

ครูไม่ใช่เทพารักษ์ ขอนิธิอย่าได้อ่อนน้อมเพื่อขอ เกรต - A

ครูเป็นสามัญชนที่ยิ่งไปด้วยเมตตาจิต, เปี่ยมไปด้วยความปรารถนาดีต่อศิษย์ทุก
คนโดยถ้วนหน้า วันให้ครูจึงเป็นวันที่นิตติพร้อมใจกันทำพิธีระลึกถึงพระคุณของครูบา
อาจารย์ที่เคยส่งสอนตนมาแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบัน

ในวันอันสำคัญนี้ ขอให้ นิตติทุกคนตั้งใจให้แน่วแน่และสงบเพื่อระลึกถึงบุญคุณ
ของครูบาอาจารย์ทั้งหลาย แม้ไม่นานสัก ๑ นาทีก็พอ สิ่งนี้จะเป็เครื่องโน้มน้าวจิตใจให้ นิตติ
เป็นคนใฝ่ดีมีคุณธรรม ใจคอมั่นคง ประคุมมีพระประจำใจ อุปสรรคใดที่ขวางหน้า นิตติ
อยู่ก็จะพ่ายแพ้ และในที่สุดด้วยบารมีของ นิตติ ซึ่งเป็นผู้ใฝ่ดี นิตติจะสำเร็จในสิ่งที่พึงปรารถนา
ทั้งปวง.

สมบัติเพื่อน

... โดย สุรัตน์ ศิลปอนันต์

.....ผู้หญิงคนหนึ่ง ไม่สาวนักแต่มีเสน่ห์ด้วยกิริยามารยาท มีสนิมอมสูง เปรียบพร้อมไปด้วยคุณสมบัติของกุลสตรี แต่เป็นภรรยาของเพื่อนที่ท่านได้มีส่วนสนิทชิดเชื้อ และเป็นกันเองโดยส่วนตัวทั้งสองคน ...และโดยส่วนลึกท่านมีความนิยมชมชอบและปรารถนาหล่อนอยู่ยิ่งยิบๆ กรันเมื่อมีเหตุการณ์อย่างน่าหลังที่ทำให้เพื่อนต้องมอบภรรยาสุดที่รักของเขาให้...ท่านจะทำประการใด ?

ข้าพเจ้าพบเขาแล้วในปัญหาเช่นนี้ !

ยศพรรู้จักกับข้าพเจ้าแต่ครั้งเรียนมัธยม เขาเป็นคนผอมบาง ประกายตาเข้ม-
เคว้ราชาดความว่าแรงไปหน้าซัดเขียวคล้ำคนเจ็บ ไม่มีสิ่งใดจากเพื่อนที่โรงเรียนทำให้ยศพร
หัวเราะ.....เขาจะเปิดยิ้มเล็กน้อยเมื่อจำเป็น เสื้อผ้าของเขาสะอาดเรียบตลอดวัน ฐานะของ
ยศพรทางบ้านมั่นคงมาก ข้าพเจ้าเคยไปที่บ้านของเขาเป็นประจำ ตัวบ้านของเขาเป็นตึกทึบๆ
แต่โอ้อ่า ตามผนังยังคงมีคราบสีแดงให้เห็นชัด มีรถเหล็กโปร่งสีดัดนิมด้อมบริเวณบ้านและ
ตัวตึกทึบสีทึบ จากบันไดหน้าตึกมีถนนโรยกรวดสีแดงทอดไปถึงประตูรั้ว ภายในบริเวณลาน
กว้างรอบตึกปลูกขิงโคและหางนกยูง ได้รับการตกแต่งตัดให้เป็นพุ่มน้ำดู ...เมื่อท่านได้เห็น
ครั้งแรกท่านอาจจะเชื่อว่าเป็นวังประทับของเสด็จในกรม พระองค์หนึ่ง พระองค์ใดมากกว่าเป็น
บ้านของพระราชเชษฐา.....ผู้เป็นบิดาของยศพร

ในวันหยุดเรียนถ้าเราไม่ได้ไปเที่ยวที่อื่นกันยศพร มักจะชวนข้าพเจ้าและเพื่อนอีก
สองคนสามคนไปวิ่งเล่นในลานหน้าตึก ข้าพเจ้ายังจำได้ตึงเรือนคนใช้ที่เป็นเรือนไม้
ด้านตะวันตกของตัวตึก และต้นชมพูดำแทรกสองต้นที่ยืนอยู่หน้าเรือนไม้นั้น และมากกว่า
ต้องครั้งที่ข้าพเจ้าถูกคนกวาดของยศพรเตะเปิดเนื่องจากลอบปีนต้นชมพู ทิ้งๆ ที่ยศพร
ก็ยืนเป็นผู้เก็บอยู่ข้างล่างโดยไม่ปรปักษ์.....

ข้าพเจ้ากับยศพรแยกกันเนื่องจากแนวทางชีวิต โดยไม่คาดถึง ข้าพเจ้าก็ได้พบ
ยศพรอีกเป็นเวลานานจนกระทั่งมาเมื่อต้องปีนผ่านมานี้ ข้าพเจ้าได้อ่านพบข่าวในหน้าหนังสือ

พิมพ์ว่า ยศพรจะแต่งงาน และกับท่านเอง...ข้าพเจ้ามิได้เก็บใส่ใจจำไปคิด การห่างเหินกันนานแต่งงานอาชีพทำให้ข้าพเจ้าไม่นึกถึงยศพรอีกเลย

แต่แล้วเมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์เอง โดยไม่คาดคิด...ข้าพเจ้ากลับได้พบกับยศพรอีก นอกจากโหมกแก้มไปออกเนื่องจากหมัดตอบและแก้มเหี่ยวบวมไปตามวัยแล้ว ยศพรไปมีสิ่งใดเปลี่ยนไปมากเลย เมื่อเห็น ข้าพเจ้าแสดงความดีใจด้วยคำพูดและกิริยา ยศพรเพียงยิ้ม และการพะยักหน้าบอยครวญของยศพรเท่านั้นบอกให้ข้าพเจ้ารู้ว่า เขามีความรู้ดีไม่ต่างข้าพเจ้า

ภรรยาของยศพรเป็นหญิงร่างบอบบางจนน่าวิตก ผิดคล้า ริมฝีปากค่อนข้างหนา ดวงตาดำแลดูโตเกินไป ขนคิ้วหนาและดำมาก แต่จมูกเป็นต้นคม เมื่อท่านได้เห็นหล่อนในครั้งแรก ท่านจะไม่สามารถเห็นความสวยของหล่อนเลย ยศพรได้แนะนำภรรยาของเขาต่อข้าพเจ้า หล่อนเดินไปด้วยความประหม่าและหวาดหวั่น หล่อนมิได้พูดเพียงยิ้มพร้อมกับกระพุ่มมือเคารพข้าพเจ้าด้วยลักษณะที่สุภาพ อันเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับอาการตื่นตระหนกบนใบหน้าของหล่อน และนี่คือชั่วโมงแรกที่ข้าพเจ้าได้รู้จักกับภรรยาของยศพร

ในวันต่อมายศพรได้เล่าว่า ภายหลังที่เรียนจบรัฐศาสตร์ตามความเห็นชอบของบิดาแล้ว เขาก็ได้เข้ารับราชการที่จังหวัดยะลาและแต่งงานกับศุภา.....ภรรยาของเขาในดองปีต่อมา ฐานะและรายได้ของยศพรก็เป็นเช่นข้าราชการชั้นผู้น้อย แต่กระนั้น.....ด้วยคำพูด.....เขาได้แสดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่า เขาพอใจในรายได้อันเล็กน้อยและตำแหน่งงานนี้เสียเหลือเกิน ข้าพเจ้าสนใจว่าทำไมยศพรยังหวงตำแหน่งงานชนิดนี้อยู่อีก..... ในเมื่อคุณพ่อของเขายังมีตำแหน่งทางด้านการค้าใหญ่โตที่พร้อมจะยกให้เขาได้ ยิ่งกว่านั้นรูปร่างหรือบุคลิกลักษณะของเขาไม่เหมาะที่จะเป็นนักปกครองเสียด้วย

บ้านพักของยศพรและของข้าพเจ้าอยู่ใกล้กันมาก โดยมีที่ดินหลังบ้านร่วมกัน ด้วยเวลาไม่นานนักศุภา... ภรรยาของเขาก็นึกถึงข้าพเจ้าโดยไม่เกิดการขอเงินในการสนับสนุนปราศรัย จนข้าพเจ้าไม่อาจจะจดจำทำที่ประหม่าของหล่อนในตอนแรกที่พบกัน.....รู้จักกัน.....โดยการแนะนำของยศพรนั้นได้ ถึงแม้ว่าศุภาจะไม่อยู่ในประเภทผู้หญิงสวย แต่หล่อนก็มีเสน่ห์ในท่าทาง คำพูดและการเคลื่อนไหวอริยาบถ ดวงตาดำกลมโตของหล่อนมีประกาย

วาวคล้ายมีนาตากลอส เลี้ยงพุดกุยธรรมตาฟ้างเกือบเป็นเลี้ยงกระซิบ สดุดามีใช้คนตระหนัยม และคำพูดดังที่ข้าพเจ้าเข้าใจในตอนแรก หล่อนคุยได้สนุกและมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ สตรีพอประมาณ สดุดาไม่เคยแสดงอาการเบื่อหน่ายเมื่อข้าพเจ้าได้นำปัญหาและความคัดถาย ของศิลปิน-วรรณคดีในยุคนั้นมาแจจแจง ถึงแม้ว่าหล่อนจะเป็นนักฟังที่ตลกแต่ก็มบอยครั้ง ๑๕ คำย่อนถามของหล่อนเกือบจะทำให้ข้าพเจ้าจนปัญญา เวลาที่เราคุยกันยศพรจะเป็นฝ่าย ๑๕ นิ่งฟังด้วยสีหน้าทราดความรู้สึก เขาจะนั่งนิ่งอยู่บนเก้าอี้ ถ้าเขาไม่กระพริบตาด้วยแล้วท่านอาจ จะเชื่อว่า เขาเป็นหุ่นขึง!

ยศพรทำความมุ่งงให้กับข้าพเจ้าครั้งแรก ที่ขอร้องและคาดคะให้ข้าพเจ้าเป็นผู้นำ พาทรรยาของเขากองงานถึงคมอันเป็นผลิตภัณฑ์วิสัยของสดามี แต่ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าจำยอมในคำ ๕๑ ขอร้องของยศพรดูสีหน้าของเขาพึงพอใจอย่างเห็นได้ชัด ในครั้งต่อ ๆ มานั่นเอง.....แม้จะไม่ พุดหรืออธิบายเหตุผล ข้าพเจ้าก็เข้าใจ ถึงการกระทำของยศพร.....มากกว่าครั้งหนึ่งที่ยศพร ๕๑ ได้เคยรำพึงกับข้าพเจ้าว่า ชีวิตของเขามีแต่ความแห้งแล้งเจียบเหงาและว้าเหว ท่านไม่ต้อง ๕๑ แปลกใจเลยที่เขามีความรู้สึกเช่นนั้น ในเมื่อยศพรเองได้พยายามเก็บตัวไม่คบหาสมาคมกับผู้อื่น เป็นธรรมดาคนที่ขาดมิตรสหายย่อมไม่มีความรื่นเริงแจ่มใสในชีวิต

เนื่องจากข้าพเจ้าเห็นความเจียบเหงาของยศพรเป็นถึงขั้นทนความลัดขืนของภรรยา ๑๕ ของเขา ข้าพเจ้าจึงพยายามหาของทดแทนเพื่อคัดถายความว้าเหวของสดานอกไปจากหนังสือ และการเย็บปักถักร้อยเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จำเจ สดุดาเห็นชอบที่จะปลูกพันธุ์ไม้ดอกตามความคิด ๕๑ เห็นของข้าพเจ้า และทุกครั้งที่ข้าพเจ้าได้นำกระถางต้นไม้มาให้ หล่อนจะแสดงความชื่นบาน ๕๑ ถึงโตดด้วยความยินดีจนเห็นได้ชัด ในตอนเช้าหรือบ่ายคล้อย สดุดามักจะง่วนอยู่กับกลุ่ม ๕๑ กระถางพันธุ์ไม้ดอกที่จัดตั้งไว้เป็นระเบียบในที่ว่างหลังบ้าน ในเวลาที่ข้าพเจ้ายืนอยู่ด้วย ๕๑ หล่อนก็จะประกาศความงอกงามเติบโตของตนไม้แต่ละกระถางอยู่ไม่ขาดปาก หล่อนตื่นตื่น ๕๑ และแสดงความดีใจคล้ายเด็กวัยรุ่นเมื่อเห็นกุหลาบด้าออกดอกเป็นครั้งแรก สดุดามักจะเด็ด ๕๑ ดอกไม้ที่ออกดอกใหม่มากำหนดข้าพเจ้าเสมอ ไม่ว่าจะเป็นกุหลาบ ดอกกัลยไม้หรือดาวเรือง ๕๑ ข้าพเจ้าไม่เคยเบื่อหน่ายที่จะยืนตรงหน้าต่างห้องนอนของข้าพเจ้า จากการมองดูสดุดานอนอยู่ ๕๑ ในกลุ่มไม้ดอก สดุดาในเวลาหนึ่งหล่อนเปล่งปลั่งและงดงามมาก

ถึงเวลาดินทนมกัน แต่ข้าพเจ้าเป็นโสด สุดท้ายก็ไม่พยายามที่จะขึ้นมาบนบ้าน
ข้าพเจ้าแต่เพียงคนเดียว เพราะเกรงคำครหาหนีทาจากชาวบ้านที่ไม่เป็นมงคลนัก เมื่อหล่อน
มาคุยหรือมีกิจกรรมจำเป็นเกี่ยวกับข้าพเจ้า ยศพรก็มาด้วยเสมอไป ถ้าวันที่สุดท้ายประสงค์
จะอดดอกไม้อะไรมาให้ หล่อนก็จะหยุดอยู่แค่นั้นนี่ใด แล้วเรียกข้าพเจ้าด้วยเสียงสุภาพ
แจ่มใส “ดอกไม้ของคุณเพลิงค่ะ” ข้าพเจ้าก็จะถลันออกจากห้องแล้วลงไต่บันไดมากับรับ
เขาไปจากมือหล่อน การไปคุยกับสุดท้ายในบ้านของหล่อน ข้าพเจ้าก็เลือกเอาในตอนเย็นหรือ
วันเสาร์ - วันอาทิตย์ที่มียศพรอยู่ด้วย โดยส่วนมากข้าพเจ้ามักจะเป็นผู้ไปบ้านของยศพรเป็น
ประจำ

ในการค้นหาครั้งหนึ่งสุดท้ายได้ถามว่า ทำไมข้าพเจ้าจึงยังไม่แต่งงาน เคยได้รักผู้
หญิงหรือไม่ ข้าพเจ้าเล่าให้สุดท้ายฟังว่า เมื่อครั้งเรียนหนังสืออยู่ในชั้นมัธยม ได้เคยคลั่งไคล้
หลงใหลเพื่อนนักเรียนหญิงคนหนึ่งอย่างดื่มด่ำไม่ชนที่เดียว แต่จะวันเฝ้าแต่เขียนจดหมาย
รัก แต่ไม่นานนักต่างคนต่างก็ละเลยกันไป

“เป็นความรักของเด็กหนุ่มที่อยู่ในความเพ้อฝัน ผมไม่ปักใจเชื่อว่าเป็นความรัก
หรอกครับคุณสุดท้าย อยากเรียกว่าเป็นความฉาบฉวยของอารมณ์มากกว่า คิดแล้วข้า.....
คุณเชื่อไหมครับ เคยวันผมจำหน้าผู้หญิงคนนั้นไม่ได้?”

“ผู้หญิงในอุดมคติของคุณเพลิงล่ะคะ?”

ข้าพเจ้ามิได้ตอบคำถามของคุณสุดท้ายในชั้น และไม่ได้ตอบหล่อนเลย จนกระทั่ง
หนึ่งสัปดาห์ต่อมาหล่อนได้ถามซ้ำอีกหลายครั้ง ถึงกระนั้นมิตรภาพของเราทั้งสองก็เป็นอย่าง
สม่ำเสมอตลอดมา กระทั่งเดือนธันวาคม ในคืนที่หนาวเย็นของปีนั้น.....เรื่องจึงได้เกิดขึ้น!

คืนวันนั้น... พัดหิมะพัดอย่างแรงด้วยแสงจันทร์ สุดท้ายข้าพเจ้าให้เดินเป็น
เพื่อนอาบแสงจันทร์ ข้าพเจ้ายินดี เพราะรู้ว่าหล่อนเป็นคนหลงใหลในธรรมชาติเช่นนั้น บ่อย
ครั้งในคืนที่ฟ้ากว้างพระจันทร์งามข้าพเจ้าเคยเป็นเพื่อนเดินของหล่อน บางครั้งก็มาร่วม

คืนสุดท้ายแต่งตัวได้แก่และรัดกุม ทางเกดักหัดดีเสียไปไหม เลือดเดือดเตอรืวัด
รูปดีน้ำเงินเข้ม พันคอด้วยผ้าดกไหมพรมสีเทาอ่อน ดูหล่อนคล้ายสาววัยรุ่นคนอง ข้าพเจ้า
ตอบมองหล่อนด้วยความตะลึงหลงมากกว่าต้องครึ่งในขณะที่ได้เดินไปตามถนน คอนกรีตแคบ ๆ

ที่ตัดผ่านหน้าบ้านและทอดดังไปเชื่อมกับถนนสายใหญ่ ณ เวิ้งสะพานโค้งที่เชื่อมต่อกันทั้งสอง
ฝั่งเองสู่ตาและข้าพเจ้าเลือกเอาเป็นที่หมายปลายทาง.....

แม้จะไม่ตึกแต่ในคลองก็สงบเพราะไม่มีเรือแจวสัญจรไปมา ผิวน้ำกระเพื่อมเป็น
คลื่นเกล็ดดีทอง เรือประทุนซุ่มจอดเป็นหย่อมชายคลองทั้งสองข้าง ไกลออกไปเป็นคว้น
หมอกเรือตามพวนาและโอบเรือมองเห็นเป็นเงาตะกุ่ม นาน ๆ จะมีเรือล่องเคลื่อนรอดได้
สะพานไปตามน้ำ สูดายินซิดให้ดูข้าพเจ้าแต่อยู่ในลักษณะตรงข้ามกัน ข้าพเจ้าวางคอกทั้งสอง
นาราวสะพานจึงมองในคลอง ล้วนสูดายินกอดอก ล้วนหลังพึงราวสะพาน และเนื่องจาก
หล่อนสูงเพียงไหล่เมื่อหล่อนหันกลับมาหาข้าพเจ้า ใบหน้าของหล่อนจึงอยู่ในลักษณะแหงน
ที่หล่อนยืนคุยกับข้าพเจ้านั่นเอง ข้าพเจ้าได้แต่เห็นความงามในดวงตาที่ประกายวาวของ
หล่อน อากาศเย็นลมสงบท่ามกลางแสงเดือนเจิดจ้าเช่นนี้.....ข้าพเจ้าไม่อาจยั้งอารมณ์และ
ความรู้สึกได้ฉันทัก

สู่ตาเงียบ.....แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าหล่อนตกอยู่ในห้วงคำนึง เป็นนานข้าพเจ้ามิได้รับ
กวนความเงียบของหล่อน.... ลมหนาวพัดมาวูบหนึ่ง นั้นแหละสู่ตาจึงได้รู้ตัวว่าหล่อนเผลอ
ใจไปกับแสงเดือน หล่อนกล่าวขอโทษด้วยน้ำเสียงเหมือนละเมอ พลังทำให้ข้าพเจ้าดูพระ
จันทร์ที่มัวสลัวเพราะคว้นหมอก หล่อนชี้ให้ดูหมู่ดาวที่ถูกแสงเดือนขับ

“หน้าหนาวพระจันทร์เภาและฟ้าดำครับคุณสู่ตา.....เพราะหมอกทำให้เราเห็นเช่น
นั้น หน้าร้อนดิฉันกับแจ่มเคย ฟ้ากว้างลึก...-ผมชอบมากกว่า.....”

“ว๊ะ ? เออ... ฉันว่า... ถ้าคุณเพลิงจะมีเพื่อนใจสักคนหนึ่งยืนชมฟ้าอยู่ด้วย.....
ความงามและความหมายของแสงจันทร์ก็คงเหมือนกันทุกฤดู”

เป็นคำพูดที่ข้าพเจ้ามิอาจคุยหรือรับคำได้ แม้กระนั้นสู่ตาก็คงได้บารวไปถึงสตรีที่จะ
เป็นคู่ครองของข้าพเจ้า หล่อนคาดว่าสตรีที่ข้าพเจ้าควรจะได้เลือกนั้น ควรจะเป็นคนสวย ฐานะและ
รสนิยมสูงจึงจะเหมาะกับข้าพเจ้า

“คุณเพลิงเป็นคนที่ฉันเห็นว่าละเมียดละไมในอารมณ์และชีวิต ผู้หญิงที่คุณเพลิง
เลือกต้องนับว่าโชคดี ฉันอยากให้ศพพรเข้าใจฉันและเป็นอย่างคุณเพลิงบ้าง”

“ศพพรรักคุณไม่น้อย?”

สุดาพยักหน้ารับคำของข้าพเจ้า เมื่อหล่อนประสานตากับข้าพเจ้าจึงเห็นได้ว่า.....
 สุครธินให้ ข้าพเจ้าเห็นบางสิ่งบางอย่างในดวงตาของหล่อน จึงโอบไหล่ของสุดาด้วยแขนขวา
 เขยकाงหล่อนด้วยมือซ้าย.....

“อย่าคะ...”

เสียงปรามแผ่วมาพร้อมกับมือของสุดาก็ก้นหน้าอกของข้าพเจ้า นั่นเอง.....ข้าพเจ้า
 จึงรู้สึกตัวว่าตนเองได้ทำสิ่งที่ไม่สมควรลงไป รู้สึกอับอายในหน้าผาด้วยความระอายใจ
 ความคิดกลับย้อนวนวนเวียนวน และเมื่อเห็นหน้าตาของสุดาไหลพราก ข้าพเจ้ายิ่งงงงันในความ
 รู้สึกและการกระทำของตนเอง

เราทั้งสองกลับมาถึงบ้านด้วยความเจ็บปวด หล่อนซึมไป แต่ข้าพเจ้ามิได้ขอโทษ
 หล่อน ใช้เวลายืนสงบเงียบอยู่เชิงบันไดเป็นเวลานานพอต่อก่อนที่จะตัดสินใจก้าวขึ้นบ้านไป

ถ้าหากการกระทำเช่นนั้นเป็นลักษณะของรัฐ ข้าพเจ้าก็เป็นเพื่อนที่เลวร้ายร้ายยิ่ง
 ไปเสียแล้ว.....

เสียงกู่ตะโกนก้อง และการคืนรนของอารมณ์แปรเปลี่ยนอยู่ในความครุ่นคิดของ
 ข้าพเจ้าตลอดคืน ข้าพเจ้าจะตื่นขึ้นมาเผชิญความจริงได้อย่างไร จะเล่าให้ยศพรฟังได้อย่างไร
 ว่าเราทำอะไรไปกับภรรยาของเขา จนกระทั่งเวลาจนดึกว่างแล้วนั่นเอง..... เสียงบันระบิ๊ดขึ้น
 พร้อมกับเสียงหวีดร้องอย่างตระหนกตกใจของผู้หญิง แล้วก็เงียบ..... เงียบเหมือนกับไม่มี
 สิ่งมีชีวิตเลยในบริเวณนั้น

เสียงบันและเสียงร้องดังจากบ้านยศพร

ข้าพเจ้าพรอดพราดลงจากเตียง โผล่ครูดไปตามบันได บ้านของยศพรมืด แต่
 ข้าพเจ้าก็รู้ว่าลัทธิไฟอยู่ตรงไหน เมื่อไฟสว่างข้าพเจ้าจึงเห็นว่าประตูห้องนอนของยศพร
 แนมไว้ไม่ได้ใส่สลัก ด้วยอาการหวาดๆ ข้าพเจ้าดึงบานประตูเปิด.....สุดาในชุดนอนฟุ่บอยู่
 ที่หน้าเตียงนอน.....หล่อนหมดสติ แต่บนที่นอนมียศพรนอนอยู่พร้อมกับขึ้นในมือและ
 รอยเลือดเปรอะเปื้อน.....เขาไม่มีลมหายใจเสียแล้ว

ยศพรตายด้วยแผลกระสุนตรงหัวใจจากมือของเขาเอง

ข้าพเจ้าได้ถามท่านแล้วว่า มีเหตุการณ์บ้าหลังทำให้เพื่อนภรรยาของเขาให้

ท่านซึ่งเป็นเพื่อนรักใคร่กัน ท่านจะทำอย่างไรถ้าหากท่านเป็นข้าพเจ้าที่ได้อ่านจดหมายของยศพร

“.....จึงเห็นคุณและรับเอาสุดาไว้เป็นเมียหลังจากจัดการกับร่างของกันแล้วเรียบร้อย สุดาเป็นผู้หญิงที่ดั่งและมีอารมณ์อ่อนโยนอย่างประหลาด เธอแต่งงานกับกันมาได้ถึง ๔ ปีทั้ง ๆ ที่ไม่เคยมีความสุขในชีวิตผัวเมียเลย สุดาไม่เคยปรปักษ์ กันได้เคยขอร้องให้สุดาหย่าขาดจากกันเพื่อความสุขของเธอเอง.....เธอก็เคยเสีย และเธอก็อยู่กับกันเรื่อยมาโดยอ้างว่า...เพื่อความรักและความสุขของกัน...”

...กันแต่งงานกับสุดาเพราะพ่อ ทั้ง ๆ ที่กันไม่อยากจะมียเมีย เพราะกันรู้ตัวของกันว่าเป็นผู้ชายที่ไม่ควรจะมีเมีย ในที่สุดกันก็ต้องแต่งงานกับสุดา สุดาเป็นผู้หญิงที่โศกเศร้า.....โศกเศร้าที่ได้ผัวอย่างกัน ความรักความเห็นอกเห็นใจกันมิให้สุดาจนดั้น แต่กันมิให้สุดาไม่ได้ในสิ่งที่ผู้ชายทุกคนเขามีกัน.....!

...กันเป็นผู้ชายที่โศกเศร้าบัดนี้ ต้องครองความหดหู่ใจมาตลอดชีวิตหนุ่ม แก่กรู่ว่าพ่อแม่กันเป็นคนมีเงิน ความสุขที่ซื้อหาได้ด้วยเงินกันไม่น้อยหน้าใคร แต่มีอยู่สิ่งเดียวที่เงินไม่อาจจะซื้อได้.....เมื่อเด็ก ๆ กันก็ไม่รู้หรือว่า.....สิ่งที่กันขาดไปนี้เป็นสิ่งจำเป็น เมื่อกันโตขึ้นและมีเมีย กันจึงรู้ว่าสิ่งนี้ได้ขาดความแจ่มใสในชีวิตของกันและเมียของกัน เมื่อได้มาพบแกกันดีใจ ดีใจที่กันจะได้มอบสุดาให้กับแก เพื่องานที่ต้องไม่ปฏิเสธ เพราะกันรู้และดังเกตแถมมานาน แกรักสุดา.....แกรักสุดาใช่ไหม? วันที่แกกับสุดาเดินชมจันทร์ด้วยกันได้พูดกับสุดาขอให้เธอได้ตัดใจไปเป็นเมียแก.....สุดาโกรธว่ากันใหญ่โต

...กันได้ตั้งใจมานานแล้วที่จะจากโลกนี้ มันทรมาณจิตใจกันเหลือเกิน แม้สุดาจะเป็นหม้าย แต่แกจงเชื่อเถอะ.....เธอบริสุทธิ์จริง ๆ พังดีเพลิง.....สุดาบริสุทธิ์จริง ๆ! นอกจากกอดจูบแล้วกันไม่เคยทำอะไรเธอเลย กันไม่มีความสามารถที่จะร่วมรักกับผู้หญิงได้แต่ไหนแต่ไรมาแล้ว ทั้ง ๆ ที่จิตใจของกันยังต้องการอยู่ นับเป็นความทุกข์อย่างมหันต์ของกัน ด้วยเหตุนี้กันจึงตัดสินใจทำไป และคิดว่าแกคงไม่ตะขิดตะขวงใจที่จะรับเธอเป็นเพื่อนชมจันทร์และเพื่อนนอน.....”

มนุษย์.....ก็ต้องการเพียงเท่านั้นเองในเรื่องโลกีย์วิสัย สุดาออกบวชเพื่อหนีความวุ่นวายของโลก ข้าพเจ้ามีครอบครัวเป็นหลักเป็นฐาน และถึงแม้ว่ากูจะอยู่ห่างไกลจากบ้านข้าพเจ้ามากเพียงใด ถ้ามีเวลาว่าง.....ข้าพเจ้าก็จะพาครอบครัวไปเยี่ยมเยียนแม่ชีสุดาอยู่เสมอ.

บรรณาการแถลง

ท่านผู้อ่านที่เคารพยิ่ง

ในการทำหนังสือไม่ว่าจะเป็นเล่มใดก็ตาม ประเพณีของบรรณากรมีอย่างหนึ่งก็คือ จะต้องมขออ้างอยู่เสมอว่า เพราะเวลาดั้นไปงานทำหนังสือเล่มนี้จึงมีขอบกพร่องอยู่อย่างนั้นอย่างนี้ แม้ว่าจะฟังไม่ขึ้น แต่ผมก็ยังอยากจะทำมาเป็นข้ออ้างอยู่นั่นแหละ.....และก็เพราะข้ออ้างง่าย ๆ ที่ฟังไม่ขึ้นเองที่ทำให้ผมสับสนใจไปได้ ช่างกล้าคุยอย่างหน้าตาเฉยว่าความจริงผมมีความเชี่ยวชาญในการทำหนังสือพอสมควร แต่เวลาชิวรับ ไม่ให้โอกาสผมเลย

จะว่าผมทำงานด้วยความเชี่ยวชาญของผมคนเดียวก็ไม่ถูก เพราะว่ายังมีอีกหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลือผมตามสมควร อย่างเช่น ท่านอาจารย์บรรยเวทกั ทั้งสองท่านก็ได้ช่วยกรุณาตรวจแก้ไขเรื่องให้พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ซึ่งทางแผนกสาราณียกรขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงได้ ณ โอกาสนี้ด้วย จากนั้นก็มี คุณประกอบ คณะธรรม สาราณียกรองค์การ ฯ ได้เป็นผู้ทำธุรแบ่งงานกันทำเพื่อความสะดวกสบายเข้าหลักประชาธิปไตย โดยได้ตกลงแบ่งงานกันทำดังนี้

- คุณประกอบ คณะธรรม เป็นผู้จัดการเกี่ยวกับการติดต่อขอเรื่องจากท่านอาจารย์ ติดต่อขอเบิกเงิน-จ่ายเงิน

- คุณคณะ ประกอบธรรม เป็นผู้ติดต่อโรงพิมพ์ เหมาราคาค่าทำ (ผมเป็นคนนั่งต่อราคาก็ถูกดงบ้าง) ติดต่อทำบล็อก

- คุณธรรม คณะประกอบ เป็นผู้คอยออกค่ารถ ค่าโอเลี้ยง และอื่นๆ จิปาถะแก่คณะผู้จัดทำ

- คุณชวน จิรัชย์ศรี และ คุณวิทยา นิยมกุล เป็นผู้ปู้ฟู้

- คุณชวนศรี จิรัชย์ และ คุณนิยม วิทยากุล เป็นผู้ทำคัมมี้รูป คุณประเสริฐ

ทองประเจียด เขียนบล็อกเรื่อง

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายท่านช่วยติบ้าง ชมบ้าง จนได้หนังสือออกมาเป็นรูปเล่ม

เช่น

ความฉุกฉุนทั้งหลายในการทำงาน ถ้าผมจะนำมาแสดงได้ด้วย หนังสือก็คงจะ
หนากวายนอกมามาก ผมจึงคงจะเขียนได้เสีย

และก็เพราะ คุณชวนศรี กับ คุณนิยม เป็นผู้รู้ฟ้อและรูป ดังนั้นถ้ามีความ
ผิดพลาด เป็นต้นว่า เปลี่ยนชื่อให้คุณเสียใหม่ หรือชื่อคุณถูกแล้ว แต่ไปเปลี่ยนหน้าตาของ
คุณเสียใหม่ หรือไปเปลี่ยนนามสกุลคุณเสียใหม่ หรืออะไรต่ออะไรร้ายแปดที่คุณชวนศรี
กับคุณนิยมเป็นผู้ทำ คุณก็ต้องคิดว่าจะต่อว่ากับใคร

หนึ่งถ้าไม่ได้เรื่องจากเพื่อนสนิทที่ช่วยกันเขียนส่งไปคนละเรื่องสองเรื่องแล้ว (บาง
คนอาจจะไม่มีเรื่อง) หนังสือเล่มนี้เห็นทีจะมีแต่บรรณากรแสดงเท่านั้น คณะผู้จัดทำ
ต้องขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และเรื่องใดที่ไม่ได้ลงก็โปรดอย่าได้นิ่งนอยใจเลย ถ้าเงิน
ไม่จำกัดให้ทำหนังสือหนาขนาดนี้แล้ว รับรองว่าต้องได้ลงทุกเรื่อง อย่างไรก็ตามถ้ามีการทำ
หนังสือประจำภาคเรียนอีก คณะผู้จัดทำก็จะได้นำพิจารณาต่อไป

ผมได้พยายามจัดสรรเรื่องให้มืทุกระดับ และคุณก็ได้ชิมมาจนจบแล้ว มีความเห็น
เป็นอย่างไร จะช่วยกระชับบ้าง ก็จะได้ช่วยให้หนังสือเล่มต่อไป ซึ่งคิดว่าจะพยายามคลอด
ให้ได้ในเทอมหน้ามีรสชาติดีขึ้น

ก่อนจากกัน ขอกระชับไว้สักเล็กน้อยเถอะครับว่า พยายามทำความเข้าใจแล้ว
คุณจะได้อ่านหนังสือเทวดาต้อนรับน้องใหม่บนสวรรค์โน้น (เมื่อถึงเวลา) เช่นเดียวกับได้
อ่านประธานมิตร ให้อีกครั้ง

ด้วยความนับถือยิ่ง

เอกศักดิ์ พันปี

ในนามคณะผู้จัดทำ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์มณฑลการพิมพ์ 101 ถนนตานี บางลำภู โทร. 27336
นางจำรัส อ่องจรีต ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา ๒๕๐๕

พิศระน้ำสะอาดปราศไผ่ผ้า

พิศคุณแก้พาให้ไผ่ผ่น

พิศตึกเรียนเป็นสง่าพุมิใจพลัน

สถาบันเข่นนี้เป้นคริตา

